FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ

MÜHENDİSLİK VE FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BOYABAT VE GELENEKSEL EV MİMARİSİ-
ÇAY MAHALLESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Zeyneb Ayla KİRENCİ ERUZUN

Anabilim Dalı: Mimarlık

HAZİRAN 2018

FATİH SULTAN MEHMET VAKIF ÜNİVERSİTESİ

MÜHENDİSLİK VE FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BOYABAT VE GELENEKSEL EV MİMARİSİ-
ÇAY MAHALLESİ ÖRNEĞİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Zeyneb Ayla KİRENCİ ERUZUN

150201001

Anabilim Dalı: Mimarlık

Tez Danışmanı: Prof. Dr. Suphi SAATÇİ

Teslim Tarihi: 17 Mayıs 2018

FSMVÜ, Mühendislik ve Fen Bilimleri Enstitüsü'nün 150201001 numaralı Yüksek Lisans öğrencisi, "Zeyneb Ayla KİRENCİ ERUZUN", ilgili yönetmeliklerin belirlediği gerekli tüm şartları yerine getirdikten sonra hazırladığı "BOYABAT VE GELENEKSEL EV MİMARİSİ-ÇAY MAHALLESİ ÖRNEĞİ" başlıklı tezini, aşağıda imzaları olan jüri önünde başarı ile sunmuştur.

Tez Danışmanı: **Prof. Dr. Suphi SAATÇİ**

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Jüri Üyeleri: **Prof. Dr. Bülent ULUENGİN**

Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi

Prof. Dr. Zeynep AYGEN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Teslim Tarihi: **17 Mayıs 2018**

Savunma Tarihi: **8 Haziran 2018**

ÖNSÖZ

Öncelikle, Boyabat konusunda beni teşvik eden, tecrübelerinden istifade etmemi sağlayan ve tez çalışmalarım sırasında bana vaktini ayırıp, yol gösteren değerli tez danışmanım Prof. Dr. Suphi Saatçi'ye şükranlarımı ifade etmek isterim. Onun kılavuzluğu, birikimine bu çalışma çok şey borçlu.

Çalışmamda arşivlerinden istifade etmeme izin veren Boyabat Belediye Başkanı Şefik Çakıcı'ya ve tüm belediye çalışanlarına, Mimar Hasan Gömeç'e, Boyabat'ın kalem erbaplarından veteriner hekim Ahmet Küçükbaş'a ve alan çalışmalarım sırasında beni yalnız bırakmayan tüm Boyabatlıların Ayşe Ablası, Ayşe Şahin'e teşekkür ederim.

Ayrıca hayatım boyunca yanımda olan ve bana destek olan annem ve babam İlknur ve Mustafa Kirenci'ye, kardeşlerim Ayşe Işın ve Meryem Aysu'ya; Boyabat'a her gittiğimde misafirperverlikleri ile beni yalnız bırakmayan ve merakla çalışmamı bekleyen babaannem ve dedeme ve son olarak da kıymetli eşim Hasan Eruzun'a teşekkür ederim.

Zeyneb Ayla KİRENCİ ERUZUN

Mayıs 2018

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ v

İÇİNDEKİLER vii

TABLO LİSTESİ xi

ŞEKİL LİSTESİ xiii

ÖZET xvii

SUMMARY xix

1 GİRİŞ 1

1.1 Çalışmanın Amacı 1

1.2 Çalışmanın Kapsamı 1

2 SİNOP İLİ BOYABAT İLÇESİNE GENEL BAKIŞ 3

2.1 Boyabat Adının Kökeni 3

2.2 Fiziki Özellikleri 3

2.2.1 Coğrafi özellikleri 4

2.2.2 İklim ve bitki örtüsü 5

2.3 Sosyal ve Ekonomik Yapı 6

2.4 Tarihsel Gelişimi 7

2.5 Boyabat'ın Genel Yapısı 9

2.5.1 Anıtları 12

2.5.1.1 Boyabat Kalesi 13

2.5.1.2 Ak Mescit (Taş Camisi) 17

2.5.1.3 Büyük Cami (Beyazıt Camisi) 19

2.5.1.4 Kandilsiz Mescit 20

2.5.1.5 Şeyh Camisi 21

2.5.1.6 Gökdere Camisi 23
2.5.1.7 Kaya Camisi 23
2.5.1.8 Medrese 25
2.5.1.9 Türbe 25
2.5.1.10 Salar Köyü Kaya Mezarı 26
2.5.1.11 Paşalıoğlu Köyü Kilise Kalıntısı 28
2.5.1.12 Çeşme 29
2.5.1.13 Büyük Kemer 29
2.5.1.14 Kirazlıdere Su Kemeri ve Su Yolu 30
2.5.1.15 Kırkkızlar Kayası 31
2.5.1.16 Bazalt Kayalıkları 32
2.5.1.17 Kız Meslek Lisesi 33
2.5.1.18 İnönü İlkokulu 34
2.5.1.19 Askerlik Şubesi 35
2.5.2 Sivil mimarlık örnekleri 35
2.5.2.1 Mehmet Kaya Evi 36
2.5.2.2 Sinop İl Özel İdaresi Konuk Evi/Osman Akça Evi 37
2.5.2.3 Semra Genç Evi 39
2.5.2.4 Sevgi Şimşir Evi 40
2.5.2.5 Boyabat Belediyesi Konuk Evi 41
3 ÇALIŞMA ALANININ GENEL ÖZELLİKLERİ 45
3.1 Çalışma Alanının Seçilme Nedeni 45
3.2 Çalışma Alanının Tanımı, Sınırları ve Özellikleri 47
3.3 Çalışma Alanı ile İlgili Analizler 52
3.3.1 Doluluk-boşluk analizi 52
3.3.2 Ulaşım analizi 53

3.3.3 Mimari yapılar analizi 53
3.3.4 Tescil durumu analizi 54
3.3.5 Mülkiyet durumu analizi 54
3.3.6 Kat adedi analizi 55
3.3.7 Strüktürel durum analizi 56
3.3.8 İşlev Analizi 56
3.3.9 Korunmuşluk durumu analizi 57
3.3.10 Malzeme ve yapım tekniği analizi 58
3.3.11 Çatı analizi 59
3.4 Çalışma Alanındaki Yapıların İncelenmesi 59
3.4.1 Nurten Yayla Evi 59
3.4.2 Şefik Özerkan Evi 62
3.4.3 Osman Cıstık Evi 64
3.4.4 Süleyman Baş Evi 66
3.4.5 Cemal Yanıkel Evi 68
3.4.6 İsmail Eski Evi 71
3.4.7 Adil Kahramanoğlu Evi 73
3.5 Envanter Fişleri 75
3.6 Tipoloji 75
3.6.1 Yapıların plan özellikleri ve tipolojisi 76
3.6.2 Yapıların cephe özellikleri ve tipolojisi 82
3.7 Boyabat'taki yapı ustaları 90
4 YAPILAN ÇALIŞMALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ 91
5 SONUÇ 93
KAYNAKLAR 97
EKLER 99

ÖZGEÇMİŞ 199

TABLO LİSTESİ

Tablo 3.1 Tescilli Yapıların Anıt ve SMÖ Olarak Dağılımı..... 54

Tablo 3.2 Yapıların Tescil Tarihlerine Göre Dağılımı..... 54

Tablo 3. 3 Yapıların Mülkiyet Durumuna Göre Dağılımı 55

Tablo 3.4 Yapıların Kat Adedine Göre Dağılımı..... 56

Tablo 3.5 Yapıların Strüktürel Durumlarına Göre Dağılımı..... 56

Tablo 3.6 Yapıların İşlevlerine Göre Dağılımı 57

Tablo 3.7 Yapıların Korunmuşluk Durumlarına Göre Dağılımı..... 58

Tablo 3.8 Yapıların Malzeme ve Yapım Tekniklerine Göre Dağılımı 59

ŞEKİL LİSTESİ

Şekil 2.1 Boyabat ve Yakın Çevresi 4

Şekil 2.2 Boyabat ve Yakın Çevresi 4

Şekil 2.3 Paflagonya dönemi Sinop haritası 8

Şekil 2.4 Boyabat ilçesi mahalle sınırları 10

Şekil 2.5 Boyabat ilçesi önemli yapılar 13

Şekil 2.6 Boyabat Kalesi (solda) ve Kırkkızlar Tepesi (sağda) 14

Şekil 2.7 Boyabat Kalesi 15

Şekil 2.8 Sarnıç 15

Şekil 2.9 Boyabat Kalesi ve kent dokusu 16

Şekil 2.10 Boyabat Kalesi 17

Şekil 2.11 Ak Mescit Camisi 18

Şekil 2.12 Ak Mescit Cami plan, kesit ve görünüşleri 19

Şekil 2.13 Büyük Cami 20

Şekil 2.14 Kandilsiz Mescit 21

Şekil 2.15 Şeyh Camisi ve çeşmesi 22

Şekil 2.16 Şeyh Camisi çeşmesi ve kitabesi 23

Şekil 2.17 Gökdere Camisi ve yakın çevresi 23

Şekil 2.18 Kaya Camisi 24

Şekil 2.19 Kaya Camisi ve pencere detayı 24

Şekil 2.20 Medrese kalıntısı 25

Şekil 2.21 Türbe 26

Şekil 2.22 Haziredeki mezar taşlarından örnekler 26

Şekil 2.23 Salar Köyü Kaya Mezarı 27
Şekil 2.24 Salar Köyü Kaya Mezarı çizimleri 28
Şekil 2.25 Paşalıoğlu Köyü Kilise Kalıntısı 28
Şekil 2.26 Çeşme ve kitabesi 29
Şekil 2.27 Büyük Kemer 30
Şekil 2.28 Kirazlıdere Su Kemeri 31
Şekil 2.29 Kırkkızlar Kayası 32
Şekil 2.30 Bazalt Kayalıkları 33
Şekil 2.31 Kız Meslek Lisesi 34
Şekil 2.32 İnönü İlkokulu 35
Şekil 2.33 Kolaz Çayı (Gazidere Çayı) 36
Şekil 2.34 Mehmet Kaya Evi giriş cephesi 37
Şekil 2.35 Osman Akça Evi giriş cephesi 38
Şekil 2.36 Restorasyon sonrası Akçalar Evi iç mekanı 38
Şekil 2.37 Osman Akça Evi yan cephesi 39
Şekil 2.38 Semra Genç Evi 40
Şekil 2.39 Semra Genç Evi ve yakın çevresi 40
Şekil 2.40 Sevgi Şimşir Evi ve giriş kapısı detayı 41
Şekil 2.41 Boyabat Belediyesi Konuk Evi 42
Şekil 2.42 Boyabat Belediyesi Konuk Evi ve yakın çevresi 43
Şekil 3.1 Kemaldede Camisi ve Çay Mahallesi 46
Şekil 3.2 Boyabat Kalesi ve kent dokusu 46
Şekil 3.3 Boyabat özgün geleneksel dokusundan örnekler 47
Şekil 3.4 Çalışma Alanı Sınırları 48
Şekil 3.5 Ekiz Sokak'tan geleneksel doku örneği (2017) 48
Şekil 3.6 Ekiz Sokak (2006) 49

Şekil 3.7 Ekiz Sokak'a bakış 49
Şekil 3.8 Zübeyde Hanım Caddesi'ne bakış 50
Şekil 3.9 Kayaarası Sokak'a bakış 51
Şekil 3.10 Kayarası Sokak'tan Ekiz Sokak'a ve Kemaldede Camisi'ne bakış 51
Şekil 3.11 Çay Sokak'a bakış 52
Şekil 3.12 Nurten Yayla Evi Vaziyet Planı 60
Şekil 3.13 Çakıcıların Evi (2017, Şubat) 61
Şekil 3.14 Çakıcıların Evi (2016, Temmuz) 61
Şekil 3.15 Çakıcıların Evi (2017, Şubat) 62
Şekil 3.16 Şefik Özerkan Evi Vaziyet Planı 62
Şekil 3.17 Özerkan Evi (2017, Şubat) 64
Şekil 3.18 Osman Cıstık Evi Vaziyet Planı 64
Şekil 3.19 Cıstıkların Evi (2017, Şubat) 66
Şekil 3.20 Süleyman Baş Evi Vaziyet Planı 67
Şekil 3.21 Süleyman Baş Evi (2017, Şubat) 68
Şekil 3.22 Cemal Yanıkel Evi Vaziyet Planı 69
Şekil 3.23 Cemal Yanıkel Evi (2017, Şubat) 71
Şekil 3.24 İsmail Eski Evi Vaziyet Planı 71
Şekil 3.25 İsmail Eski Evi (2017, Şubat) 73
Şekil 3.26 Adil Kahramanoğlu Evi Vaziyet Planı 74
Şekil 3.27 Adil Kahramanoğlu Evi (2017 Şubat) 75
Şekil 3.28 Mumluk 78
Şekil 3.29 Sedir örnekleri 79
Şekil 3.30 Ocak 79
Şekil 3.31 Ocak ve sergen 80
Şekil 3.32 Yüklük örneği 80

Şekil 3.33 Plan Tipleri-1 81
Şekil 3.34 Plan Tipleri-2 82
Şekil 3.35 Dikdörtgen Pencereler 84
Şekil 3.36 Boyabat evleri pencere tipolojisi 85
Şekil 3.37 Kemerli Pencereler 86
Şekil 3.38 Kafesli Pencereler 87
Şekil 3.39 Giriş Tipleri 88
Şekil 3.40 Çatı Tipleri 89

ÖZET

Tez kapsamında; Boyabat kentsel sit alanlarının mevcut durumları değerlendirilmiş, yapılan çalışmalar incelenmiş, çalışma alanı olarak seçilmiş olan Çay Mahallesi ve yakın çevresinin günümüzdeki durumları; fotoğraflar, analizler ve rölöve çalışmaları ile belgelenmiştir. Aynı zamanda tüm bu çalışmalar Boyabat kentsel sit alanları bazında toparlanarak bölgenin plan ve cephe tipolojileri hazırlanmıştır. Bu çalışma, beş bölümden oluşmaktadır.

Birinci bölümde; çalışmaya giriş yapılarak, tezin amaç ve kapsamından bahsedilmiştir. İkinci bölümde; Boyabat ilçesine genel bakış çerçevesinde Boyabat'ın tarihsel gelişimi, fiziki özellikleri, sosyal ve ekonomik yapısı, anıtları ve sivil mimarlık örneklerini içeren genel yapısı incelenmiştir. Bu bölümde Boyabat ilçe sınırları içerisindeki tescilli anıt yapılar ile bölgenin özgün evlerinden birkaçı özetle anlatılmıştır. Boyabat arkeolojik, doğal ve kentsel sit alanlarını bir arada bulundurmaktadır. Boyabat ilçe merkezine hakim tepe üzerinde konumlanmış olan ve arkeolojik sit alanı içerisinde bulunan Boyabat Kalesi'nin tarihi milattan önceki yıllara uzanmaktadır. Yapılan arkeolojik kazılarda ortaya çıkan buluntular da bu bilgiyi desteklemektedir. Kale, yerleşimlerin oluşumunda oldukça etkili olmuştur. Geleneksel doku incelendiğinde, evlerin birbirlerinin manzaralarını kesmeyecek şekilde kaleye yönlendikleri görülmüştür.

Üçüncü bölümde; çalışma alanının tanımı, sınırları, özellikleri ve seçilme nedenlerine yer verilmiş, bölge ile ilgili analiz çalışmaları yapılmıştır. Yapılan analizler tablolaştırılarak kentsel sit alanı içindeki yapılar birçok yönden incelenmiş ve sonuçlar yorumlanmıştır. Çay mahallesinin özgün dokusu, geleneksel evlerin mevcut durumları, Çay mahallesi ile benzerlik gösteren sokak dokuları ve geleneksel evler incelenmiştir. Bu incelemeler sonucunda çalışma alanındaki yapılar detaylı bir şekilde anlatılmış, envanter fişleri hazırlanmış ve tipolojik veriler elde edilmiştir. Çay Sokak ve Ekiz Sokak üzerindeki geleneksel evlerden birkaçı seçilerek konumları, yakın çevresi, plan ve cephe özellikleri, malzeme ve yapım sistemleri anlatılmış; fotoğraf,

envanter fişleri ve rölöve çalışmaları ile desteklenmiştir. Seçilen yapılar Boyabat kentsel sit alanı içindeki diğer geleneksel yapılar ile karşılaştırılmıştır ve tipolojik açıdan incelenmiştir. Plan ve cephe tipolojileri görsellerle ifade edilerek, Boyabat'ın karakteristik dokusunu oluşturan geleneksel evlerin ortak özellikleri değerlendirilmiştir.

Dördüncü bölümde; Boyabat ilçesinde tarihi dokuyu korumaya yönelik yapılan çalışmalardan ve alınan koruma kararlarından bahsedilmiştir. Beşinci bölümde ise; yapılan çalışmalar ile elde edilen sonuçlar ve çözüm önerileri değerlendirilmiştir.

SUMMARY

Within the scope of the thesis; existing conditions of Boyabat's urban conservation areas were evaluated and the current situation of Cay Street that is chosen as a venue of the study and its immediate surroundings were documented through photographs, analyzes and building surveys. At the same time, all these studies were gathered on the basis of Boyabat urban conservation sites and plan and façade typologies of the area were prepared. This thesis consists of five parts.

In the first chapter; the purpose and the scope of the thesis are mentioned. In the second chapter; The general structure of Boyabat including its historical development, physical characteristics, social and economic structure, monuments and examples of civil architecture has been examined as an overview of the town of Boyabat. In this section, a few of the original houses and the registered monument buildings in the district borders of Boyabat were described. It was seen that archeological, natural and urban sites are found together in Boyabat. The history of Boyabat Castle which is situated on the hill overlooking Boyabat district center and located within the archaeological site area, dates back to the years in the B.C era. The artefacts which were discovered in archaeological excavations also support this knowledge. The castle was very influential in the formation of settlements. When the traditional fabric was examined, it was seen that the houses were orientated to the castle so as not to interfere with each other's views.

In the third chapter; the definition, boundaries, characteristics of the study area and the reasons for choosing it were indicated and analyses related to the region were carried out. The analyses that had been performed were tabulated and as a result the buildings within the urban site were examined from many directions and the results were interpreted. The original fabric of the Cay Street, existing conditions of traditional houses and street fabric and traditional houses that resemble the Cay Street were examined. As a result of these examinations, the structures in the study area were explained in detail, inventory fliers were prepared and typological data were obtained.

A few of the traditional houses on Cay Street and Ekiz Street were selected and their locations, inner circle, plan and façade features, materials and construction systems were elaborated by the means of photographs, inventory slips and surveys. Selected buildings were compared with other traditional buildings in Boyabat's urban conservation area and investigated typologically. Plan and façade typologies are expressed through visuals, and the common characteristics of the traditional houses that constitute Boyabat's characteristics were evaluated.

In the fourth chapter; In the town of Boyabat, the studies that had been done to preserve historic fabric and the protection decisions that had been taken were mentioned. Finally, in the fifth chapter; the consequences of the studies which had been carried out and the solution proposals were evaluated.

1 GİRİŞ

Bu bölümde çalışmanın amacı ve kapsamına yer verilmiştir. Boyabat ilçesinin çalışma alanı olarak seçilmesinin nedenleri, çalışma boyunca nasıl bir yol izlendiği ve ne tür çalışmalar yapıldığı anlatılmıştır.

1.1 Çalışmanın Amacı

Sinop'a bağlı Boyabat ilçesi, çok az incelenmiş bölgelerden biridir. Tarihi ve kültürü itibariyle zengin materyallere sahip olan ilçenin en belirgin özelliği geleneksel evleridir. Bu sebeple çalışma alanı olarak seçilmiştir. Bu çalışmadaki amaç; yok olmaya yüz tutmuş veyahut yok olması beklenen yapıları belgelemek; belki de hazırlanan bu altlıkla ileride çalışma alanını canlandırmak ve kültürümüze katkı sağlamaktır.

1.2 Çalışmanın Kapsamı

Sinop ili ve Boyabat ilçesi hakkında yapılan literatür araştırmalarından sonra alan çalışması yapılmıştır. Öncesinde belirlenen çalışma alanı olan Çay mahallesi içinde kalan sivil mimarlık örnekleri hakkında detaylı fotoğraflama ve envanter çalışmaları yapılmıştır. Tipolojik çalışma için ise rölöveler alınmıştır. Alan çalışması esnasında sivil mimarlık örnekleri haricinde bir de medrese kalıntısı tespit edilmiş ve araştırma yapılmıştır. Çalışma alanı sınırlarında yer alan bir diğer yapı da Kemaldede Camisi'dir. Mevcut haliyle özgün olmamakla birlikte ileriki zamanlarda yıkılıp özgün haline yakın olarak yapılması planlanmaktadır. Caminin belediye verilerinde tescil kaydı olmamakla birlikte eski fotoğraflarından bir takım tespitler yapılabilmektedir.

Çay mahallesine gelecek olursak; günümüzde resmi olarak böyle bir mahalle yoktur. Fakat çalışma alanımın halk arasında bilinen ismi Çay mahallesidir. Son yapılan düzenlemelerle bu bölgenin büyük çoğunluğu Gökdere Mahallesi; bir kısmı da Kemaldede mahallesi sınırları içinde kalmaktadır. Çalışma alanındaki iki önemli aks Çay Sokak ve Ekiz Sokak'tır. Hem mahalleye ismini veren sokak çalışma alanı içinde

kaldığı için hem de bilinen adı bu olduğu için tez başlığında da bu bölge "Çay Mahallesi" olarak adlandırılmıştır.

Çalışma alanında yapılan inceleme ve çalışmalardan sonra Boyabat genelinde alan çalışması yapılmıştır. Bu çalışma kapsamında Boyabat ilçesinde yer alan tescilli yapılarla ilgili analizler yapılmıştır. Analizlerden bazıları: kat adedi, yapım sistemi, korunmuşluk durumu, işlev durumu, çatı analizi, strüktürel durum, doluluk-boşluk, ulaşım durumu, kullanım durumu ve mülkiyet durumu analizleridir.

Özet olarak; bu çalışma yöntem olarak beş aşamada yapılmıştır:

1) Konu ve çalışma alanı ile ilgili verilerin toplanması ve arşiv oluşturulması,
2) İlçe genelinde ve çalışma alanında incelemelere başlanması,
3) Kentsel sit alanı içinde fotoğraflama ve envanter çalışmasının yapılması ile rölöve krokilerinin hazırlanması,
4) Verilerin hazırlanan analiz ve tablo altlıklarına yerleştirilmesi ile rölövelerin güncel duruma uygun olarak tamamlanması,
5) Çalışmaların değerlendirilmesi.

2 SİNOP İLİ BOYABAT İLÇESİNE GENEL BAKIŞ

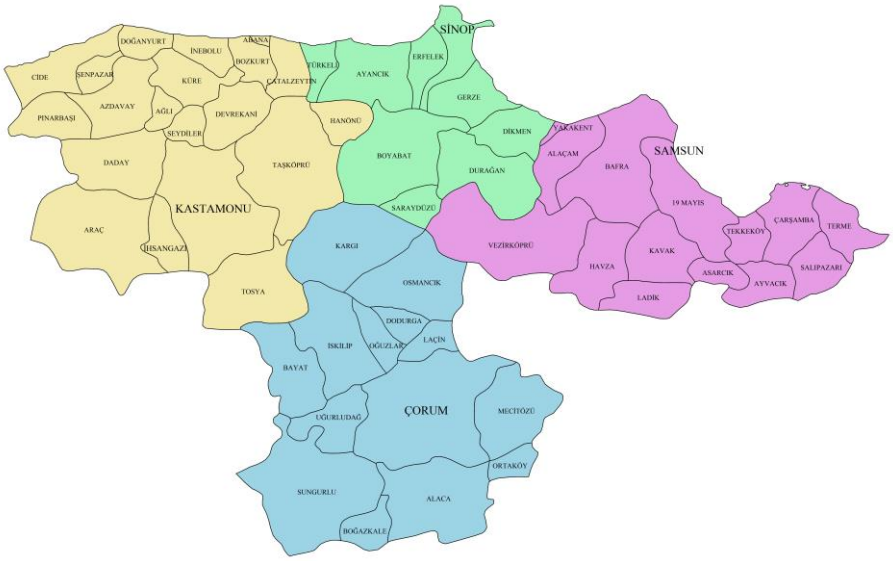
Boyabat ilçesi, başta adının kökeninden başlayarak, fiziki özellikleri, sosyal ve ekonomik yapısı ile tarihsel sürecinden başlayarak anlatılmıştır. Devamında ise genel yapısı başlığı ile anıtları ve sivil mimarlık örnekleri incelenmiştir. Anıt yapıları içerisinde kale, camiler, türbe, çeşme, kemerler, medrese ve kilise kalıntıları ile eğitim yapıları yer almaktadır. Sivil mimarlık örneklerinde ise Boyabat'ın karakteristik özelliklerini yansıttığı düşünülen beş adet yapı seçilerek anlatılmıştır. Çalışmanın devamında çalışma alanı içerisindeki evler detaylı bir şekilde açıklanmış ve rölövelerine yer verilmiştir.

2.1 Boyabat Adının Kökeni

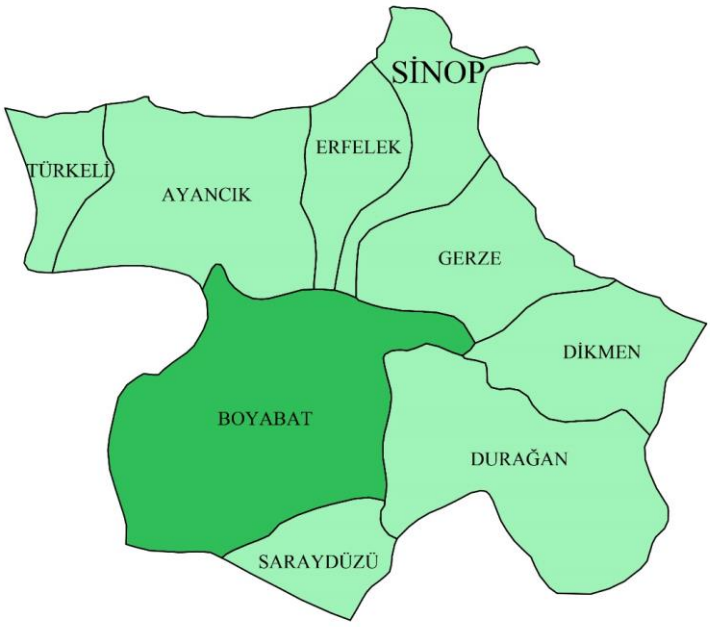
Boyabat adının kökeni hakkında üç temel görüş vardır. İlki Leonhard'ın görüşüdür. Buna göre, Boyabat; boya ve abad kelimelerinin bir araya gelmesiyle oluşmuştur. İkinci görüş Başoğlu'na aittir ve Boyabat'ın boy yani uzunluk ve abad yani ova kelimelerinden geldiği şeklindedir. Üçüncü görüş ise Yakupoğlu'nun görüşüdür ki buna göre ilk kelime boya ya da uzunluk anlamında kullanılmamış; aşiret kelimesi yerine kullanılmıştır. Ayrıca 1501 tarihinde Boyovası, 1646 tarihinde ise Boyabad kazası olarak kayıtlara geçtiği bilinmektedir [1].

2.2 Fiziki Özellikleri

Boyabat, Batı Karadeniz Bölümü'nde, Sinop ilinde yer alan dokuz ilçeden biridir. Yüzölçümü olarak, Sinop ilinin yaklaşık dörtte birini kaplamaktadır. Boyabat; doğuda Durağan ve Dikmen, batıda Taşköprü ve Hanönü, kuzeyde Ayancık, Erfelek ve Gerze, güneyde Saraydüzü ve Kargı ilçeleriyle çevrilidir (Şekil 2.1 ve Şekil 2.2).

Şekil 2.1 Boyabat ve Yakın Çevresi

Şekil 2.2 Boyabat ve Yakın Çevresi

2.2.1 Coğrafi özellikleri

Boyabat, ilçe merkezinin kuzeyinde yer alan Kolaz Çayı haricinde etrafı dağlarla çevrili bir yerleşim olup iç kısımlar düzlüktür. Doğusundan Gökırmak; güneyinden Kızılırmak Nehri geçmektedir. Yerleşim alanının batısında Boyabat Kalesi ve kalenin hemen karşısında Pervane Tepesi yer alır. Bu tepe Kırkkızlar olarak da bilinmekte olup kayalık bir tepedir. İki tepenin arasından geçen Kolaz Çayı, Boyabat'ı geçerek Gökırmak Nehri'ne karışmaktadır. Kolaz Çayı; Gazi Dere ve Kara Dere isimleriyle de bilinmektedir [2].

Ünlü İngiliz gezgin Ainsworth 1842'de Boyabat'ın 1000 kadın, 800 de erkek nüfusa sahip olduğunu kaydetmiş, "Bir saatten fazla tepelerde yaptığımız at yolculuğundan sonra Boyabad'ın bulunduğu düzlüğe indik. Burada dik bir kayalığın üzerinde bir kale harabesi gördük... [9]" cümleleriyle gözlemlerini aktarmıştır. Eugene Bore (1809-1878) ise Boyabat'ı ziyareti sırasında Boyabat'ta bir Roma köprüsü görmüş olduğunu belirtir [3].

Boyabat, etrafı yüksek dağlarla çevrili olmasının aksine, Karadeniz bölgesi ortalamasına göre daha düzdür. Arazinin topoğrafik yapısı 2. 3. ve 4. jeolojik zamanlarda oluşmuştur [4]. Sinop'ta yer alan platolar daha çok Gerze ve Boyabat ilçelerinde toplanmış olduğu görülmektedir [5]. Boyabat Kalesi'nin bulunduğu tepe jeolojik olarak 4. Zamanda oluşmuştur. Kalenin yer aldığı tepenin temeli billuri şistlerden, üst bölümleri ise tebeşir kalkerlerinden meydana gelmiştir [2]. Bunların dışında arazide kireç taşı, neojen killeri, çakıllı tabakalar ve alüvyonlu oluşumlar da görülmektedir [6].

2.2.2 İklim ve bitki örtüsü

İlçe iç kısımlarda kaldığından dolayı deniz etkisinden uzaktır ve karasal iklim özelliği gösterir. Bu yüzden yaz ayları sıcak ve kurak; kış ayları soğuk ve kar yağışlıdır.

Boyabat ilçesinden Kızılırmak'ın kolu olan Gökırmak nehri geçmektedir. Gökırmak, bir vadi meydana getirmiş ve bunun sonucunda vadi tabanında tarımsal değeri yüksek araziler oluşmuştur. Bu arazilerde Türkiye'nin en kaliteli pirinci yetiştirilmektedir. Yıllık 300-400 mm arası yağış alan ilçenin yılda ortalama yağış alan gün sayısı 80'dir. Yılın en soğuk ayları ocak ve şubat ayları; en sıcak ayları ise temmuz ve ağustostur [4].

Katip Çelebi 1724'te "Boyabad bu kasaba nahiye-i imir Sinop yoludur. Canikten Kastamonu yolu üzeredir ve hafta pazarı durur. Ve Boyabad nahiyesi serapa çeltikzardır. Pirinç olur. Bundan Taşköprü garp ve cenuba bir merhaledir [9]." diyerek Boyabat'ın konumu ve pirincin ekonomisindeki yerine dikkat çekmiştir. Benzer bir şekilde Hamilton da 1842'de Boyabat'ın coğrafi özelliklerinin yanı sıra bölgede pirincin yetiştiriliyor oluşundan da şu şekilde bahsetmiştir: "Boyabad pitoresk kaya ve kale kasabasıdır. Gökırmak ile sulanan ovaları ki, bu ırmağa eskiden Amnias denirdi, burası Mithridates'in Bithinia kralı Nikomedes'i yendiği yer ve Marius yönetimindeki Romalıların Pontus askerlerin İ.Ö. 88 yılında yenildiği yerdir. ...Şehirde birkaçı Rum

olmak üzere 300 Türk evi vardır. Gökırmak'taki bir çok köy Boyabad gibi, serbest ve dağınık olarak sıralanır. Burada çok miktarda pirinç yetişir. Bu ovaya "Kaz Dere" denmektedir [9]."

İlçenin %35'lik bir bölümü ormanlık arazidir. En önemli ormanları arasında çam ve meşe ağaçlarından oluşan Elekdağı, Bürnük, Göktepe ve Karageriş ormanları yer almaktadır. 1959-1960 yılında yapılan ağaçlandırma çalışmaları ile birlikte Boyabat ilçe merkezinin etrafındaki ormanlık alanlar ve Kolaz Çayı yakın çevresi yeniden ağaçlandırılmıştır [2]. Ayrıca ağaç denizi olarak nitelendirilen Çangal ormanları; Ayancık, Boyabat ve Türkeli yörelerini de içine almaktadır [5].

2.3 Sosyal ve Ekonomik Yapı

Sinop'un en büyük ve en gelişmiş ilçesi olan Boyabat'ın ekonomisini tarım, toprak sanayi ve ormancılık oluşturmaktadır. Bölge orman varlığı açısından zengindir. Hatta ağaçların bol olduğu Çangal ormanlarının bir kısmı da Boyabat sınırları içinde yer almaktadır. Endüstriyel yoğunlaşma ise ormancılık üzerine değil daha çok tuğla ve kiremit üzerinedir. İlçeye yakın noktalarda çok sayıda kiremit ve tuğla fabrikaları görülmektedir.

Bölgede 174 milyon tonluk rezerv miktarıyla tuğla-kiremit toprağı dikkat çekmektedir. İlçede tuğla üretiminin yaygın olmasının en büyük sebeplerinden biri toprağın tuğla üretimine uygun olmasıdır [4]. Böylelikle yoğunluğun daha çok tuğla üretimi ve bina yapımında olduğu görülmektedir.

Boyabat ilçesinin Subundere yöresinde 1935 yılında yapılan çalışmalarla önemli miktarda ham petrol elde edilmiştir. Ayrıca bölgede manganez, asbest madenlerine de rastlanmaktadır. Çimento yapımında kullanılan kil, Gerze, Ayancık ve Boyabat'ta çıkarılmaktadır [5].

İlçede sebze ve meyve üretimi oldukça yaygındır. Sinop genelinde inceleme yapıldığında özellikle Boyabat'ta yetiştirilen meyve çeşidinin diğer ilçelere göre daha fazla olduğu görülmektedir. Boyabat arazilerinin düz ve verimli olması pirinç yetiştirilmesi ile öne çıkmaktadır. Boyabat, tarla bitkileri üretimi açısından değerlendirildiğinde baklagiller, endüstriyel bitkiler, tahıllar ve yem bitkilerinin ekilen alan ve üretim miktarları bakımından Sinop'ta özel bir yere sahiptir. Ayrıca Sinop'ta

yetişen endüstriyel bitkilerin büyük bir kısmının ekimi ve üretimi Boyabat'ta yapılmaktadır. Tahıl grubunun ise yüzde 25'i bölgede üretilebilmektedir [4].

Boyabat, tarihi açıdan önemli yol güzergahları üzerinde konumlanmaktadır. Bunlar; Lidyalılara ait Sardes-Sinop arasındaki ticaret yolu ve İstanbul-Kastamonu-Taşköprü-Boyabat-Durağan-Amasya-Diyarbakır-Bağdat güzergahlı Kuzey Bağdat Yolu'dur [7].

İlçe turizm açısından da öne çıkmaktadır. Bir kale kent olan Boyabat'ın en dikkat çeken bölgesi Boyabat Kalesi'nin de içinde yer aldığı tepedir. Kalenin dışında ilçede yer alan kaya mezarları, Bazalt kayalıkları, Çukurhan Şelalesi, camileri, mescitleri, eğitim yapıları ve geleneksel Boyabat Evleri de görülmeye değer tarihi ve turistik yerlerdir.

Bölgede her yıl ekim ayında düzenlenen Boyabat Panayırı; mayıs ayında yapılan Hıdırellez Şenlikleri de gelenekselleşmiştir. Panayır ve şenlik vasıtasıyla düzenlenen konser, etkinlik ve eğlencelere bölge içinden olduğu kadar bölge dışından da çok sayıda kişi gelmektedir [4].

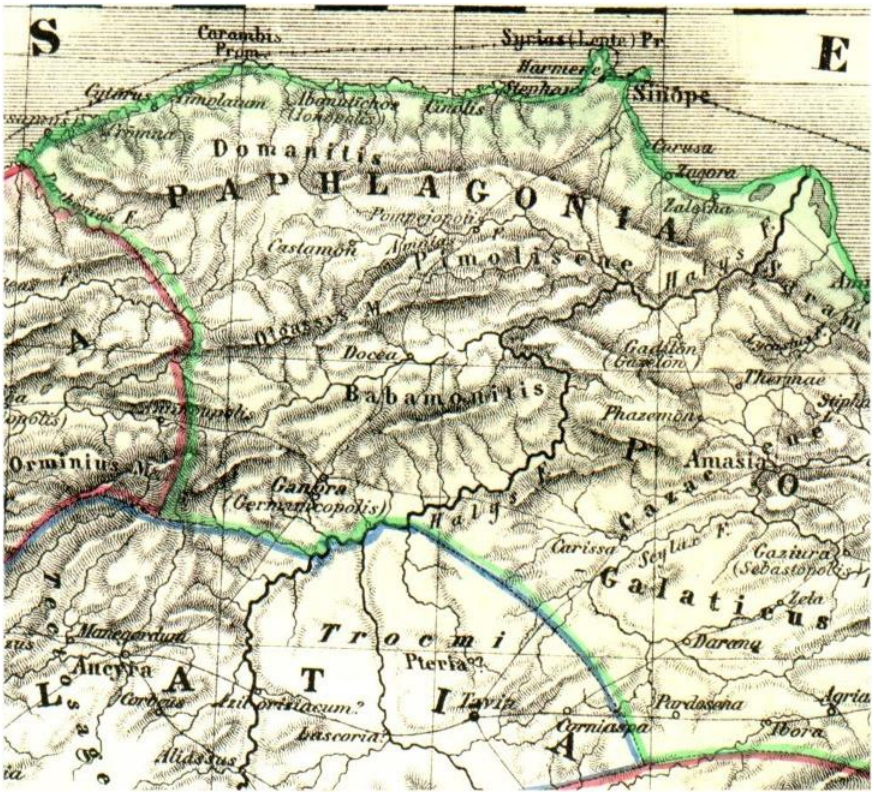
2.4 Tarihsel Gelişimi

Boyabat'ın İslamiyet'ten önce kullanılan bir isminin olup olmadığı bilinmemekle birlikte Germanikopolis olarak isimlendirilen ve Batlamyos haritasında Boyabat Kalesi'nin bulunduğu bölgede gösterilen bir yerleşimin varlığından bahsedilmektedir [2].

Boyabat'ın tarihsel süreci incelendiğinde tarihinin Geç Kalkolitik Çağa (M.Ö. 4500) uzandığı görülmektedir. 2000 yılında Müze Müdürlüğü Boyabat'a 15 km mesafede yer alan Çulhalı Köyü'nde yer alan Kovuklukaya Höyük'te kazılar yapmıştır. Bu kazılarda Geç Kalkolitik Çağ'a ait malzemelerin dışında ilk Tunç Çağı'na ait bir tunç döküm ustasının evi bulunmuştur. Ayrıca Saraydüzü'nde bulunan ilk Tunç Çağı'na ait Bayramtepe Höyük, Boyabat Boyalı Köyü'nde yer alan ilk Tunç Çağı'na ait Örentepe Höyük ve Algarçayırı Mevkisi'ndeki ilk Tunç Çağı'na ait Maltepe Höyük Boyabat'ın tarihinin eskilere dayandığını göstermektedir [8].

M.Ö. 1000'li yıllarda Boyabat'ın Paflagonya Bölgesi içinde yer aldığı tespit edilmiştir. Boyabat'ın uzunca bir zaman boyunca Paflagonyalılar'ın yönetiminde kaldığı düşünülmektedir. Hatta Boyabat Kalesi'nin ilk yerleşimcilerinin de Paflagonyalılar olduğu ileri sürülmektedir [8]. İlk Çağ'da Hitit egemenliğinde olduğu bilinen

Paflagonya Bölgesi; M.Ö. 14. yüzyılda Kaşkalar, M.Ö. 1230'da Frigler; M.Ö. 695'te Kimmerler ve M.Ö. 652- 625'te de Lidyalıların yönetimine geçmiştir [9]. Şekil 2.3'teki haritada da görüldüğü gibi Sinop ve dolayısıyla Boyabat Paflagonya bölgesinde yer almıştır.

Şekil 2.3 Paflagonya dönemi Sinop haritası [10]

Hitit egemenliğinin sona ermesinden sonra Frigler bölgede egemen olmuş, ardından M.Ö. 7. yüzyıllarda ise Kimmerlerin yönetimine geçmiştir. Lidya kralı Alyattes'in (M.Ö. 610-575), Kimmer egemenliğini ortadan kaldırmasıyla beraber Kroissos (M.Ö: 575-546) döneminde bu bölge de Lidya egemenliğine girmiştir. M.Ö. 547-546 yıllarında da Persler, Lidyalıları mağlup ederek bölgeye hakim olmuştur [9].

Boyabat; sırasıyla Danişmentliler, Selçuklular ve Trabzon-Rum İmparatorluğu'nun eline geçmiştir. Daha sonra tekrar Selçuklular'ın yönetimine geçmiştir. 1262 yılında Pervaneoğulları, daha sonra Candaroğulları ve İsfendiyaroğulları, 1461 yılında ise Fatih Sultan Mehmet tarafından Osmanlı topraklarına katılmıştır [9].

Ainsworth 1842'de "Boyabad 300 haneli bir kasabadır. Burada birçok cami ve mescit, 3 han, 2 hamam vardır [9]." cümleleriyle Boyabat hakkındaki gözlemlerini aktarmıştır.

Boyabat, Tanzimat dönemine kadar Kastamonu Sancağı'na bağlı bir kadılık idi. Tanzimat'ın ilan edilmesiyle birlikte Kastamonu Vilayeti Sinop Sancağı'na bağlı bir nahiye, 1868 yılından günümüze ise Sinop'a bağlı bir kaza konumuna gelmiş bulunmaktadır [2].

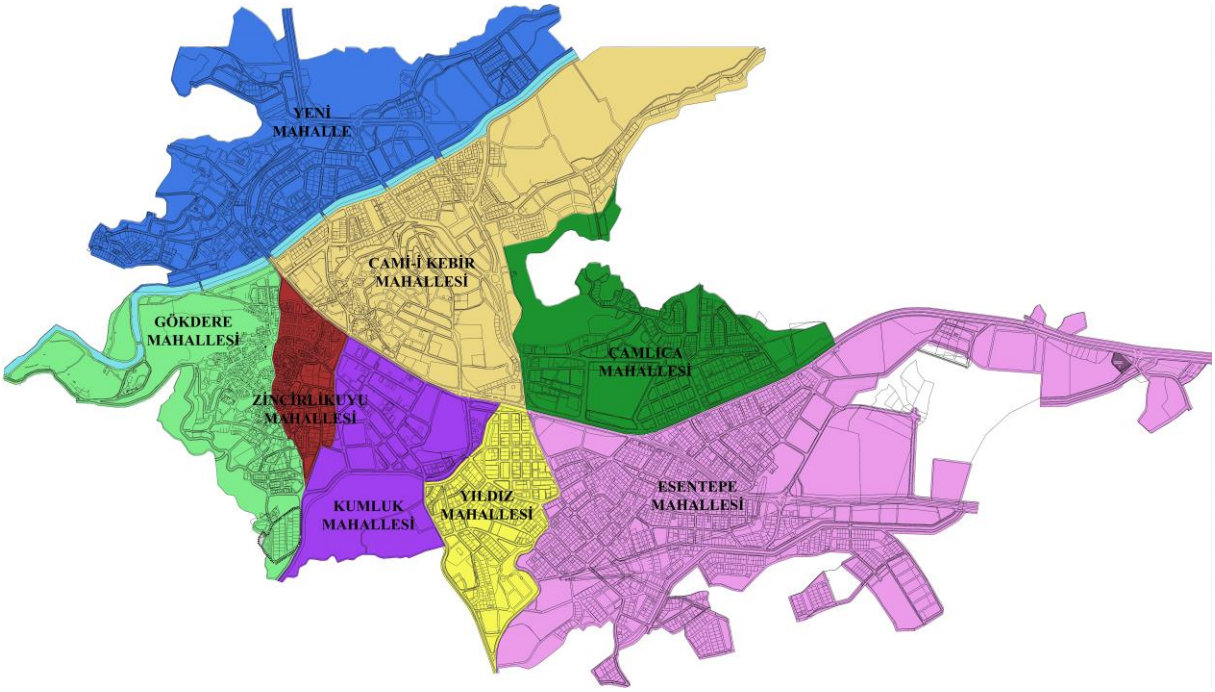
1904 tarihli Kastamonu Salnamesi'ne göre; "iki yüz on üç mahalle ve köyü içine alan bu kazada iki hükümet konağı, iki yüz atmış altı dükkan, yedi han, üç hamam, dokuz fırın, otuz kahvehane, bir kıraathane, yüz mescid ve cami, iki tekke, on dört zaviye, üç medrese, bir kütüphane, bir muvakkithane, yüz atmış bir çeşme, bir mekteb-i rüşdi, erkek ve kadınlara mahsus iki mekteb-i ibtidaiyyeden başka yeni usulle tedris olunmak üzere yüz atmış beş sıbyan mektebi, bir büyük terazi, dört yüz yirmi beş su değirmeni, yirmi ahşap köprü, bir silahhane, kırk iki pirinç değneği, on kiremithane, bir hapishane, altı yüz elli bin yedi yüz yirmi beş dönüm arazi [11]" vardır.

2.5 Boyabat'ın Genel Yapısı

Boyabat; doğal, kentsel ve arkeolojik sit alanlarının bir arada yer aldığı karma bir sit alanıdır. Boyabat Kalesi'nin bulunduğu alan arkeolojik sit alanı, kalenin bulunduğu tepe ve Kolaz Çayı ile etrafı doğal sit alanı olarak belirlenmiştir [8].

Ainsworth (1807-1896) seyahatnamesinde "Boyabat'ta yer alan kerpiç evler Kaz Deresi'nin bulunduğu vadiye kadar uzanmaktadır. Çevrede meyve ağaçları ve tarlalar vardır. Kale içinde yöre son sipahilerden olduğu söylenen Hüseyin'in derebeyliği zamanından kalan 30 kadar ev vardır [3]." cümlelerine yer vererek o dönemde sivil mimariyi oluşturan ahşap evlerin varlığından söz etmiştir.

Mevcut durumda kentsel sit bölgelerini üç grupta inceleyebiliriz. Bu bölgeler 4 mahallenin sınırları içinde kalmaktadır. Bunlar; Gökdere, Zincirlikuyu, Cami-i Kebir ve Yeni mahalledir. Adnan Menderes bulvarını ana aks kabul edersek; bu aksın kuzeydoğusunda kalan kentsel sit alanı Cami-i Kebir mahallesinde; güneybatısında kalan sit alanı ise Gökdere ve Zincirlikuyu mahallelerinde yer almaktadır (Şekil 2.4). Diğer sit alanı ise Kolaz Çayı'nın kuzeyinde kalmaktadır.

Şekil 2.4 Boyabat ilçesi mahalle sınırları

Mahalleler:

Boyabat'ta toplam 8 adet mahalle bulunmaktadır: Yeni Mahalle, Gökdere, Cami-i Kebir, Zincirlikuyu, Kumluk, Yıldız, Çamlıca ve Esentepe. Gökdere, Cami-i Kebir, Zincirlikuyu, Kumluk ve Yeni Mahalle ise kentsel sit alanı içinde kalmaktadır. Yıldız, Çamlıca ve Esentepe mahalleleri ise yeni yerleşimlerdir ve daha çok apartmanların yer aldığı mahallelerdir.

Gökdere Mahallesi; Yeni Mahalle'nin güneyinde, Zincirlikuyu Mahallesi'nin batısındadır. Mahallenin kuzey sınırını Kolaz Çayı; doğu sınırını ise Yusuf Kemal Bey Caddesi ile başlayıp Bayram Caddesi ile devam eden aks oluşturmaktadır. Boyabat Kalesi mahallenin kuzeyinde kalmaktadır. Mahalle sınırları içerisinde Gökdere Camisi, Şeyh Camisi, 2 adet çeşme ve medrese kalıntısı ve 60 adet sivil mimarlık örneği ile toplamda 64 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Geleneksel dokusunu büyük ölçüde koruyan bu mahallenin önemli bir kısmı kentsel sit alanı dahilindedir.

Cami-i Kebir Mahallesi; Kumluk ve Yıldız mahallelerinin kuzeyinde, Zincirlikuyu mahallesinin kuzeydoğusunda, Yeni mahallenin güneydoğusundadır. Mahallenin kuzeybatı sınırını Kolaz Çayı; güneybatı sınırını Adnan Menderes Bulvarı oluşturmaktadır. Mahalle, ismini Cami-i Kebir (Büyük Cami)'den almaktadır. Fakat Adnan Menderes Bulvarı'nın açılmasıyla mahalle ikiye bölünmüştür ve mahalleye adını veren Büyük Cami mahalle sınırları dışında kalmıştır. Mahalle sınırları içerisinde

Taş Mescit (Ak Mescit), Kız Meslek Lisesi binası ve 22 adet sivil mimarlık örneği ile toplamda 24 adet tescilli yapı bulunmaktadır.

Yeni Mahalle; Gökdere, Zincirlikuyu ve Cami-i Kebir mahallelerinin kuzeyindedir. Mahallenin güney sınırını Kolaz Çayı oluşturmaktadır. Mahallenin eski adı Kemaldede'dir. Kentsel sit bölgesinin bir kısmı bu mahalle sınırları içinde yer almaktadır. Mahallenin sınırları içinde Şamlılar Pirinç Fabrikası haricinde 19 adet sivil mimarlık örneği ile toplamda 20 adet tescilli yapı bulunmaktadır.

Zincirlikuyu Mahallesi; Gökdere mahallesinin doğusunda, Cami-i Kebir mahallesinin güneybatısındadır. Mahallenin kuzeydoğu sınırını Adnan Menderes Bulvarı oluşturmaktadır. Mahalle Cami-i Kebir, Gökdere ve Kumluk mahallelerinin kesişim noktasında yer almaktadır. Mahallenin sınırları içinde Kandilsiz Mescit, Kaya Camisi, Askerlik Şubesi, Büyük Cami ve 76 adet sivil mimarlık örneği ile toplamda 80 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Kentsel sit bölgesinin bir bölümünü oluşturan mahallede konutların yanı sıra ticari işlevli yapılar da bulunmaktadır. Bu yapıların bir arada bulunduğu çarşı "Orta Çarşı" olarak adlandırılmaktadır. Orta Çarşı, mahallenin kuzey kısmındadır ve sokak dokusu ızgara plan şemalıdır. Orta Çarşı ticari yapıları konut dokusundan ayrılan bir yapım sistemine sahiptir. Genellikle 2 katlı, tuğla kargir binalardır ve birçoğu bozulmaya yüz tutmuştur.

Kumluk Mahallesi; Cami-i Kebir mahallesinin güneyinde, Zincirlikuyu mahallesinin doğusunda, Yıldız mahallesinin batısındadır. Kuzeydoğu sınırını Adnan Menderes Bulvarı oluşturmaktadır. Mahalle sınırları içerisinde tescilli yapı olarak yalnızca İnönü İlkokulu bulunmaktadır.

Boyabat'ın en önemli ulaşım aksı önceleri Yusuf Kemal Bey Caddesi ve Bayram Caddesi iken; günümüzde Adnan Menderes Bulvarı olmuştur. Yusuf Kemal Bey Caddesi ile Bayram Caddesi ise çarşıya, camiye ve konut alanlarına yakınlığı ile halen canlılığını korumaktadır. Bu caddelerin kesişiminde yer alan Kemaldede Camisi önemli bir odak noktasıdır. Mevcut cami özgünlüğünü korumamakla birlikte yeniden yapımdır. Fakat özgün haline uygun olarak yeniden inşa edilmesi planlanmaktadır. Kemaldede Cami, Ekin Pazarı olarak adlandırılan ve günümüzde otopark olarak kullanılan meydana bakmaktadır. Caminin batısında yer alan ve eskilerin Çay Mahallesi olarak bildiği Ekiz Sokak ise özgün dokusunu devam ettiren alanlardandır.

Bu bölge de Ekin Pazarı'na açılmakta ve Zübeyde Hanım Caddesi ile birleşmektedir. Zübeyde Hanım Caddesi de tarihi dokunun devam ettiği önemli bir akstır.

Tescilli yapıların bulunduğu kentsel sit alanı sınırları içindeki yapı adaları, organik sokak dokusuyla şekillenmiştir. Orta Çarşı ile yeni yapılaşmanın başlamış olduğu bölgelerde ızgara plan şemalı yapı adaları mevcuttur. Geleneksel dokuyu oluşturan yapılar çoğunlukla bahçelidir ve ana giriş ile bahçe girişi olmak üzere iki adet girişleri bulunmaktadır.

2.5.1 Anıtları

Arkeolojik, doğal ve kentsel sit alanlarını bir arada bulunduran Boyabat ilçesinde yer alan tarihi ve mimari özellikleriyle ön plana çıkmış yapılar aşağıda sıralanmış ve Şekil 2.5'te gösterilmiştir.

Savunma Yapıları: Boyabat Kalesi.

Dini Yapılar: Ak Mescit, Büyük Cami, Kandilsiz Mescit, Şeyh Camisi, Gökdere Camisi, Kaya Camisi, Medrese, Türbe, Salar Köyü Kaya Mezarı, Paşalıoğlu Köyü Kilise Kalıntısı.

Su yapıları: Şeyh Cami Çeşmesi, Keçeli Sokak'ta bulunan Çeşme, Büyük Kemer, Kirazlıdere Su Kemeri Ve Su Yolu.

Doğal anıtlar: Kırkkızlar Kayası, Bazalt Kayalıkları.

Eğitim Yapıları: İnönü İlkokulu, Kız Meslek Lisesi.

Sağlık Yapıları: Askerlik Şubesi (Eski Hastane)

Şekil 2.5 Boyabat ilçesi önemli yapılar

2.5.1.1 Boyabat Kalesi

Gökdere Mahallesi'nde 338 ada 1 parselde yer almaktadır. Kolaz Çayı'nın doğusunda Boyabat ilçe merkezine hakim tepe üzerinde konumlanmış sur duvarları ve gözlem kulesinden oluşan kaledir. Karşı tepesine Kırkkızlar Kayası denilmektedir (Şekil 2.6).

Kalenin ilk yerleşimcilerinin Paflagonyalılar olduğu ileri sürülmektedir. 2000'li yıllarda Müze Müdürlüğü tarafından yapılan kazılarda, Helenistik Dönem' in öncesine ait buluntulara rastlanmamıştır. Fakat kalenin mevcut kalıntı ve buluntularından bilhassa kuzey yamacında Helenistik ve Roma Dönemi'nde önemli bir yerleşim yeri olduğu anlaşılmıştır. Yapılan kazılarda, mevcut kalenin içerisinde Helenistik Dönem'e kadar uzanan kalıntılar ortaya çıkarılmıştır [8].

Boyabat, tarihçesinin milattan önceki yıllara dayanıyor olması pek çok gezgin ve araştırmacıların da ilgisini çekmiştir. Bunlar arasında yer alan Bore 1840'ta "...batıdaki tepenin üstünde, kuleleri ve duvarları ile iyi korunmuş bir şato vardır. Ortaçağın koruma sistemini özümlemiş bir Bizans mimarisidir. Eskiden önemli bir

askeri garnizon olmalıydı [9].” diyerek yapıyı Bizans mimari örneği olarak göstermiştir.

İlk kez gezgin Ainsworth (1842) ile başlayan bilgiler arasında en dikkat çekici olanı, kale içinde varlığı bildirilen 30 hanelik mahalledir. Bu bilgi ile kalede 1830’lara kadar yerleşim bulunduğu anlaşılmış, kale içinde kalıntı ve temel izleri kısmen görülebilen mekanların da son olarak bu dönemde kullanıldığı gözlemlenmiştir [9].

Leonhard 1915 yılındaki gözlemlerinde Boyabat kalesine şu şekilde yer vermiştir: “Yaklaşık 80 metre yükseklikte kayalık iki duvarı vardır. Denizden 550 metre yükseklikte Ortaçağ Kalesi bir kaya üzerindedir ve önünde Kazlıdere Irmağı vardır [9].”

Gökoğlu ise, kale duvarlarının yapılış tekniğini, kapılarını, kemerleri ve sarnıcı inceleyerek Osmanlı karakteri gösterdiklerini söylemiştir. Fakat kale üzerindeki bahçe olarak isimlendirilen bölümün alt duvarlarının Roma ve Bizans karakteri gösterdiğini belirtmiştir.

Başoğlu (1972) ise yaptığı araştırmalar sonucunda kaledeki kayaların üzerinde kesik oyuk ve delikler olduğunu, bunların da ilk kaleye ait izler olabileceğini belirtmektedir. Ayrıca Boyabat Kalesi’nin M.Ö. 600’lü yıllarda Paflagonyalılar Dönemi’nde yapıldığını ve mevcut kalenin yeniden yapılmış bir Türk Kalesi olduğunu ifade etmiştir. Kendisi kalenin ilk yapıldığı zamandan beri 2600 yıllık tarihinin olduğu görüşündedir.

Şekil 2.6 Boyabat Kalesi (solda) ve Kırkkızlar Tepesi (sağda)

Kale duvarlarının büyük bir bölümü günümüze gelebilmiştir. Onarım öncesi fotoğraflarına bakıldığında kale duvarlarının moloz taş olduğu görülmektedir (Şekil 2.7). Bazı burçları kopmuş durumdadır. Kale burçları onarım geçirmiş ve harap kısımları kesme taş malzeme kullanılarak yeniden yapılmıştır.

Şekil 2.7 Boyabat Kalesi [12]

Kale sınırlarının içinde kalan bölüm engebelidir. Taş temel kalıntıları bulunmaktadır. Aynı yerde sarnıç olduğu düşünülen dikdörtgen planlı bölümün üst örtüsü günümüze gelememiştir. Sarnıç iki bölümlüdür; orta noktasında duvar görülmektedir. Sarnıcın moloz taş duvarlı duvarları yaklaşık 80 cm kadar yüzeye çıkmıştır (Şekil 2.8).

Şekil 2.8 Sarnıç

Kalenin kuzeybatısında ana kayanın oyulmasıyla ortaya çıkmış bir kaya tüneli yer almakta olup aşağısında akan çaya kadar ulaşmaktadır. Aynı tünelle ilişkili olup, kalenin güneybatıdaki zirvesine ulaşan başka bir kaya tüneli ise 2005 yılında gerçekleştirilen kazılar sırasında bulunmuştur [8].

Teraslarla yükselen basamak görünümünde düzleştirilen kayalık araziden, güneydoğu bölümünde yer alan büyük kule ve hemen yanındaki giriş kapısına ulaşılır. Kulelerin önünde doğu bölümünde bir dış beden vardır. İnce koridor biçimindeki geçitten geniş bir avluya çıkılır. Surların uzantısı kuzeye doğru devam etmekte olup, arazi şekline göre farklı kalınlıklardaki büyük moloz taşlar ile araları ahşap hatılla desteklenerek örülmüş kale bedeni genel olarak kayalıklara oturmuştur. Giriş kapısının yanında yer alan kule iki katlıdır ve iç içe iki kule şeklindedir. Kuzeyde yer alan avlunun yanındaki tünel ağzı dereye ulaşmaktadır [8].

Şekil 2.9 Boyabat Kalesi ve kent dokusu

Şekil 2.10 Boyabat Kalesi

Turizm açısından ilçe için önemli bir yeri olan Boyabat Kalesi'nde 2007 yılında restorasyon çalışmaları yapılmıştır. Böylelikle kale ziyaretçiler için daha güvenli hale getirilmiştir (Şekil 2.9 ve Şekil 2.10).

2.5.1.2 Ak Mescit (Taş Camisi)

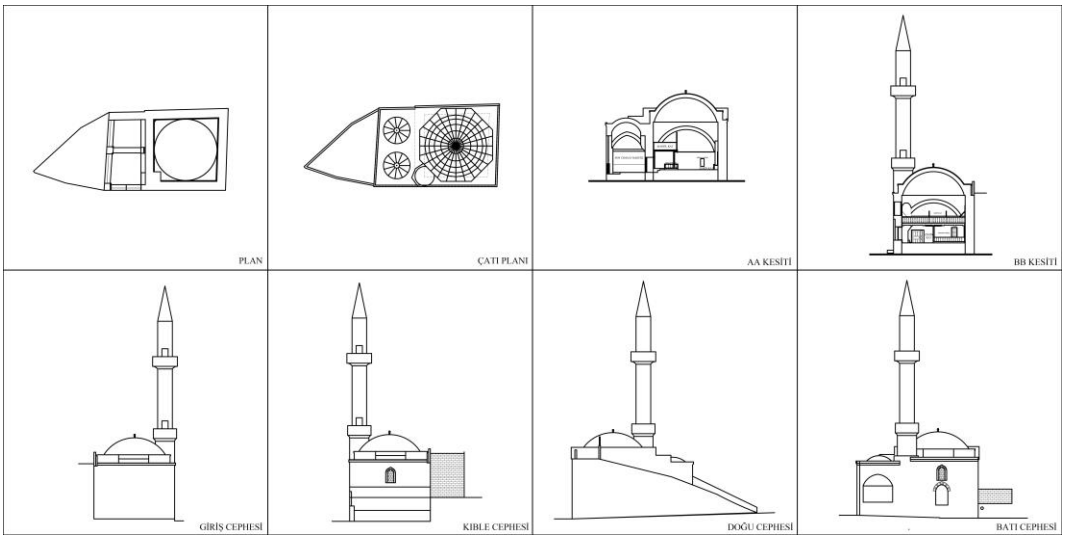
Cami-i Kebir Mahallesi, Karınca Sokak'ta 96 ada 1 parselde yer alan camidir (Şekil 2.11). Dikdörtgen planlı ve iki katlıdır. Boyabat'ta kare plan şemalı ve kubbeli olarak inşa edilen tek camidir. Cami, moloz taş yığmadır. Üst örtüsü kurşun kaplı kubbedir. Giriş cephesinde iki adet sivri kemerli büyük pencere bulunmaktadır. Bunlardan birisinin ortasına ahşap doğrama giriş kapısı yerleştirilmiştir. Sivri kemerli büyük pencerelerden batı cephesinde de bir adet bulunmaktadır. Batı ve güney cephesinde birer tane sivri kemerli, alçı revzenli küçük pencere yer almaktadır. Yapının mihrabı, hünkar mahfili ve vaaz kürsüsü ahşaptır. Duvarlar parapet seviyesine kadar ahşap lambri kaplıdır. Diğer kısımlar boyalıdır. Kadınlar mahfili de ahşaptır ve ahşap korkuluklarla çevrilidir. Minareye çıkış kapısı basık kemerli, ahşap doğramadır. Tek minarelidir ve minaresi boyalıdır.

Şekil 2.11 Ak Mescit Camisi

Caminin ismi 1692 yılında Akça Mescit, 1744-1753 yılları arasında ise İsmail Bey Mescidi olarak yazılmıştır. Caminin yaptıranı konusunda da kesin bir bilgi olmamakla birlikte 1736-1805 yılları arasındaki kayıtlarda "İsfendiyar Bey Mescidi dimekle maruf Ak Mescid", 1736-1806 yılları arasındaki kayıtlarda da "İsmail Bey binası Ak Mescid" diye geçmektedir. Mescidin kitabesi mevcut değildir [1].

Alçıdan yapılmış olan minber ve mihrabı Candaroğlu üslubuna göre yenilenen ve boyanan caminin minare girişi mekanın içindendir (Şekil 2.12). Yan duvarlardan birine açılan küçük bir kapı, kaleye ulaşan dehlize geçit vermektedir [3].

Şekil 2.12 Ak Mescit Cami plan, kesit ve görünüşleri [13]

Yapının hangi tarihte yapıldığına dair yazılı bir belge bulunmamaktadır. Candaroğullarından İsfendiyar Bey 1392-1440, İsmail Bey ise 1443-1461 yılları arasında beylik yapmışlardır. Mescit için iki isim birden kullanıldığı göz önünde bulundurulursa her halükarda 1392-1461 yılları arasında bir tarihte inşa edilmiş olmalıdır. İsfendiyar Bey'in bani, İsmail Bey'in ise tamir ettiren yada vakıf yaptıran olduğu varsayılabilir. Arşivlerde Mana kasabası olarak geçen yerin Boyabat ve bu kasabada bulunduğu bilinen İsmail Bey Mescidi'nin de Ak Mescit olması ihtimali yüksektir [1].

1956 yılında camiye müdahale edilmiştir. Müdahale edilmeden önce bir süreliğine cezaevi ve depo olarak kullanılmıştır. Cami, tuvalet, gasilhane, abdest alma yeri, ibadet alanı, son cemaat yeri ve minareden meydana gelmektedir. Caminin yağmur suyundan etkilenip zarar görmesini engellemek amacıyla doğu yönünde koruma duvarı yapılmıştır [13].

2.5.1.3 Büyük Cami (Beyazıt Camisi)

Kemaldede Mahallesi, Cevdet Kerim Caddesi'nde 65 ada 1 parselde yer alan camidir (Şekil 2.13). Dikdörtgen planlı ve iki katlı olan yapının 2017 yılında restorasyonu yapıldığından alan çalışması sırasında inşaat halindedir. Caminin özgün kısmı restore edilirken aynı zamanda caddeye bakan cephesine ek yapılmıştır. Cami moloz taştan yapılmış olup, yığma yapım sistemlidir. Pencere boşlukları, dikdörtgen ve düz atkılıdır. Kırma çatılı ve alaturka kiremit kaplıdır. Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır. Tek minarelidir. Yapıya kuzey yönünde ek yapılmaktadır.

Şekil 2.13 Büyük Cami

Caminin ilk hali yıkılmıştır. Yeni bina 1856 yılında (H. 1272) inşa edilmiştir. 1943 yılındaki depremden sonra ise teferruatlı bir onarım geçirmiştir [8].

2.5.1.4 Kandilsiz Mescit

Zincirlikuyu Mahallesi, Kandilsiz Sokak'ta 197 ada 5 parselde yer alan camidir (Şekil 2.14). Dikdörtgen planlı ve tek katlı olan yapı kırma çatılı ve alaturka kiremit kaplıdır. Yapı geniş saçak ile sonlanmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır. Yeniden yapımdır ve betonarmedir. Cephesi boyalıdır. Pencereleri çift kanatlı, yarım daire kemerli, tepe pencereli ve ahşap görünümlü pvc doğramadır.

Cami tek minarelidir ve minaresi ahşap kaplıdır. Külahı ise sac levha kaplıdır. İki adet giriş kapısı bulunmaktadır. Giriş kapıları demir doğramadır ve sokak kotundan basamaklarla giriş kotuna ulaşılmaktadır. Yapım tarihi 19. yüzyıl olarak bilinmektedir.

Şekil 2.14 Kandilsiz Mescit

2.5.1.5 Şeyh Camisi

Gökdere Mahallesi, Poyraz Sokak'ta 224 ada 1 parselde yer alan camidir (Şekil 2.15). Eğimli bir arazide yer alan cami üst kotta konumlanmaktadır. Parselin köşe noktasında bulunmaktadır. İki katlıdır. Cephesi boyalıdır. Giriş kapısı iki kanatlı ve ahşap doğramadır. Yol kotundan beş basamak ile bahçe kotuna çıkılmaktadır. Bahçe kotundan dört basamak ile de camiye girilmektedir. Pencereleri ahşap doğramadır.

Caminin tek minaresi bulunmaktadır. Minaresi ahşap, külahı ise çinkodur. Ahşap minareler Boyabat'ın özgün minare tipidir ve benzer minare Kaya Camisi'nde de vardır. Minaresi özgündür fakat ana yapı özgün değildir, sonradan yapılmış betonarme bir camidir.

Şekil 2.15 Şeyh Camisi ve çeşmesi

Kuzeydoğusundaki kısa kenarda çeşmesi yer almaktadır. Çeşme sivri kemerlidir ve ayna taşı niş içerisindedir. Kemerli niş içerisinde dört satırlı kitabesi mevcuttur. Kitabesi hicri 1225, miladi 1810 tarihlidir (Şekil 2.16). Buradan caminin de yapım tarihinin 19. yüzyılda olduğu anlaşılmaktadır.

Kitabede; "Sahib'ül-hayrât ve'l-hesenat Bolu

Ve Kastamonu valisi devletlu Bekir Paşa

Hazretlerinin Enderun çukadarı Uzun

Mustafa Ağa'nın ruhu içün el-Fatiha" yazılıdır.

Şekil 2.16 Şeyh Camisi çeşmesi ve kitabesi

2.5.1.6 Gökdere Camisi

Gökdere Mahallesi, Taksim Sokak'ta 205 ada 1 parselde yer alan camidir (Şekil 2.17). Dikdörtgen planlı ve iki katlı olan yapı kırma çatılı ve alaturka kiremit kaplıdır. Yapı geniş saçak ile sonlanmaktadır. Yeniden yapımdır ve betonarmedir. Cephesi boyalıdır. Pencereleri çift kanatlı ve pvc doğramadır. Tek minarelidir ve minaresi sac levha ile kaplıdır. Bayan ve erkek cemaat girişi olmak üzere iki adet kapısı bulunmaktadır. Giriş kapıları pvc doğramadır. Yapım tarihi 20. yüzyıl başları olarak bilinmektedir.

Şekil 2.17 Gökdere Camisi ve yakın çevresi

2.5.1.7 Kaya Camisi

Zincirlikuyu Mahallesi, Cumhuriyet Caddesi'nde 151 ada 17 parselde yer alan camidir. Dikdörtgen planlı ve iki katlı olan yapı çalışma tarihinde restorasyonu yapıldığından inşaat halindedir (Şekil 2.18 ve Şekil 2.19). Yapının yalnızca yığma taş-tuğla beden duvarları mevcuttur. Alt ve üst kottaki pencere boşlukları yarım daire

kemerlidir. Yapının 2011 tarihli fotoğraflarında üst örtüsünün kırma çatı olduğu görülmektedir. Tek minarelidir.

Kaya Camisi kayalık bir alan üzerine inşa edilmiştir. Adının bu sebeple Kaya Camisi olduğu düşünülmektedir. Ayrıca caminin yakınında Kapan Hanı bulunması veya Kapan ticareti sebebiyle Kapan Camisi olup zaman içinde değişerek Kaya Camisi olduğu da söylenmektedir [14].

Şekil 2.18 Kaya Camisi

Caddeye bakan bölümünde köşede "Alemkaraoğlu Ali Usta 1196" yazılıdır. Buna göre cami; hicri 1196, miladi 1782 yılında inşa edilmiştir. Duvar kalınlığı yaklaşık olarak bir metredir. Giriş kapısının üstünde yarım daire kemerli aydınlık penceresi bulunmaktadır. Özgün minaresi; ahşap gövdesi, bezemeli şerefesi ve çinko külahı ile yerel özellik göstermektedir [8]. Yapının geçirdiği onarıma ait kitabesi bulunmaktadır. Kitabe 1886 (H. 1304) tarihlidir.

Şekil 2.19 Kaya Camisi ve pencere detayı

Ahşap dikmeli ve düz tavanlı olan cami üç mekandan oluşmaktadır. Bunlar; son cemaat yeri, ana ibadet mekanı ve kadınlar mahfilidir. Giriş kapısı yapının doğu cephesindedir ve son cemaat yerinin içine açılır. Cephenin tamamı özgün duvar örgüsü üzerine sıva ve boyalıdır. Alt katlarda pencere sövelerinde taş; üst katlarda ise tuğla malzeme kullanılmıştır. Düşeyde taşıyıcıları kargir duvarlar ve ahşap sütunlardır. Kadınlar mahfili ahşap sütunlar ile taşınmaktadır. Çatısı ahşaptır. Tavanlarında düz çıtalı ahşap kaplama vardır [14].

2.5.1.8 Medrese

Gökdere Mahallesi, Kayaarası Sokak'ta 322 ada 6 parselde yer alan tonozlu, moloz taş yığma medrese kalıntısıdır (Şekil 2.20). Dikdörtgen planlıdır. Harap durumdadır. Etrafı ot ve otsu bitkilerle çevrilidir.

Şekil 2.20 Medrese kalıntısı

Çal (2014), medresenin İsfendiyar Gazi Medresesi olabileceğini belirtmiştir. Günümüzde Kale'nin yer aldığı kayalığın eteklerinde doğu yönünde bulunan yıkılmış medresenin İsfendiyar Bey Medresesi olduğu tahmin edilmektedir. 15. yüzyılda Boyabat'ın Mana kasabasında Candaroğlu İsmail Bey tarafından yaptırıldı diye bahsi geçen medrese bu olmalıdır. Hem Ak Mescit hem de sözü geçen medresede bani olarak İsfendiyar İsmail Bey'in adı geçmektedir. 1899 yılında Kemaldede Mahallesi'nde altı öğrencisi bulunan Taş Medrese'yi yaptıran kişinin İsfendiyar Gazi olduğunun belirtilmesi, medresenin bu tarihte işler durumda olduğunu göstermektedir [1].

2.5.1.9 Türbe

Kumluk Mahallesi'nde yer alan türbe, kare planlı ve tek katlıdır. Cephesi sıvalıdır. Giriş kapısı ve pencereler ahşap doğramadır. Pencereler demir lokma parmaklıklıdır. Çatısı marsilya kiremit kaplı, kırma çatıdır. Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır (Şekil 2.21). Bahçesinde haziresi mevcuttur (Şekil 2.22).

Türbenin yapım yılı 1868'dir [8].

Şekil 2.21 Türbe

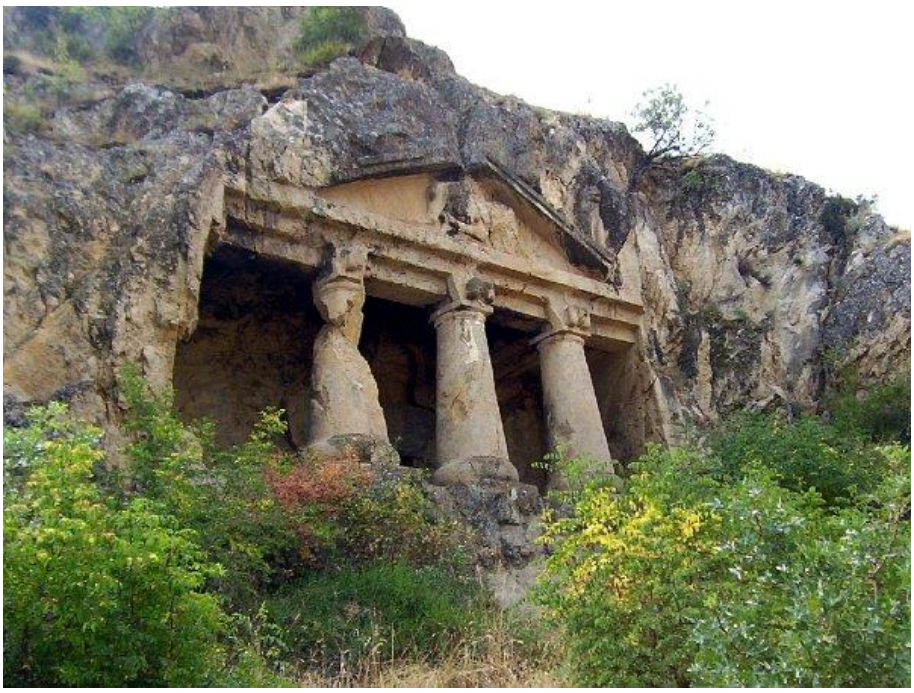

Şekil 2.22 Haziredeki mezar taşlarından örnekler

2.5.1.10 Salar Köyü Kaya Mezarı

Salar Köyü'nde yer alan mezar anıtı kalker kaya yüzeyinin düzeltilmesi ile meydana gelmiştir. Ana kaya gövdesinin oyulması ile oluşan önde üç sütun ve giriş bölümü, arkada dikdörtgen mezar odası yer almaktadır. Önde bulunan sütunların arkasında kayanın oyulması ile antre oluşturulmuştur. Antreden girilen küçük bir kapı ile dikdörtgen mezar odasına ulaşılmaktadır. Giriş kapısının solunda bir pencere bulunmaktadır. Tavanı ve zemini düzdür. Giriş bölümünün üstünde yer alan üçgen alınlığın tam ortasında aslan kabartması vardır [8].

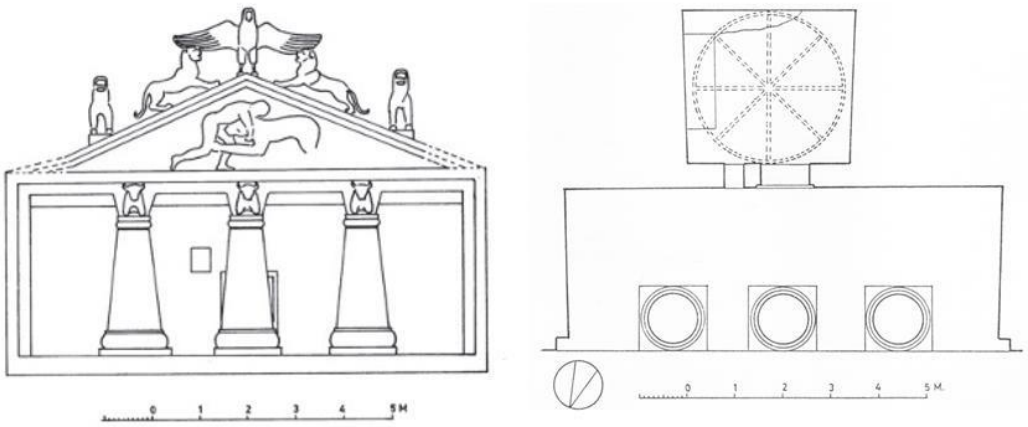
Cephesinde bulunan üç sütundan dolayı “Direklikaya Mezarı” olarak da bilinmektedir (Şekil 2.23).

Şekil 2.23 Salar Köyü Kaya Mezarı [15]

Tarihçe bölümünde Boyabat’ın ilk yerleşimcilerinin Paflagonyalılar olduğundan bahsedilmişti. Salar Köyü Kaya Mezarı’nda giriş bölümünde bulunan aslan figürleri de bu döneme ait bezemelerdendir. Paflagonya Dönemi mezar yapıları incelendiğinde aslan figürünün ölü gömme adetleri içinde önemli bir figür olduğu ve gelenekselleştiği bilgisine ulaşılmaktadır. Paflagonya Dönemi kaya mezarlarının çoğunda görülen ve özellikle podyum ve alınlıklarında rastlanan aslan kabartmaları Boyabat Salarköy kaya mezarının alınlığında ve akroterlerinde de görülmektedir [16].

Kaya mezarının alınlık bölümünde merkez birleşim noktasında kartal figürü de yer almaktadır, aslanlar onun altındadır (Şekil 2.24). Fakat kartal figürü zamanla belirsizleşmiştir.

Şekil 2.24 Salar Köyü Kaya Mezarı çizimleri [17]

2.5.1.11 Paşalıoğlu Köyü Kilise Kalıntısı

Paşalıoğlu Köyü, Dallıoğlu Mevkii'nde yer alan ve "kilise" olarak anılan bölgede Osmanlı Devleti'nin son döneminde küçük bir kilise olduğu söylenmektedir (Şekil 2.25).

Bölgede yaklaşık 1 metre yüksekliğinde ve 90 cm kalınlığında kilise duvar kalıntısı mevcuttur. Duvar yassı taşlar ile örülmüştür. Kalıntının toplam uzunluğu 5.40 metredir. Apsis bölümünün bir kısmı görülmektedir ve dışa bakan kısmı moloz taş ile örülmüş iken iç kısmı daha düzenli taş dizileriyle örülmüştür [8].

Şekil 2.25 Paşalıoğlu Köyü Kilise Kalıntısı [18]

2.5.1.12 Çeşme

Gökdere Mahallesi'nde Poyraz Sokak ve Keçeli Sokaklarının kesişiminde köşe noktada yer alan çeşmedir. Kesme taştan yapılmış olup dikdörtgen planlı bir duvar çeşmesidir. Yalağı yol kotunun altında kalmıştır. Çeşmenin etrafı taş silme ile çevrilidir. Sivri kemerli niş içerisinde ayna taşı bulunmaktadır. Ayna taşı kabartmalı bezemelidir. Bezemede bitkisel motifler bulunmaktadır. Lülesi kopmuştur. Kemer üstünde üç satırlı kitabesi yer almaktadır. Kitabesi hicri 1253, miladi 1837 tarihlidir.

Çeşme kitabesinde; "Sahibü'l-hayrât ve'l-hesenât ve râğibü'l-cenneti ve'l-derecât es-seyyid el-hac Hâfız Ahmed Efendi'nin hayrâtıdır. Sene 1253." yazmaktadır (Şekil 2.26).

Şekil 2.26 Çeşme ve kitabesi

2.5.1.13 Büyük Kemer

Kurbanpeliti Mevkisi'nde bulunan kemer bir dere üzerine yapılmıştır. Büyük kemerin yapımında yöresel taşlar kullanılmış ve horasan harcı ile bir araya getirilmiştir. Büyük kemerin bir yüzünde belli aralıklarla enine yerleştirilmiş altı adet toprak künk bulunmaktadır. Kemerin üst kısmında suyun taşınması için yapılan su künkleri tahrip olduğundan dolayı görülebilir durumda değildir. Kemerin etrafında yapılan incelemede kemerin devamı niteliğinde olabilecek herhangi bir suyolu kalıntısı bulunamamıştır.

Kemerin, bir ucundan diğer ucuna olan üst uzunluğu yaklaşık 33 metre ve eni ise yaklaşık 1 metredir. Kemer tek gözlüdür ve tek gözünün kenarında hafif bir yamukluk görülmektedir. Yüksekliği yaklaşık 13 metredir. Kemer, küçük ve orta büyüklükteki taşlarla ve yoğun harç kullanılarak yapılmıştır. Kemer, vadinin üzerinde doğu batı yönünde konumlanmıştır [19]. (Şekil 2.27)

Şekil 2.27 Büyük Kemer [18]

2.5.1.14 Kirazlıdere Su Kemeri ve Su Yolu

Çorak Köyü'nde yer almakta olan su kemeri Kirazlıdere yatağı üzerinde inşa edilmiştir. Kemerin uzunluğu 23 metre ve genişliği tıpkı Büyük Kemerde de olduğu gibi 1 metredir. Yerden yüksekliği 10 metredir. Yöresel taşlarla örülmüş ve horasan harcı ile bir araya getirilerek derz uygulanmıştır. Büyük kemerin bir yüzünde belli aralıklar ile yerleştirilmiş olan künk sırasına bu kemerde rastlanmamaktadır. Üst bölümünde bulunan su künkleri için ayrıca bir kanal yapılmış ve kanalın içerisine su künkleri yerleştirilmiş olduğu mevcut kalıntılardan anlaşılmıştır. Kemer üstünde yapılan bu kanalın genişliği mevcut kalıntılardan anlaşıldığı kadarı ile 30-50 cm arasında değişmektedir. Kirazlıdere su kemerinin devamı niteliğindeki kalıntılar 400 metre kadar devam etmektedir. Su kanallarının bir noktadan sonra orman dikim sahası içerisinde kalmasından dolayı fidan dikimi sırasında tahrip edildiği tahmin edilmektedir [8]. Kemer, dere yatağının yaklaşık bir buçuk-iki metre kadar yukarısında yer alan sert kaya bloklarının üzerine yapılmıştır. Büyük Kemer ile benzer mimari özellikler göstermektedir. Tek kemer gözüne sahip olması da bu özelliklerden biridir [19]. (Şekil 2.28)

Şekil 2.28 Kirazlıdere Su Kemeri [18]

Bu bölümde yer verilen tescilli anıt yapılar haricinde Boyabat ilçesine bağlı köylerde (Çorak, Çukurhan, Kavak, Paşalıoğlu, Salar, Tekke, Yenicamili) de kemer, tünel, kalıntı, cami, eğitim yapısı, türbe, su sarnıcı gibi tescilli yapılar bulunmaktadır. Aşağıda bu yapılar sıralanmıştır:

- Çorak Köyü'nde Küçük Kemer,
- Çukurhan Köyü Köyiçi Mevkisi'nde Çukurhan Camisi,
- Gökdere Mahallesi'nde Dumlupınar İlköğretim Okulu,
- Kavak Köyü Hürremşah Mahallesi'nde Kavak Köyü Camisi,
- Kurusaray Köyü'nde Kurusaray Köyü Camisi,
- Paşalıoğlu Köyü'nde Paşalıoğlu Köyü Tünelleri,
- Salar Köyü'nde Salar Köyü Camisi,
- Tekke Köy Türbe Mevkisi'nde Sarışıh Türbesi,
- Yenicamili Köyü Köyiçi Mevkisi'nde Yenicamili Köyü Camisi,
- Yeşilköy Teslim Mevkii'nde Yeşilköy Su Sarnıcı.

2.5.1.15 Kırkkızlar Kayası

Kırkkızlar Kayası, Boyabat Kalesi'nin de bulunduğu arkeolojik sit alanı içerisinde yer alır. Bu kaya ile ilgili olarak halk arasında çokça efsane anlatılmaktadır.

Kalenin tam karşısında bulunan kayanın önceleri bitişik ve büyük bir kaya olduğu söylenmektedir. Efsaneye göre düşman saldırıları sırasında düşmanları engellemek için, kale komutanı kılıcını çekip kaleye vurur ve kale bir anda ikiye bölünür. İkiye ayrılan kaya arasından çay akmaya başlar. Ancak kayanın karşıda kalan parçasında kırk kız kendi başlarına kalmışlardır. Önlerinde düşmanı gören kızlar başka ümitleri kalmayınca dua etmeye başlarlar: "Allah'ım ya bizi taş yap, ya da kuş yap, kurtar" diye. Ardından kızlar bir anda taşa dönüşürler. Bu nedenle kayaya Kırkkızlar isminin verildiği anlatılagelmiştir (Şekil 2.29).

Şekil 2.29 Kırkkızlar Kayası

2.5.1.16 Bazalt Kayalıkları

Kurusaray Köyü Harunçayı Mevkisi'nde bulunan, Kurusaray Köyü'nün hemen altında yaklaşık 500-700 metre uzunluğundaki Harun Çayı yatağının her iki yamacında yer alan ve jeolojik oluşumlar sonucu meydana gelmiş olan doğal kayalıklardır. Tamamen jeolojik bir oluşum olup, insan eliyle yan yana dizilmiş dörtgen taş yığınları görünümündedir. Bu taş blokları yağmur, rüzgar ve güneş ışıkları neticesinde bazı noktalarda yerlerinden koparak çay yatağına kütleler halinde düştüğü gözlemlenmiştir [8]. (Şekil 2.30)

Maden Tetkik Araştırma Enstitüsü ve Dokuz Eylül Üniversitesi'nin kayalıkların jeolojik oluşumu ile ilgili yapmış olduğu araştırma ve çalışmalar neticesinde yaklaşık 3-5 milyon yıllık geçmişi olduğu sonucuna ulaşılmıştır [20].

Şekil 2.30 Bazalt Kayalıkları [21]

2.5.1.17 Kız Meslek Lisesi

Cami-i Kebir Mahellesi, Panayırtepe Caddesi'nde 124 ada 4 parselde yer alan eğitim yapısıdır (Şekil 2.31). Erken cumhuriyet dönemi özelliklerini taşımaktadır. Dikdörtgen planlı ve iki katlı yapı simetrik planlıdır. Yapının kenarları üçer pencereyi içine alacak şekilde öne çıkmalıdır. Cephesi boyalıdır. Pencereler basık kemerli ve ahşap doğramadır. Yapının subasman seviyesi ve zemin kat bitimlerinden geçen taş silme tüm cepheyi dolaşmaktadır. Kırma çatılı ve marsilya kiremit kaplıdır.

Yapının zemin katının yaklaşık bir metresi kesme taştan, üstü ise moloz taştan inşa edilmiştir. Duvar kalınlığı 70-80 cm kadardır. Yapım yılı 1924'tür [8].

Şekil 2.31 Kız Meslek Lisesi

2.5.1.18 İnönü İlkokulu

Kumluk Mahallesi, İnönü Caddesi'nde 136 ada 22 parselde yer alan eğitim yapısıdır (Şekil 2.32). Erken cumhuriyet dönemi özelliklerini taşımaktadır. Dikdörtgen planlı ve iki katlı yapı simetrik planlıdır. Yapının kenarları üçer pencereyi içine alacak şekilde öne çıkmalıdır. Kenarlarda yer alan üçer pencere dikdörtgen; ortada kalan beş pencere karedir. Cephesi boyalıdır. Pencereler basık kemerli ve ahşap doğramadır. Zemin kat pencereleri demir parmaklıklıdır. Giriş kapısı demir doğramadır ve dokuz basamakla bahçe kotundan giriş kotuna çıkılmaktadır.

Yapının subasman seviyesi ve zemin kat bitimlerinden geçen taş silme boyalıdır ve tüm cepheyi dolaşmaktadır. Kırma çatılı ve marsilya kiremit kaplıdır. Cephede sıva dökülmeleri görülmektedir.

Yapının zemin katının yaklaşık bir metresi kesme taştan, üstü ise moloz taştan inşa edilmiştir. Duvar kalınlığı 70-80 cm kadardır. Yapım yılı 1924'tür [8].

Şekil 2.32 İnönü İlkokulu

2.5.1.19 Askerlik Şubesi

Zincirlikuyu Mahallesi, Hastane Sokak'ta 189 ada 1 parselde yer alan yapıdır. Dikdörtgen planlı ve iki katlı olan yapı simetrik planlıdır. Yapı parselin orta noktasında yer almaktadır ve büyük bir bahçe ile çevrilidir. Yapının pencereleri yarım daire kemerlidir. Cephesi boyalıdır.

Zemini kesme taş, üstü ise moloz taştan inşa edilmiştir. Duvar kalınlığı yaklaşık 70-80 cm'dir. Ortadaki çift kanatlı giriş kapısına sekiz basamak ile iki yönden çıkılmaktadır. Yapım yılı 1924'tür [8]. Uzun yıllar hastane olarak kullanılan yapı, günümüzde askerlik şubesi olarak kullanılmaktadır.

2.5.2 Sivil mimarlık örnekleri

Sinop'un en büyük ilçesi olan Boyabat, tarihi dokusunu koruyarak günümüze gelmiş bir yerleşmedir. İlçenin oluşumu ve gelişiminde önemli rolü olan Kolaz Çayı ve Boyabat Kalesi bu dokunun oluşumunda etkili olmuştur (Şekil 2.33). Kolaz Çayı boyunca devam eden verimli topraklar tarıma oldukça elverişlidir. İlçenin en önemli tarımsal üretimi pirinçtir. Boyabat Kalesi'nin tarihi ise çok eskilere dayanmaktadır. M.Ö. 7. Yüzyıllara dayanan geçmişiyle yüzyıllar boyunca kentin odak noktası olmuştur. Yerleşim kale eteklerinde ve kaleye yönlenerek oluşmuştur. Genellikle yapılar, bir cepheyi kaleyi görecek şekilde konumlanmıştır.

Şekil 2.33 Kolaz Çayı (Gazidere Çayı) [12]

Boyabat geleneksel dokusunu önemli ölçüde koruyan mahalleler arasında Bayram ve Çay Mahallesi sayılabilir. Eskiler Çay Mahallesi olarak bilse de günümüzde mahalle sınırları ve kapsamı değişmiş ve mevcut durumda bu mahalle Gökdere Mahallesi'nin bir kısmını oluşturmaktadır. Boyabat'ın özgün yerleşimleri bahçeli ev tipindedir. Yapıların bir cephesi çoğunlukla kaleyi görecek şekilde konumlanmıştır. Genellikle zemin kat ve iki normal kat olmak üzere üç katlıdır. Karma sistemli olarak inşa edilmişlerdir.

Boyabat'ta geleneksel mimariyi oluşturan yapılar, organik kent dokusu içinde geleneksel Türk evi özelliğini gösteren yapılardır. Geleneksel yapım sistemi genellikle ahşap karkastır. Ahşap dikmelerin arasının kerpiç, tuğla veya moloz taş ile doldurulduğu ya da dolgusuz bırakılıp bağdadi çıta ile kapatıldığı örnekler de görülmektedir [22].

2.5.2.1 Mehmet Kaya Evi

Cami-i Kebir Mahallesi, Telgrafçı Sokak üzerinde 131 ada 2 parselde konumlanmakta olan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Giriş kapısı tepe pencereli, çift kanatlı, ahşap doğramadır. Pencereler ahşap giyotindir, fakat harap durumdadır. Giriş cephesi orta aksı tüm katlar boyunca içeri çekilmiştir. Saçak altları ahşap kaplıdır (Şekil 2.34).

Günümüzde kullanılmayan yapının cephesinde sıva dökülmeleri oldukça fazladır. Pencere pervazlarında kopmalar mevcuttur.

Şekil 2.34 Mehmet Kaya Evi giriş cephesi

2.5.2.2 Sinop İl Özel İdaresi Konuk Evi/Osman Akça Evi

Gökdere Mahallesi, Zübeyde Hanım Caddesi üzerinde 226 ada 6 parselde konumlanmaktadır. 23.10.1987 tarih ve 3772 no'lu karar ile tescil edilmiş, envanter numarası 15'dir. Yapı bodrum kat, zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Giriş kapısı iki tablalı, iki kanatlı, ahşap doğramadır. Pencereler ahşap giyotindir. Giriş kapısının üstünde, orta aksta, her iki katta da kademeli çıkma bulunmaktadır. Birinci kat çıkmasında üç pencere, ikinci kat çıkmasında beş pencere bulunmaktadır. Girişteki üç adet ahşap sütun çıkmaları desteklemektedir. Yapının Zübeyde Hanım Caddesi'ne bakan cephesinde de ikinci kat tamamıyla çıkmalıdır. Cephede alt ve üst kısımları profilli olmak üzere ahşap köşe bitirme çıtaları bulunmaktadır. Kat aralarında bulunan ahşap silme tüm cepheleri dolaşmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır. Çatısı alaturka kiremit kaplıdır. Yapının ana giriş haricinde üç adet tek kanatlı giriş kapısı bulunmaktadır. Bu kapılardan bir tanesi bodrum kat giriş kapısıdır (Şekil 2.35 ve Şekil 2.37).

Şekil 2.35 Osman Akça Evi giriş cephesi

19. yüzyılın ilk yarısında yapılmış olan yapı; Boyabat geleneklerini yaşatmak üzere müze olarak kullanılmak amacıyla 2008 yılında restore edilmiş. Bu yapı Boyabat'ta restore edilen ilk yapı olması nedeniyle önem taşımaktadır (Şekil 2.36).

Şekil 2.36 Restorasyon sonrası Akçalar Evi iç mekanı [23]

Yapının karşısında eskiden ilçenin elektrik ihtiyacını karşılayan jeneratör istasyonu bulunmakta imiş. Bu mekânda bulunan motorların çalışması esnasında zeminde yaptıkları titreşimler yapay deprem vazifesi görmüş ve binanın statik sistemine zarar vermiştir. Bu yüzden yapı cephelerinde ve döşemelerde terazi bozuklukları oluşmuş olup restorasyon aşamasında bozulan kısımlar teraziye alınmıştır. Binanın oturduğu parsel içinde binanın ilk kurulumunda olmayan dükkan ve kömürlük yapılmış olup bu müştemilatlar restorasyonda kaldırılmıştır [2]. Yangın geçirmiş olan yapının taşıyıcı sistemi sağlam olduğundan özgün sistemi korunmuş, yıkılmış bölümler ve cephe onarım geçirmiştir.

Şekil 2.37 Osman Akça Evi yan cephesi

2.5.2.3 Semra Genç Evi

Gökdere Mahallesi, Poyraz Sokak üzerinde 215 ada 1 parselde konumlanmakta olan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Zemin kat ahşap çatkı sistem arası taş dolgulu, üst katlar ise ahşap çatkı sistem arası kerpiç dolguludur. Çıkmalar ahşap eli böğründeler ile desteklenmektedir. Giriş kapısı tepe pencereli, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Pencereler ahşap giyotindir. Cephede sıva çatlakları görülmektedir. Günümüzde kullanılmayan yapının pencere pervazlarında kopmalar vardır. Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır ve saçak altları ahşap kaplıdır (Şekil 2.38).

Şekil 2.38 Semra Genç Evi

Yapının güneybatısında da benzer özellikte ahşap çatkı sistemli bir yapı yer almaktadır. Kuzeydoğu yönünde de Poyraz Sokak ile Keçeli Sokak kesişiminde tescilli bir çeşme bulunmaktadır. Çeşme, kesme taştan yapılmış bir duvar çeşmesidir (Şekil 2.39). Bezemeli ayna taşında bitkisel motifler yer almaktadır. Günümüzde işlevsizdir, lülesi kopmuştur. Kemer üstünde yer alan üç satırlı kitabesinden 1837 tarihli olduğu anlaşılmaktadır.

Şekil 2.39 Semra Genç Evi ve yakın çevresi

2.5.2.4 Sevgi Şimşir Evi

Zincirlikuyu Mahallesi, Cevdet Kerim Caddesi üzerinde 36 ada 2 parselde konumlanmaktadır. Yapının doğusunda benzer özellikte iki adet tescilli ahşap yapı yer

almaktadır. Büyük Cami'nin doğusunda çarşıyla bağlantılı bir noktadadır. Zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Zemin kat işyeri; üst katlar konut olarak düzenlenmiş; fakat günümüzde kullanılmamaktadır. Giriş cephesi orta askı birinci katta içeri çekilmişken, ikinci katta çıkmalıdır. Birinci kat ve ikinci kat ise zemin kata göre çıkmalıdır. Bu çıkma dört adet ahşap eliböğründe ile desteklenmektedir. Çıkma pencereleri yarım daire kemerli, giyotin doğramadır. Birinci kat pencereleri ahşap giyotin doğrama; ikinci kat pencereleri çift kanatlı ahşap doğramadır. Birinci ve ikinci kat arasından geçen ahşap silme tüm cepheyi dolaşmaktadır. Ahşap köşe bitirme çıtaları, silme noktasında profilidir. Yapının giriş kapısı; tepe pencereli, üç tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Orta tabla ahşap oyma bezemelidir. Saçak altları ahşap kaplıdır (Şekil 2.40).

Şekil 2.40 Sevgi Şimşir Evi ve giriş kapısı detayı

2.5.2.5 Boyabat Belediyesi Konuk Evi

Gökdere Mahallesi, Zübeyde Hanım Caddesi üzerinde 226 ada 5 parselde konumlanmaktadır. 23.10.1987 tarih ve 3772 no'lu karar ile tescil edilmiş, envanter numarası 14'tür.

Zemin kat ve iki normal kattan oluşan yapının caddeye bakan cephesinde orta aksta birinci ve ikinci kat planlarına yansıyan çıkması bulunmaktadır. Çıkma pencere araları düşey ahşap elemanlarla zenginleştirilmiştir. Benzer şekilde yapının köşe bitimlerinde de ahşap elemanlar kullanılmıştır. Kat aralarından geçen ahşap yatay silme tüm

cepheleri çepeçevre dolaşmaktadır. Yapıya giriş meydana bakan cephededir ve giriş üstü orta aksı içeri çekilmiştir. Giriş kotu meydan kotunun altında kalmıştır. Yapıda ahşap giyotin pencereler kullanılmıştır. Çıkma pencereleri ve giriş üstündeki pencereler yarım daire kemerlidir. Saçak altları ahşap kaplıdır. Cephesi sıvalıdır. Yapının tavan ve zemin döşemeleri ahşaptır (Şekil 2.41).

Şekil 2.41 Boyabat Belediyesi Konuk Evi

Yapı, konumu itibariyle önemli bir kesişim noktasında bulunmaktadır. Geleneksel Boyabat evlerinin bulunduğu, özgün sokak dokusunu korumakta olan Ekiz Sokak ve Zübeyde Hanım Caddesi'nin kesişim noktasında yer almakta olup, bölgenin önemli ticaret noktası olan ve kargir yapılarıyla da bilinen Orta Çarşı'yla bağlantılı bir noktadadır (Şekil 2.42).

Şekil 2.42 Boyabat Belediyesi Konuk Evi ve yakın çevresi

19. yüzyılın sonlarında yapılmış olan tescilli yapı; Boyabat'ın yöresel el sanatları, tarihi belge ve fotoğraflarının sergilenmesi düşünülen bir müze olarak kullanılmak üzere restore edilmiştir. Fakat günümüzde kullanılmamaktadır. Taş kargir ve kerpiç dolgulu ahşap karkas olmak üzere karma yapım sistemli olan evin taşıyıcı sistemi korunmuştur. Yıkık duvarlar ve yangından hasar gören cephesi onarılmıştır.

3 ÇALIŞMA ALANININ GENEL ÖZELLİKLERİ

Çalışmanın amacı ve kapsamı; ilçenin fiziki özellikleri, sosyal ve ekonomik yapısı, tarihsel süreci, anıtları ve genel olarak sivil mimarlık örnekleri ile ilçe tanıtıldıktan sonra çalışma alanı işlenmiştir. Alanın konum ve sınırları, komşuları, özellikleri ve seçilme nedenlerinden bahsedildikten sonra alan içerisinde yapılan çalışmalara yer verilmiştir.

Alan içerisinde yapılan çalışmaların ilki kentsel sit bölgeleri genelinde yapılan analizlerdir (EK B). Bunlar; ulaşım analizi, doluluk-boşluk analizi, mimari yapılar analizi, tescil durumu analizi, mülkiyet durumu analizi, kat adedi analizi, strüktürel durum analizi, işlev analizi, korunmuşluk durumu analizi, malzeme ve yapım tekniği analizi ve çatı analizidir. Bu analizler sonucunda geleneksel evlerin kimliğini oluşturan özellikler incelenmiş ve bu evlerin yeni yapılar arasındaki yeri gözlemlenmiştir.

Analiz çalışmalarından sonra çalışma alanı sınırları içerisindeki evler detaylı bir şekilde incelenmiştir. Öncelikle bu evler belirlenen bir envanter fişi şablonunda tanıtılmış (EK C), sonrasında ise bu evler arasından belirlenen evlerin rölöve çalışmaları yapılmıştır. Rölöve çalışmaları (EK D), plan ve cephe bazında bazı tipolojik sonuçlar vermiştir. Bu sonuçlar görsellerle ifade edilerek evlerin plan ve cephe tipleri incelenmiştir. Plan ve cephe kimliğini oluşturan özgün elemanlar görsellerle ifade edilmiştir. Tipolojik çalışma yapılırken yalnızca çalışma alanı değerlendirilmemiştir. Boyabat'ta yer alan evlerin tamamı göz önünde bulundurularak seçilmiş örnekler yer almıştır. Son olarak Boyabat evlerinin yapımında görev almış ustalar araştırılmış fakat isimleri dışında bilgiye ulaşılamamıştır.

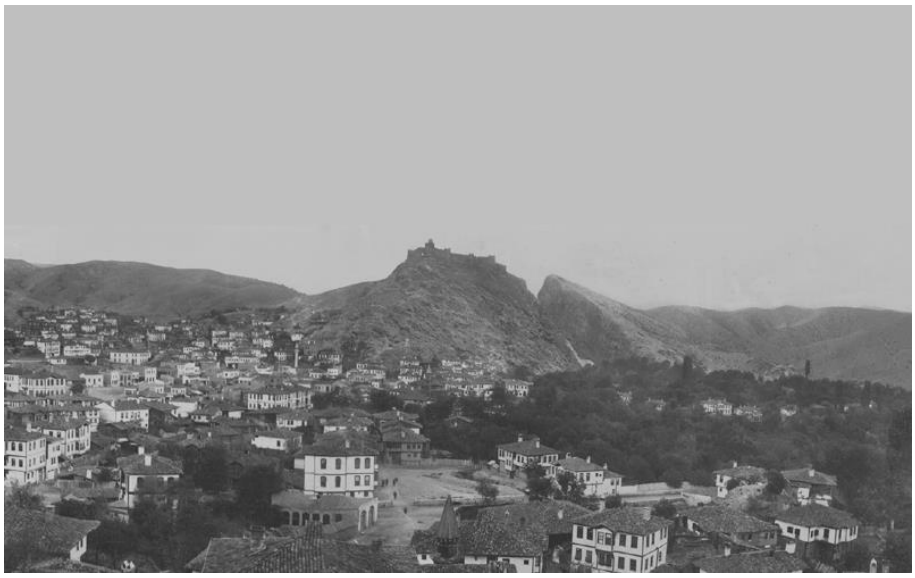
3.1 Çalışma Alanının Seçilme Nedeni

Ekiz sokak ve Çay sokaklarını kapsayan, Kemaldede Camisi'ni de içine alan ve eskilerin Çay mahallesi olarak adlandırmış olduğu mahalleyi seçmemin nedeni mimari özelliklerini büyük ölçüde koruyan evlerin yer almasıdır. Bunun dışında sokak dokusunun özgünlüğünü koruyor olması da etkili olmuştur.

Şekil 3.1 Kemaldede Camisi ve Çay Mahallesi [12]

Çalışma alanı; özgünlüğünü korumuş evlerin bulunmasının yanı sıra konumu nedeniyle de önemlidir. Hem Boyabat'ın bilinen caddelerinden Zübeyde Hanım Caddesi ve Bayram Caddesi ile bağlantılıdır hem de Orta Çarşı ve Kemaldede Camisi ile oldukça yakındır. Bölgenin eski fotoğraflarında da özgün dokuyu görebilmek mümkündür (Şekil 3.1, Şekil 3.2 ve Şekil 3.3).

Şekil 3.2 Boyabat Kalesi ve kent dokusu [12]

Çay mahallesi özgünlüğünü koruyan birkaç mahalleden biri olmasının yanında, yok olmaya meyilli mahallelerden de biridir. Evlerin çoğunda yaşayan bulunmadığı gibi; bu evlerin kapı ve pencerelerinden girerek evleri yağmalayan kişiler hem mahallenin

hem de evlerin güvenliğini tehdit etmekte ve yangınlara sebebiyet vermektedir. Hatta 2016 yılının sonlarında evlerden biri yanarak yok olmuştur. Bu açıdan da bakarsak amaç kültürel mirasımızı korumak ve belgelemek için bir ön çalışma yapmaktır.

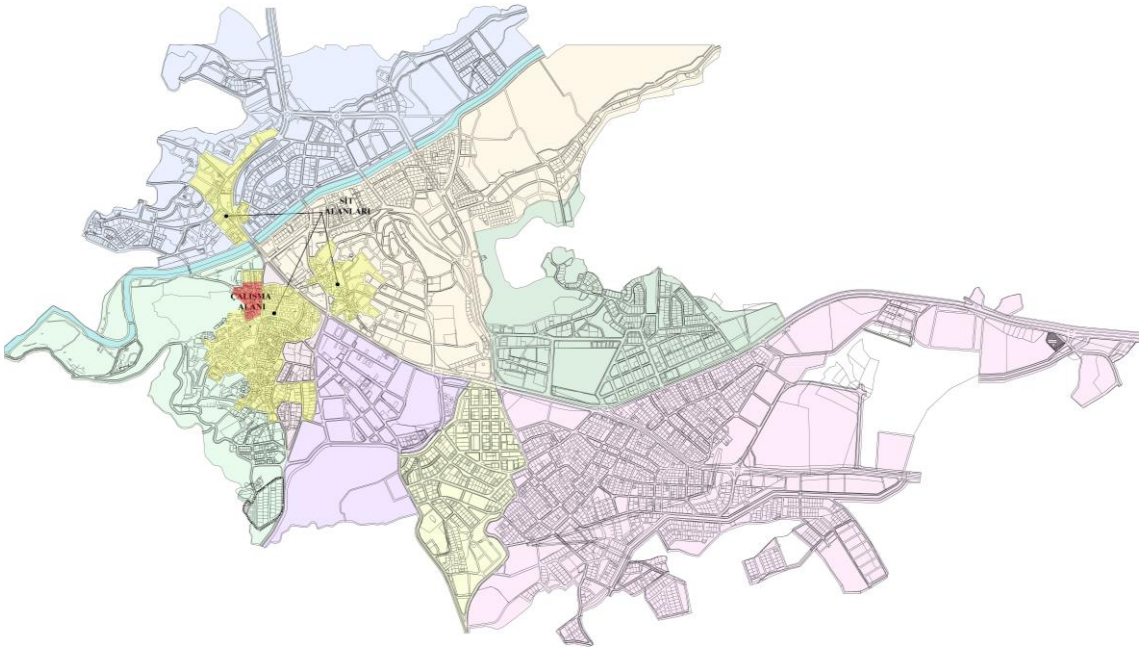
Şekil 3.3 Boyabat özgün geleneksel dokusundan örnekler [12]

3.2 Çalışma Alanının Tanımı, Sınırları ve Özellikleri

Boyabat; doğal, kentsel ve arkeolojik sit alanlarının birlikte yer aldığı karma özellik gösteren bir sit alanıdır. Boyabat Kalesi'nin bulunduğu bölge arkeolojik sit alanı, kalenin yer aldığı tepe ve Kolaz Çayı ile kenarları doğal sit alanı olarak sınırlandırılmıştır [8]. (Şekil 3.4)

Kentin özgün niteliklerini koruyabilmiş sokakları arasında, Çay sokak, Ekiz sokak (Şekil 3.5, Şekil 3.6 ve Şekil 3.7), Kayaarası sokak (Şekil 3.9), Poyraz sokak, Yokuş sokak ve Panayır sokak vardır. Zübeyde Hanım Caddesi, Bayram Caddesi, Cevdet

Kerim İncedayı Caddesi ve Süreyya Yurdakul Caddesi de özgün niteliklerini kısmen korumaktadır.

Şekil 3.4 Çalışma Alanı Sınırları

Geleneksel evlerin konumlarında öncelikli olarak manzara etkilidir. Tepe ve yamaçlara kurulan bir kent olan Boyabat'ta hakim manzara yönü ise kaledir. Eğimli arazideki konutların cephelerinden biri manzaraya, diğeri ise bahçeye veya sokağa yönelik olarak tasarlanmıştır. Düz arazideki konutların cepheleri ise bahçelerine, önlerinden geçen sokak veya caddeye yönelik olarak tasarlanmıştır.

Şekil 3.5 Ekiz Sokak'tan geleneksel doku örneği (2017)

Şekil 3.6 Ekiz Sokak (2006) [24]

Şekil 3.7 Ekiz Sokak'a bakış

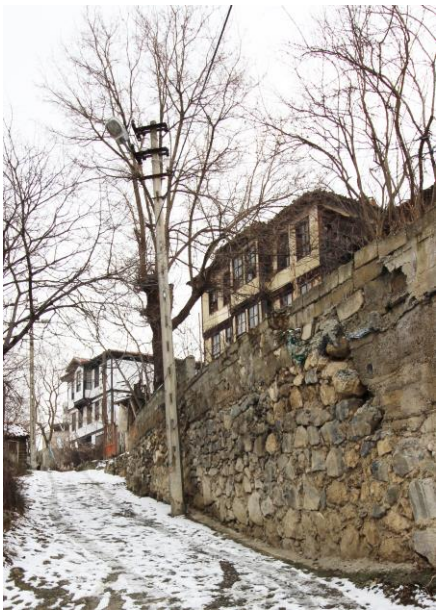
Ekiz Sokak geleneksel dokusunu korumakta olan sokaklardan bir tanesidir. Sokak üzerinde yer alan Kemaldede Camisi de mahalleye ismini vermiştir. Fakat sonradan mahalle ismi değiştirilerek Gökdere Mahallesi olmuştur.

Kemaldede Camisi sokağın bitiş noktasında yer almaktadır ve sokak bu noktadan sonra Ekin Pazarı olarak adlandırılan bölgeye bağlanmaktadır. Buradan da Zübeyde Hanım Caddesi ile Yusuf Kemal Bey Caddesi'ne bağlanılmaktadır. Bu iki cadde de tarihi dokusunu büyük ölçüde korumaktadır. Yusuf Kemal Bey Caddesi Orta Çarşı ile bağlantılıdır ve Boyabat'ın önemli bir ticaret bölgesidir. Orta Çarşı taş kargir, tek kat ve iki katlı yapıların yer aldığı bir merkez noktasıdır. Zübeyde Hanım Caddesi ise yoğun konut dokusunun bulunduğu bir bölgedir (Şekil 3.8). Burada da karma sistem (taş kargir ve ahşap karkas) ile inşa edilmiş çok sayıda geleneksel ev yer almaktadır. Boyabat'ın restore edilen ilk evleri de bu cadde üzerinde yer almaktadır.

Şekil 3.8 Zübeyde Hanım Caddesi'ne bakış

Zübeyde Hanım Caddesi ile de ilişkili olan ve aynı zamanda çalışma alanı olarak seçilen Ekiz Sokak'ı besleyen en önemli sokaklardan biri Kayaarası Sokak'tır (Şekil 3.9 ve Şekil 3.10). Ekiz Sokak'ın paralelinde yer almaktadır ve bir noktada Çay Sokak ile birleşmektedir. Bu sokak üzerinde 8 adet tescilli yapı bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de medrese kalıntısıdır.

Şekil 3.9 Kayaarası Sokak'a bakış

Şekil 3.10 Kayarası Sokak'tan Ekiz Sokak'a ve Kemaldede Camisi'ne bakış

Ekiz Sokak'ın yer aldığı bölüm eskiden Çay Mahallesi imiş. Zaman içinde önce Kemaldede Camisi'nden ismini alarak Kemaldede Mahallesi, daha sonra ise günümüzdeki ismi olan Gökdere Mahallesi sınırları içinde kalmıştır. Çay Mahallesi ismini Çay Sokak'tan almıştır (Şekil 3.11). Bu sokak Ekiz Sokak'ı dik olarak kesen bir yoldur. Bir ucundan Boyabat Kalesi'ne ulaşım sağlanmaktadır. Diğer ucu ise çarşıya bağlanmaktadır. Bu sokak üzerinde az sayıda geleneksel ev kalmıştır. Bu sokak üzerinde yer alan 3 adet yapı da çalışma alanı sınırları içerisinde kalmaktadır.

Şekil 3.11 Çay Sokak'a bakış

3.3 Çalışma Alanı ile İlgili Analizler

Boyabat ilçesi kentsel sit alanında mevcut durumun tespiti için bazı analiz çalışmaları yapılmıştır. Çalışma alanı dışında kalan özgün nitelikli yapılar da analizlere dahil edilmiştir. Bu analizler:

1. Ulaşım Analizi
2. Doluluk-Boşluk Analizi
3. Mimari Yapılar Analizi
4. Tescil Durumu Analizi
5. Mülkiyet Durumu Analizi
6. Kat Adedi Analizi
7. Strüktürel Durum Analizi
8. İşlev Analizi
9. Korunmuşluk Durumu Analizi
10. Malzeme ve Yapım Tekniği Analizi
11. Çatı Analizi

3.3.1 Doluluk-boşluk analizi

Doluluk-boşluk analizinde kentsel sit alanı içerisindeki ulaşım ağı ve ada-parsel ilişkileri gösterilerek; parsel kullanım oranları gözlemlenmiştir. Çalışma neticesinde geleneksel dokuda konut-bahçe ilişkisinin sağlandığı; parselin belli oranda boş bırakılarak bahçe için yer tanımlandığı ve ayrık nizamlı olarak inşa edildiği; çok katlı

yeni yapılarda ise parsellerin mümkün olduğunca sınıra kadar kullanıldığı ve bitişik nizamlı inşa edildiği görülmüştür.

3.3.2 Ulaşım analizi

Bu analizde ilçe içerisinde ulaşım aksları tespit edilmiş ve üç lejant ile ifade edilmiştir. Bunlar; birinci derece, ikinci derece ve üçüncü derece yol şeklindedir.

İlçenin ana aksı olan Adnan Menderes Bulvarı uzunca bir akstır ve ilçenin birinci derece yolunu ifade etmektedir. İlçeye dağılım bu ana aks üzerinde gerçekleşmektedir.

Konut alanlarına ve çarşıya bağlanan yollar ise ikinci derece yol olarak ifade edilmiştir. İkinci derece yol ana akstan geleneksel dokuya ulaşımı sağlamaktadır. Buradaki önemli caddeler Yusuf Kemal Bey Caddesi, Stadyum Caddesi ve Bayram Caddesi'dir. Özellikle Bayram Caddesi geleneksel yapıların fazla olduğu bir caddedir. Resmi mahalle sınırları içerisinde böyle bir mahalle olmamasına rağmen, ilçedekiler burayı Bayram Mahallesi olarak tanımlamaktadır.

Konutlar ve ticaret alanları arasındaki bağlantılar ise üçüncü derece yolu ifade etmektedir. İkinci derece yollardan bağlantıyı sağlayan ve ilçenin üçüncü derece yollarını tanımlayan cadde ve sokaklar Zübeyde Hanım Caddesi, Çay Sokak ve Genç Mehmet Sokak'tır. Bu üç sokağın da ortak özelliği geleneksel yapıların yoğunlaştığı ulaşım aksları olmalarıdır. Çay Sokak ise bu tezin yoğun çalışıldığı sokaktır.

3.3.3 Mimari yapılar analizi

Bu analizde kentsel sit alanı içerisindeki tescilli mimari yapılar anıt ve sivil mimarlık örneği olarak sınıflandırılmıştır. Tescilli yapıların %94'ü sivil mimarlık iken, %6'sı anıt yapıdır. Tescilli 13 adet anıt yapı bulunmaktadır. Bunlar; Boyabat Kalesi, Ak Mescit (Taş Mescit), Kaya Camisi, Kandilsiz Mescit, Şeyh Camisi ve çeşmesi, Gökdere Camisi, Büyük Cami, Medrese, İnönü İlkokulu, Kız Meslek Lisesi ve Askerlik Şubesi'dir. Türbe ve Çeşme olarak tescillenmiş iki yapı daha bulunmaktadır ve bu sayıya dahildir. Tespit edilmiştir; fakat haritada işaretlenmemiştir. Tezin ilk bölümünde tamamı ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Tablo 3.1'de tescilli yapıların türlerine göre anıt ve sivil mimarlık örneği olarak yüzdeleri yer almaktadır.

Tablo 3.1 Tescilli Yapıların Anıt ve SMÖ Olarak Dağılımı

Tescilli Mimari Yapılar	Yapı Adedi	Yüzde
Anıt yapılar	11	%6
Sivil Mimarlık Örnekleri	176	%94
Toplam	187	%100

3.3.4 Tescil durumu analizi

Bu analizde yapılar tescil tarihlerine göre sınıflandırılıp incelenmiştir. Boyabat'ta 1989 tarihli tescilli ve 2011 tarihli tescilli olmak üzere iki grup tescilli yapı bulunmaktadır. Bu yapıların %75'i 1989 tarihinde tescillenmiştir. %25'i ise 2011 tarihinde tescillenmiştir.

Boyabat Kalesi, Gökdere Camisi, Şeyh Camisi ve çeşmesi, Kandilsiz Mescit Camisi, Kaya Camisi, Büyük Cami, Ak Mescit Taş Camisi, Medrese kalıntısı, İnönü İlkokulu ve Kız Meslek Lisesi 2011 tarihinde tescillenmiştir. 1989 tarihinde tescillenen yapılar konutlardan oluşmaktadır. Yapılan analizlerin sonuçları Tablo 3.2'de gösterilmektedir.

Tablo 3.2 Yapıların Tescil Tarihlerine Göre Dağılımı

Tescil Durumu	Yapı Adedi	Yüzde
1989 tarihli tescilli	141	%75
2011 tarihli tescilli	46	%25
Toplam	187	%100

3.3.5 Mülkiyet durumu analizi

Mülkiyet durumu analizinde belediyeden, gizlilik nedeniyle tüm sit alanı içerisindeki yapıların mülkiyet durumları ile ilgili bilgi verilmediğinden yalnızca çalışma alanı içerisinde kalan yapılar analize dahil edilmiştir. Bu yapıların %82'si özel mülkiyet, %12'si vakıf mülkiyeti, %6'sı kamu mülkiyetindedir. Kamu mülkiyetindeki yapı, öncesinde konut işlevli olup, belediye tarafından satın alınıp, restore edilmiştir. Günümüzde yapı çok iyi durumdadır, fakat işlevsizdir. Bölgede bulunan 12 adet tescilli anıt yapının 11 tanesi vakıf mülkiyetindedir. Geriye kalan bir adet yapı medrese kalıntısıdır, çalışma alanı sınırları içerisinde tescilli bir konut yapısının bitişiğindedir

ve özel mülkiyete sahiptir. Tablo 3.3'te yapıların mülkiyet durumlarına göre dağılımı yer almaktadır.

Tablo 3. 3 Yapıların Mülkiyet Durumuna Göre Dağılımı

Mülkiyet Durumu	Yapı Adedi	Yüzde
Kamu	1	%6
Özel	14	%82
Vakıf	2	%12
Toplam	17	%100

3.3.6 Kat adedi analizi

Kat adedi analizi yapılırken en düşük tek kat; en yüksek altı katlı yapılar gözlemlenmiştir. Yapılan incelemeler sonucunda yapıların %27'si tek katlı, %36'sı iki katlı, %20'si üç katlıdır. Çok katlı yapıları dört kat ve üzeri kabul edersek çok katlı yapıların oranı %17'dir. Tek katlı yapılar genellikle dükkan, depo veya ahır işlevine sahiptir. İki katlı ve üç katlı yapılar bölgenin özgün kat adedini oluşturmaktadır. Fakat bu kat adedine sahip yapıların önemli bir kısmını özgün olmayan yapılar da oluşturmaktadır.

Alan çalışmasında kentsel sit alanı sınırları içerisindeki bütün yapılar incelendiğinden özgün olmayan, niteliksiz yapılar da inceleme içindedir. İki katlı özgün yapıların büyük çoğunluğu Orta Çarşı olarak bilinen merkezde ve yakın çevresinde yer almaktadır. Çarşıdaki yapılar zemin+1 kattan oluşan tuğla kargir yapılardır ve ticari yapılardır. Yakın çevresinde yer alan zemin+1 ve zemin+2 katlı yapılar ise çoğunlukla karma sistemli konut işlevli yapılardır. Yapılan analizlerin sonuçları Tablo 3.4'te gösterilmektedir.

Tablo 3.4 Yapıların Kat Adedine Göre Dağılımı

Kat Adedi	Yapı Adedi	Yüzde
Zemin	244	%27
Zemin+1	330	%36
Zemin+2	181	%20
Zemin+3	71	%8
Zemin+4	68	%8
Zemin+5	8	%1
Toplam	902	%100

3.3.7 Strüktürel durum analizi

Yapılan incelemeler sonucunda yapıların %88'i iyi, %8'i orta, %3'ü kötü durumdadır. Strüktürel durumu iyi olan yapıların oranının bu kadar yüksek olmasının sebebi içlerinde özgün olmayan yeniden yapım yapıların da yer almasıdır. Özgün ve yeniden yapım olanların ayrımı korunmuşluk durumu analizinde ayrıca incelenmiştir. Orta ve kötü oranları ise tamamen özgün yapıların yer aldığı yüzdelerdir. Analizlerde ahır, müştemilat gibi yapılar incelemeye dahil edilmemiştir. Yapılan analizlerin sonuçları Tablo 3.5'te gösterilmektedir.

Tablo 3.5 Yapıların Strüktürel Durumlarına Göre Dağılımı

Strüktürel Durum	Yapı Adedi	Yüzde
İyi	770	%88
Orta	70	%8
Kötü	28	%3
Harabe	8	%1
Toplam	876	%100

3.3.8 İşlev Analizi

Yapılan analizler sonucunda çalışma alanında çoğunlukla %39 ile ticaret ve %35 ile konut işlevlerinin olduğu görülmektedir. Ticaret Orta Çarşı olarak isimlendirilen bölgede yoğunluk göstermektedir. Bu bölgenin yakın çevresinde ise %12 ile

konut+ticaret işlevine sahip yapılar bulunmaktadır. Bu yapılarda zemin kat ticari amaçla kullanılmaktadır.

Kamusal alanlar (eğitim, dini, dernek) ise %15'lik bir orana sahiptir. Eğitim yapılarından 2'si tescillidir (İnönü İlkokulu ve Kız Meslek Lisesi). Bu işlevlerin dışında harap olmuş veya kullanılmayan yapılar ise işlevsiz (%12) olarak sınıflandırılmıştır.

Tespit edilen toplam yapının %88'i kullanılabilir durumdadır ve farklı işlevlere sahiptir. %12'si ise işlevsizdir. Yapılan analizlerin sonuçları Tablo 3.6'da gösterilmektedir.

Tablo 3.6 Yapıların İşlevlerine Göre Dağılımı

İşlev Durumu	Yapı Adedi	Yüzde
Konut	270	%35
Konut + Ticaret	93	%12
Ticaret	296	%39
Eğitim	2	%0.2
Dini	9	%1.2
Dernek	4	%0.6
İşlevsiz	87	%12
Toplam	761	%100

3.3.9 Korunmuşluk durumu analizi

Korunmuşluk durumu ile ilgili analizlerde; tescilli yapılar dışında sit alanı içerisinde kalan tüm yapılar incelenmiştir. Bu alanda kalan yapıların %65'i çevreye aykırı yeni binadır ve uyumsuzdur. Yalnızca tescilli ve tarihi değerli yapıları göz önünde bulundurursak bu yapıların %50'si iyi, %36'sı orta,%14'ü kötü durumdadır. Bu analiz yaplırken; yapıların strüktürel durumu, cephe bütünlüğü ve kullanılabilir oluşu değerlendirilmiştir.

Özgün yapıların konut işlevli olanları genelde iyi durumdadır. Kullanılmayanları ise zaman içinde zarar görmüş ve harap olmuştur. Kayıp eserler ve kötü durumda olan yapıların günümüzde işlevini sürdürmüyor olmasında kullanılmıyor olmaları etkili

olmuştur. Belediye bu yapıların çok azını restore etmiş ve yeniden işlevlendirmiştir. Bu işlevler arasında dernek, okul, ticaret bulunmaktadır.

Cephe ve yapı bazında yapılan analizler sonucunda korunmuşluk durumu yüzdeleri hazırlanmış ve Tablo 3.7'de gösterilmiştir.

Tablo 3.7 Yapıların Korunmuşluk Durumlarına Göre Dağılımı

Korunmuşluk Durumu	Yapı Adedi	Yüzde
İyi	121	%15.5
Orta	96	%11.5
Kötü	38	%4.5
Uyumlu	24	%3
Uyumsuz	541	%65
Kayıp Eser	4	%0.5
Toplam	824	%100

3.3.10 Malzeme ve yapım tekniği analizi

Boyabat geleneksel mimarisinde kullanılan malzemeler; taş, tuğla ve ahşaptır. Yapım sistemi ise, kargir, karkas ve karma sistemdir. Fakat yapılar çoğunlukla karma sistemle inşa edilmiştir. Mevcut yapıların %22'si geleneksel yapım tekniği olan yığma moloz taş üstü ahşap karkas arası kerpiç ya da tuğla dolguludur. %7'si tuğla kargir; çok azı da taş kargir ve ahşap karkas yapım sistemi ile inşa edilmiştir.

Özgün yapıların azaldığı günümüzde sit alanında dahi yeni yapılaşma oldukça artmıştır. Analizler sonucunda bu alanlardaki özgün olmayan, yeniden yapılmış yapıların oranının %70 olduğu ve betonarme yapım sistemi ile yapıldığı görülmüştür. İncelemeler sırasında tescilli olup, daha sonra betonarme sistemle yeniden yapılmış olan 3 adet yapı gözlemlenmiştir. Yapılan analizlerin sonuçları Tablo 3.8'de gösterilmektedir.

Tablo 3.8 Yapıların Malzeme ve Yapım Tekniklerine Göre Dağılımı

Malz. ve Yapım Tekniği	Yapı Adedi	Yüzde
Tuğla Kargir	60	%7
Taş Kargir	7	%0.7
Ahşap Karkas	3	%0,3
Karma (Karkas+Kargir)	191	%22
Betonarme	622	%70
Toplam	883	%100

3.3.11 Çatı analizi

Çatı analizinde yalnızca çalışma alanındaki yapıların çatıları görsel olarak ifade edilmiştir. Fakat alan tamamıyla incelenmiştir. Bunun sonucunda, geleneksel dokuyu oluşturan yapıların neredeyse tamamının kırma çatı tipi ve alaturka kiremit çatı örtüsü ile yapıldığı gözlemlenmiştir. Onarım geçiren bazı yapılarda çatı örtüsü değiştirilerek Marsilya kiremit çatı örtüsü kullanılmıştır. Alandaki yeni inşa edilmiş çok katlı betonarme yapıların ise neredeyse tamamında Marsilya kiremit çatı örtüsü kullanılmıştır. Bunların ise bir kısmı kırma çatı iken, bir kısmı düz çatı olarak yapılmış veya teras ile sonlanmıştır.

3.4 Çalışma Alanındaki Yapıların İncelenmesi

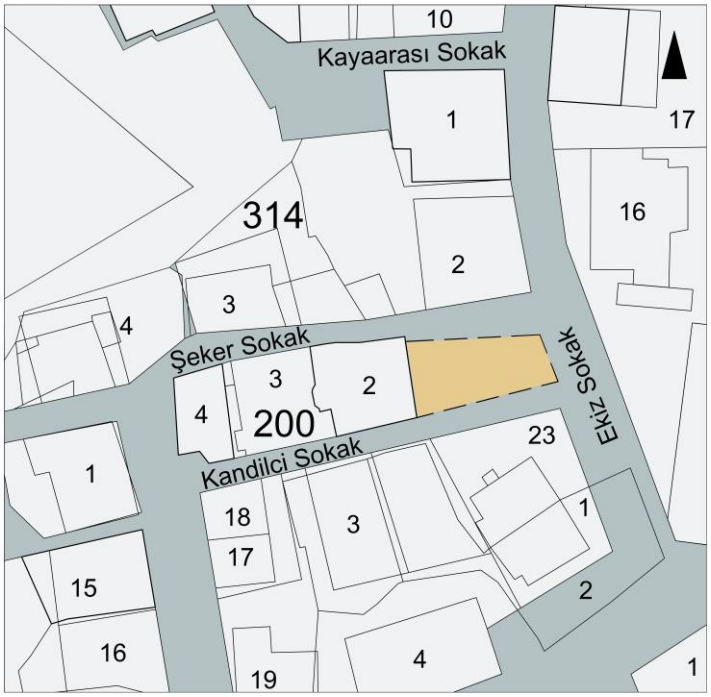
Çalışma kapsamında Çay Sokak ve Ekiz Sokak üzerinde yer alan yedi adet ev incelenmiştir. Geleneksel evlerin konumları, ada ve parsel yerleşimleri, plan kurguları, mekanların bir araya gelişleri ve planı oluşturan elemanlar, cephe özellikleri ve cephede kullanılan elemanlar, yapım sistemleri ve malzeme özellikleri detaylı bir şekilde ifade edilmiştir.

3.4.1 Nurten Yayla Evi

Envanter numarası: 64

Ada-parsel: 200/1

Adres: Gökdere mahallesi, Şeker Sokak, No: 1.

Şekil 3.12 Nurten Yayla Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Ekiz Sokak üzerinde üç tarafı açık parsel üzerinde yer alan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. İki yanından Şeker Sokak ve Kandilci Sokak sınırlandırmaktadır. Batı yönünde bitişik nizamlı bir ahşap yapı bulunmaktadır (Şekil 3.12).

Plan özellikleri: Yapının kuzey yönünde iki adet ve güney yönünde bir adet olmak üzere üç adet girişi bulunmaktadır. 2015 yılında tespiti yapılıp, fotoğrafları çekilen yapı 2016'da çıkan yangında yok olmuştur (Şekil 3.15). 2017 yılında yapılan tespitte yapı yerinde yoktu.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Yapı subasman seviyesine kadar taş yığmadır. Üst katlar ise ahşap karkastır.

Cephe özellikleri: Yapı 2016 yılında çıkan yangın sonucunda yok olduğundan dolayı bu bölümde anlatılan cephe özellikleri 2015 yılında yapılan tespite göre anlatılacaktır. Zira günümüzde yapı yerinde yoktur.

Arazi eğiminin batı yönünde artması sebebiyle kuzey ve güney cephelerinin bir kısmı toprak altında kalmaktadır. Buna karşılık Ekiz Sokak'a bakan cephe olan doğu cephesinin tamamı algılanabilmektedir (Şekil 3.13).

Yapının giriş kapıları harap durumdadır. Çift kanatlı, üç tablalı ahşap doğrama olan kapının bir kanadı kopmuştur. Tepe penceresi bulunmaktadır. Aynı cephede bir de tek kanatlı, ahşap doğrama kapı bulunmaktadır. Yapının pencereleri ahşap giyotin doğramadır. Fakat pencereler de harap durumdadır; çoğunun yalnızca ahşap kasaları kalmış durumdadır (Şekil 3.14).

Şekil 3.13 Çakıcıların Evi (2017, Şubat)

Şekil 3.14 Çakıcıların Evi (2016, Temmuz)

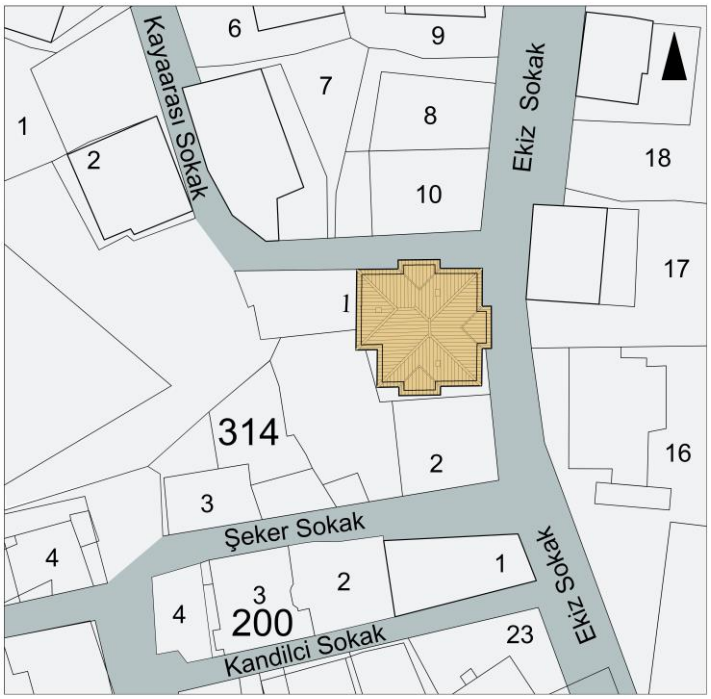
Şekil 3.15 Çakıcıların Evi (2017, Şubat)

3.4.2 Şefik Özerkan Evi

Envanter numarası: 65

Ada-parsel: 314/1

Adres: Gökdere Mahallesi, Çay Sokak, No: 9; Kayaarası Sokak, No: 1 (iki adet girişi bulunduğu için iki adet sokak ve kapı numarası verilmiştir).

Şekil 3.16 Şefik Özerkan Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Gökdere Mahallesi'nde Ekiz Sokak ile Kaya Arası Sokağı'nın kesişiminde köşe noktada yer alan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Hafif eğimli bir arazide konumlanmaktadır. Kuzey ve doğu yönlerinden olmak üzere iki adet girişi bulunmaktadır. Yapının batı duvarına bitişik, dikdörtgen planlı, tek katlı ve tuğla örülü muhdes bir ek yer almaktadır. Yapının kuzey yönünden bahçe girişi vardır. Yapının güneyinde betonarme bir apartman bulunmaktadır (Şekil 3.16).

Plan özellikleri: Kuzey yönündeki girişi hol karşılamaktadır. Girişin doğusunda bir oda ve batısında mutfak konumlanmıştır. Batı yönünde yer alan merdivenin bittiği noktadan mutfağa giriş vardır. Doğu yönündeki girişi merdiven karşılamaktadır. Buradan odalara dağılım sağlanmaktadır. Girişin güneyinden bir basamakla çıkılan bölümden wc'ye ulaşılmaktadır.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Yaklaşık 1.5 metre yüksekliğine kadar taş yığma olup, üst katlar ahşap karkastır. Ahşap dikmeler arası ahşap payandalarla desteklenmektedir. Zemin katın karkas olan bölümü ile birinci kat ahşap elemanlar arası kerpiç dolguludur. İkinci kat ise bağdadi çıtalıdır.

Cephe özellikleri: Yapının iki adet giriş kapısı da iki tablalı ve ahşap doğramadır. Ahşap kafesli tepe pencereleri bulunmaktadır. Giriş bölümleri pahlı bir şekilde içeri çekilmiştir. Her iki girişin üst katları cumbalıdır (Şekil 3.17). Cumbalar, tıpkı girişler gibi cephenin orta aksında bulunmakta olup, birinci ve ikinci kat planlarında yer almaktadır. Güney cephesinin ikinci kat planının orta aksı da cumbalıdır. Cumba altları ahşap kaplıdır. Cumbalar ikişer adet ahşap eliböğründe ile desteklenmektedir. Kuzey, güney ve doğu cephelerinde ikinci katta alınlık bölümünde ahşap süsleme bulunmaktadır. Pencereler ahşap giyotin doğramadır. Denizlik altları ahşap süslemelidir. Fakat bazı pencerelerin süslemeleri kaybolmuş durumdadır. Yalnızca cumbada yer alan pencereler yuvarlak kemerlidir.

Doğu cephesinde zemin katta yer alan iki adet pencere yenilenmiş ve pvc doğrama olarak yapılmıştır. Kuzey cephesinde zemin katta bir pencere de ahşap malzeme ile kapatılmıştır. Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir.

Yapının cephesi sıvalıdır; fakat büyük oranda sıvaları dökülmüş olduğundan taşıyıcı sistemi net bir şekilde görülebilmektedir. Sıvalı bölümlerde de sıva çatlakları mevcuttur. Batı cephesi kötü durumdadır. Ahşap malzeme kayıpları vardır. Pencere

camlarının bir kısmı kırık durumdadır. Bahçe giriş kapısı ahşaptır ve harap durumdadır. Yapı geniş saçak ile sonlanmaktadır ve saçak altları ahşap kaplıdır. Çatısı alaturka kiremitlidir.

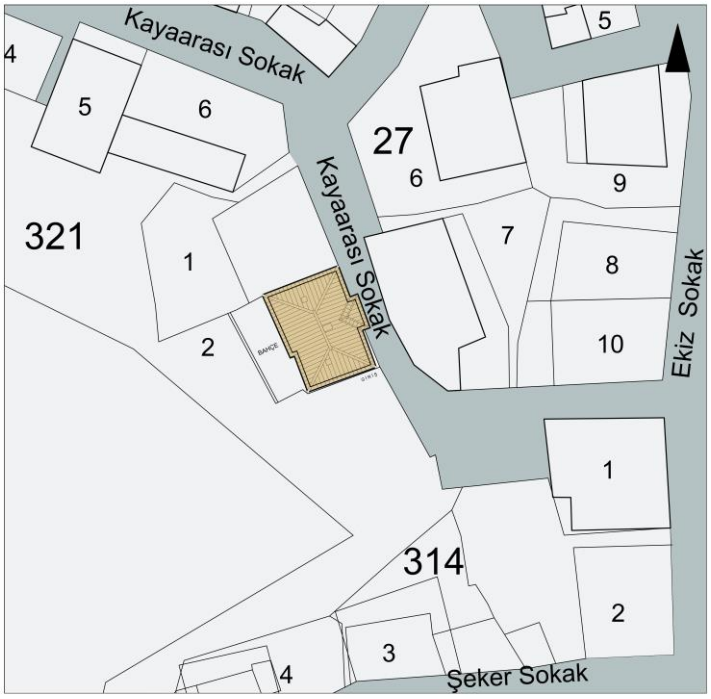
Şekil 3.17 Özerkan Evi (2017, Şubat)

3.4.3 Osman Cıstık Evi

Envanter numarası: 68

Ada-parsel: 321/2

Adres: Gökdere Mahallesi, Kayaarası Sokak, No: 3.

Şekil 3.18 Osman Cıstık Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Kayaarası Sokak üzerinde bulunan yapı yükseltilmiş zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Doğu yönünde bitişik nizamlıdır. Yapının girişi batı yönündendir. Eğimli bir arazide konumlanmaktadır. Güney yönünde zemin kat ve iki normal kattan oluşan yapının, kuzey yönünde birinci ve ikinci katı görülmektedir. Kuzey yönünde bahçesi vardır (Şekil 3.18).

Plan özellikleri: Dikdörtgen planlı yapıya yol üzerinden geniş beton basamaklarla ulaşılmaktadır. Yapının girişi taşlığa açılmaktadır. Giriş bölümünün bir kısmı toprağa gömülüdür. Bu bölümde kiler, mutfak gibi mekânlar yer almaktadır. Birinci kata çıkıldığında merdivenin tam karşısı sofa bölümüdür. Bu bölümden üç adet odaya ve wc'ye ulaşılmaktadır. Wc bölümüne lavabonun bulunduğu bir bölümden geçilmektedir. Bu katta merdivenin yanında bulunan ve kuzey cepheye bakan odanın bu yönden dışarıdan girişi bulunmaktadır. İkinci katta da merdivenin hemen karşısında bulunan sofa mekânından diğer mekânlara dağılım sağlanmaktadır. Sofa bölümü güney yönünde cumbalıdır. Güney cephenin orta aksında bulunan cumba ikinci kat planına yansımaktadır. İkinci katta üç adet oda, bir mutfak ve bir wc yer almaktadır. Wc ve mutfağın bulunduğu kısım birinci katta lavabo ve wc nin yer aldığı hizadadır.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Subasman seviyesine kadar taş yığmadır. Üst katlar ise ahşap karkastır. Zemin katta ahşap dikme ve payandalar arası taş ile; birinci katta kerpiç ile doldurulmuştur. İkinci kat ise bağdadi çıtalıdır.

Cephe özellikleri: Yapının giriş kapısı iki tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Ahşap kafesli tepe penceresi bulunmaktadır. Güney cephenin ikinci kat planının orta aksı cumbalıdır. Cumba altı ahşap kaplıdır. Cumba iki adet ahşap payanda ile desteklenmektedir. Pencereler ahşap giyotin doğramadır.

Yapının birinci ve ikinci katı sıvalıdır. Zemin kat sıvasızdır ve taşıyıcı sistemi görülebilmektedir. Batı cephesinin küçük bir kısmında ahşap üç dikme arası dolgu malzemesi olarak tuğla kullanılmıştır. Birinci kat cephesindeki sıva dökülmelerinden görüldüğü kadarıyla dolgu malzemesi olarak ahşap karkas arası kerpiç malzeme kullanılmıştır. Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir. Birinci kat sıvalarında dökülmeler mevcuttur (Şekil 3.19). Kuzey cephede birinci ve ikinci kat cephesi görülebilmektedir. Bu cephede her iki katta da birer adet wc penceresi; birinci katta giriş kapısı ve ikinci katta bir adet ahşap giyotin pencere bulunmaktadır. Yapı geniş

saçakla sonlanmaktadır ve saçak altları ahşap kaplıdır. Kırma çatılıdır ve alaturka kiremit kaplıdır.

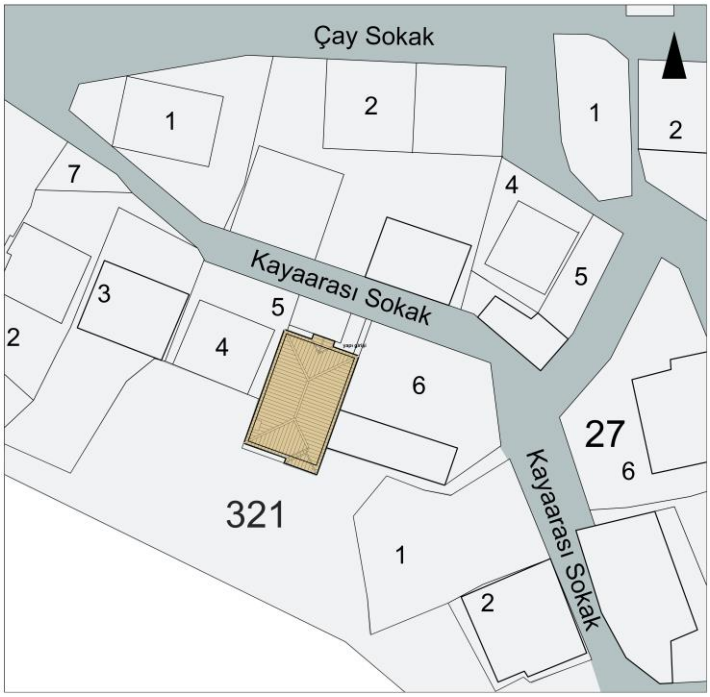
Şekil 3.19 Cıstıkların Evi (2017, Şubat)

3.4.4 Süleyman Baş Evi

Envanter numarası: 71

Ada-parsel: 322/5

Adres: Gökdere Mahallesi, Kayaarası Sokak, No: 7-7/A.

Şekil 3.20 Süleyman Baş Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Kayaarası Sokak üzerinde bulunan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Yapının girişi kuzey yönündendir. Eğimli bir arazide konumlanmaktadır. Etrafı duvarla çevrilidir ve yakınındaki diğer evlerden daha yüksekte kalmış bir yapıdır (Şekil 3.20).

Plan özellikleri: Dikdörtgen planlı yapının bahçesine sokak üzerinden girilmektedir. Yapının zemin katının bir kısmı toprak altında kalmakta ve kullanılmamaktadır. Zemin kat yalnızca giriş cephesi olan kuzey yönüne cephe vermektedir. Bu kat planında giriş taşlığa açılmaktadır. Buradan kiler ve odunluğa geçiş vardır. Girişin karşı çaprazında yer alan merdivenlerden birinci kata çıkılmaktadır. Merdiven sofaya açılmaktadır ve buradan diğer mekânlara dağılım olmaktadır. Birinci kat planında üç adet oda, mutfak, banyo ve lavabo yer almaktadır. Kuzey cephenin orta aksında ikinci kat planına yansıyan cumba yer almaktadır. İkinci kat merdivenleri de sofaya açılmaktadır. Bu bölümden 2 oda, mutfak, banyo ve wc'ye dağılım sağlanmaktadır.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Subasman seviyesine kadar taş yığmadır. Üst katlar ise ahşap karkastır.

Cephe özellikleri: Yapının giriş kapısı iki tablalı, çift kanatlı, ahşap doğramadır. Bitişiğinde üç tablalı, tek kanatlı, tepe pencereli bir ahşap kapı daha bulunmaktadır.

Pencereler ahşap giyotin doğramadır. Zemin kat giriş cephesinde bir adet pencere kapatılmıştır. Cephesi sıvalıdır. Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir. Batı cephesi sağır cephedir. Birinci katta 3, ikinci katta 2 adet wc penceresi yer almaktadır. Doğu cephesinin kuzey köşesi ikinci kat planında çıkmalıdır. Giriş cephesi olan kuzey cephesinin orta aksında ikinci kat planına yansıyan cumba yer almaktadır. Cumba altı ahşap kaplıdır ve iki adet ahşap eliböğründe ile desteklenmektedir (Şekil 3.21). Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır ve saçak altları ahşap kaplıdır. Kırma çatılıdır ve alaturka kiremit kaplıdır.

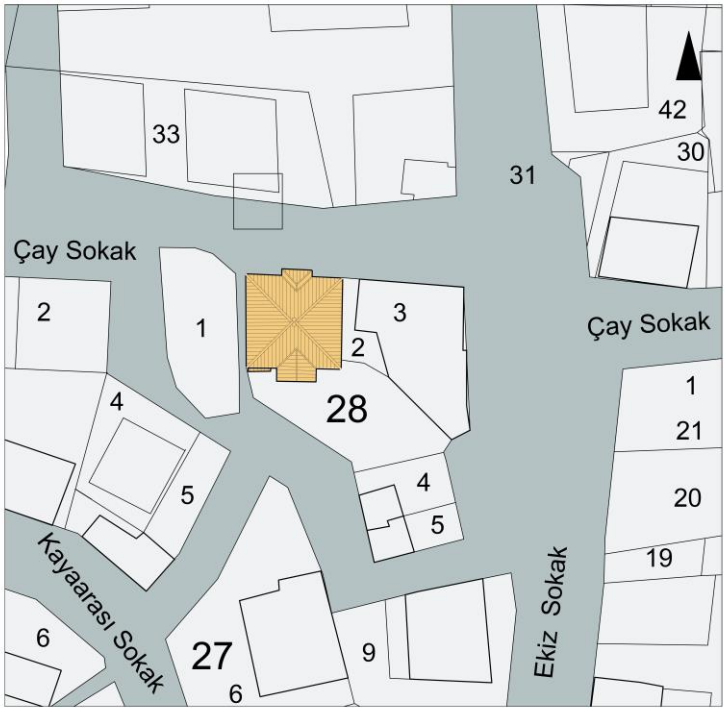
Şekil 3.21 Süleyman Baş Evi (2017, Şubat)

3.4.5 Cemal Yanıkel Evi

Envanter numarası: 73

Ada-parsel: 28/2

Adres: Gökdere Mahallesi, Çay Sokak, No: 9/A.

Şekil 3.22 Cemal Yanıkel Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Çay Sokak üzerinde yer alan yapı zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Doğu yönünde bitişik nizamlı bir ahşap yapı bulunmaktadır (Şekil 3.22).

Plan özellikleri: Kare planlı yapının kuzey ve güney yönlerinden olmak üzere toplam iki girişi bulunmaktadır. Ana girişi kuzey yönündendir. Girişin bir kısmı yol kotunun altında kalmıştır. Giriş taşlık bölümüne açılmaktadır. Buradan mutfak, bir adet oda ve wc bölümlerine dağılım sağlanmaktadır. Düşey sirkülasyonu sağlayan merdiven batı cephesine bitişiktir ve wc ile bağlantılıdır. Bu bölümün önüne duvar yapılarak bir ayrım sağlanmıştır. Yapının bir diğer girişi olan güney yönünden de taşlık bölümüne girilmektedir. Aynı zamanda bu cepheden merdivenlerle yükselerek, birinci kata da giriş sağlanmaktadır.

Zemin kat batı cephesine bitişik olan merdivenden bir üst kata çıkıldığında sofa bölümüne ulaşılmaktadır. Buradan üç adet oda, wc ve lavabo mekanlarına erişilmektedir. Bu kat planı kuzey cephenin orta aksından hafif çıkmalıdır ve balkonu bulunmaktadır. Daha önce bahsedildiği gibi bu kata arka cephe olan güney cephesinden de giriş bulunmaktadır.

İkinci kat planına bakıldığında yine merdivenle ortak dağılım alanına çıkılmakta ve diğer mekanlara buradan dağılım sağlanmaktadır. Bu katta üç adet oda ve wc yer

almaktadır. Bir de ortak dağılım alanında wc duvarına bitişik bir mutfak nişi düşünülmüştür. Birinci kat planında kuzey cephenin orta aksında bulunan çıkma ikinci kat planında da devam etmektedir. Birinci kat planından farklı olarak güney cephenin orta aksı cumbalıdır.

Yapım sistemi: Yapı ahşap karkas yapım sistemlidir. Zemin kat ve birinci katta ahşap dikme ve payandalar arası kerpiç ile doldurulmuştur. İkinci kat ise bağdadi çıtalıdır.

Cephe özellikleri: Yapının kuzey cephesindeki giriş kapısı üç tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Fakat zaman içinde kapının bir kısmı yol kotunun altında kalmıştır. Birinci kat planında yer alan balkon da giriş kapısının hemen üstünde yer almaktadır. Balkonun iki köşesinde yer alan iki adet ahşap dikme de ikinci kattaki çıkmaya destek vermektedir. Yapının güney cephesindeki zemin katta bulunan giriş kapısı da üç tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Aynı cephede bulunan birinci kat giriş kapısı da benzer özellikleri taşımaktadır. Cepheye bitişik merdiven ahşaptır (Şekil 3.23).

Yapının güney cephesinde ikinci katta bulunan cumba iki adet ahşap sütun ile desteklenmekte ve birinci kattaki girişin de üstünü örtmektedir. Bu bölümdeki sütunların arası kemerli bir biçimde devam etmektedir.

Pencereler ahşap giyotindir. Yalnızca güney cephede cumbada bulunan pencereler yuvarlak kemerli, ahşap giyotindir. Kuzey ve güney cephelerde birinci ve ikinci kattaki ikişer pencere değiştirilerek, birleştirilmiş. Yani pencere boyutu büyütülmüştür.

Yapının cephesi kötü durumdadır. Bazı bölümler de sıva izleri vardır. Fakat çoğunluğu dökülmüştür ve yapının iskeleti görülmektedir. Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir. Bu silmelerde de bozulmalar ve kopmalar olmuştur. Cumba altları ahşap kaplıdır. Diğer ahşap evlerden farklı olarak cumba altlarında payanda yerine ahşap dikmeler vardır. Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır. Kırma çatılı ve alaturka kiremit kaplıdır. Çatısı da kötü durumdadır.

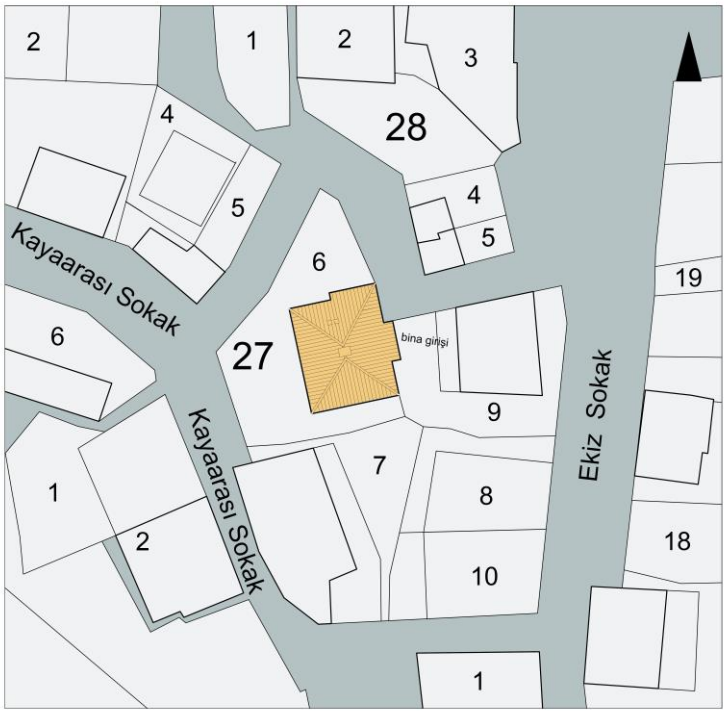
Şekil 3.23 Cemal Yanıkel Evi (2017, Şubat)

3.4.6 İsmail Eski Evi

Envanter numarası: 74

Ada-parsel: 27/6

Adres: Gökdere Mahallesi, Çay Sokak, No: 17.

Şekil 3.24 İsmail Eski Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Ekiz Sokak'a bağlanan toprak yol üzerinde bulunan yapı iç kısımda kalmaktadır. Zemin kat ve iki normal kattan oluşmaktadır. Yapının girişi doğu yönündendir (Şekil 3.24).

Plan özellikleri: Kareye yakın dikdörtgen planlı yapının zemin kat girişi doğu yönündedir. Bu kat aslında bodrum kat planı gibidir. Kuzey ve güney cephelerinin bir kısmı algılanırken; doğu ve batı cephelerinden neredeyse tamamı görülmekte ve bu noktalardan girişler sağlanmaktadır. Zemin katta taşlık ve odunluk bölümleri yer almaktadır. Giriş taşlığa açılmaktadır. Girişin kuzeyinde yer alan odunluk mekânına içerden giriş bulunmamaktadır. Güney yönünde yer almakta olan ambarın girişi ise merdivenin bitimindedir. Girişin güneyinde yer alan merdivenden üst kata çıkılmaktadır. Merdiven sofaya açılmaktadır ve bu bölümden üç adet oda, wc ve banyoya dağılım sağlanmaktadır. Bu kata batı cephesinden de giriş verilmektedir. Zemin kattan çıkılan merdiven bu katta son bulmaktadır. Yapının batısında bulunan ve aynı zamanda birinci kattan girişin de sağlandığı merdivenden ikinci kata çıkılmaktadır. Merdiven yine aynı şekilde sofaya açılmaktadır. Bu noktadan tıpkı birinci katta olduğu gibi üç adet oda, banyo ve wc'ye dağılım sağlanmaktadır. Birinci kat ve ikinci kat planları neredeyse aynıdır. Birinci kat planından farklı olarak; ikinci kat planında doğu cephesinin orta aksı cumbalıdır.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Yapının zemin katı taş yığmadır, üst katlar ise ahşap karkastır.

Cephe özellikleri: Yapının giriş kapısı üç tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Tepe penceresi bulunmaktadır. Pencereler ahşap giyotin doğramadır. Zemin katta yalnızca küçük havalandırma pencereleri bulunmaktadır. Yapının yakın tarihte onarım geçirmiş olduğu görülmektedir. Cephesi sıvalıdır. Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir. Giriş cephesi olan doğu cephesinin orta aksında ikinci kat planına yansıyan cumba yer almaktadır (Şekil 3.25). Cumba altı ahşap kaplıdır ve iki adet ahşap payanda ile desteklenmektedir. Yapı geniş saçakla sonlanmaktadır ve saçak altları ahşap kaplıdır. Kırma çatılıdır ve alaturka kiremit kaplıdır.

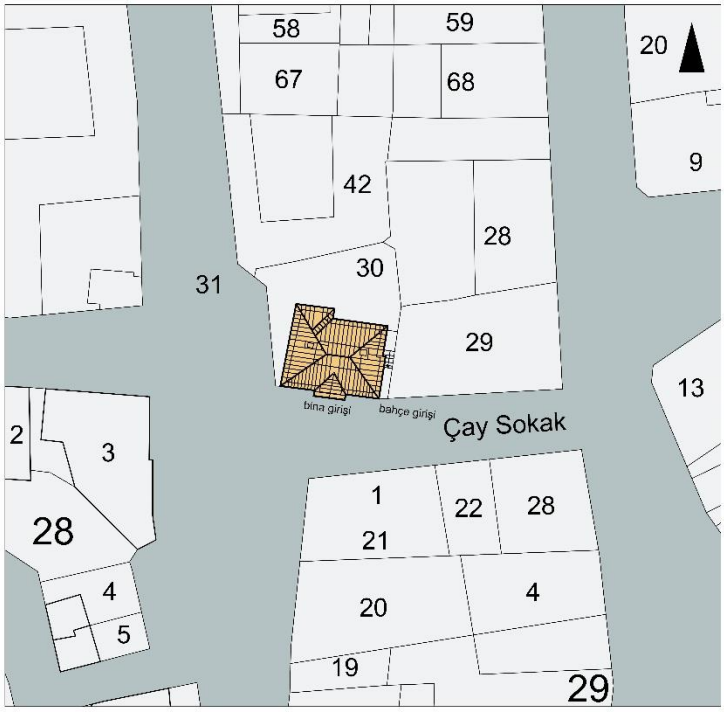
Şekil 3.25 İsmail Eski Evi (2017, Şubat)

3.4.7 Adil Kahramanoğlu Evi

Envanter numarası: 78

Ada-parsel: 26/30

Adres: Gökdere Mahallesi, Çay Sokak, No: 6.

Şekil 3.26 Adil Kahramanoğlu Evi Vaziyet Planı

Vaziyet planı: Çay Sokak üzerinde bulunan yapı bodrum kat, zemin kat ve bir normal kattan oluşmaktadır. Yapının girişi güney yönündendir. Yapının doğusunda betonarme bir apartman bulunmaktadır. Bu apartman ile yapı arasında bahçeye açılan bir giriş bulunmaktadır. Fakat günümüzde kullanılmayan bu kapı kapatılmıştır (Şekil 3.26).

Plan özellikleri: Dikdörtgen planlı yapının girişi taşlığa açılmaktadır. Taşlığın iki yanında birer oda bulunmaktadır ve bu odalara giriş de bu bölümdendir. Doğu yönünde yer alan odadan bahçeye çıkış bulunmaktadır. Taşlıktan dört basamak ile sofaya ulaşılmaktadır. Sofanın doğusunda mutfak, batısında ise merdiven ve wc-lavabo konumlanmaktadır. Üst kata çıkıldığında sofadan üç adet odaya ve banyoya ulaşılmaktadır. Odalardan güney yönünde yer alan ikisi daha büyüktür. İkinci katta doğu yönünde bulunan odanın doğu yönünde küçük bir çıkması vardır.

Yapım sistemi: Yapı karma sistemlidir. Bodrum katı taş yığma olup, üst katlar ahşap karkastır. Ahşap dikmeler arası ahşap payandalarla desteklenmektedir. Karkas sistemde dolgu malzemesi olarak kerpiç kullanılmıştır.

Cephe özellikleri: Yapının giriş kapısı ahşap malzemelerle kapatıldığından tam olarak algılanamamaktadır. Tepe penceresi bulunmaktadır. Edinilen bilgilere göre çift kanatlı, iki tablalı ve ahşap doğramadır. Güney cephenin birinci kat planının orta aksı (girişin üstü) cumbalıdır. Cumba altı ahşap kaplıdır. İki adet ahşap eliböğründe ile

desteklenmektedir. Pencereler ahşap giyotin doğramadır. Denizlik altı ahşap süslemelidir. Fakat bazı süslemeler kopmuş durumdadır. Zemin katın batısında bulunan iki adet pencere kapatılmış durumdadır (Şekil 3.27). Doğusundaki pencerenin ise yalnızca ahşap kasası mevcuttur.

Ahşap kat silmeleri tüm cepheleri dolaşmakta ve yapının köşe noktalarında ahşap köşe bitirme çıtaları ile birleşmektedir. Yapının güney cephesi sıvalıdır. Yer yer sıva çatlakları ve dökülmeler görülmektedir. Doğu cephesi sağır cephedir. Yalnızca birinci katta merdiven boşluğu kısmına denk gelen bir adet pencere vardır. Bu cephenin sıvası tamamıyla dökülmüş durumdadır. Kuzey cephesi yönünden yapının bodrum katı da algılanabilmektedir. Kuzey yönünde bodrum kat, zemin kat ve bir normal kattan oluşan yapı, güney yönünde zemin kat ve bir normal katlıdır. Yapı geniş saçak ile sonlanmaktadır. Saçak altları ahşap kaplıdır. İkinci kattaki odanın çıkması ahşap payanda ile desteklenmektedir. Çatısı alaturka kiremitlidir.

Şekil 3.27 Adil Kahramanoğlu Evi (2017 Şubat)

3.5 Envanter Fişleri

Çalışma alanındaki yapıların envanter fişleri oluşturularak yapılar tek bir formatta belli özellikler irdelenerek anlatılmıştır (Ek-C).

3.6 Tipoloji

Konutlar; plan, cephe, malzeme ve yapım teknikleri açısından bazı ortak özellikler taşımaktadır. Bu özellikler karşılaştırıldığında evlerin plan ve cephe bazında ortak bir dil oluşturdukları, o dönemin mimari anlayışını, zevklerini, sosyal ve ekonomik

durumunu yansıttığı görülmektedir. Bu bölümde planı ve cepheyi oluşturan birimler üzerinden farklı ev örnekleri karşılaştırılarak tipolojik bir çalışma yapılmıştır.

3.6.1 Yapıların plan özellikleri ve tipolojisi

Boyabat'ın geleneksel evleri, birbirlerinin manzarasını kesmeyecek şekilde topoğrafyaya ve hakim manzara yönü olan kaleye doğru konumlanmıştır. Evler, iki (zemin kat+1) ya da üç kattan (zemin kat+2) oluşmaktadır. Zemin kat taşlık, ambar, kiler, odunluk gibi işlevlere sahip olup, yaşanan bölüm birinci ve ikinci katlardır. Genellikle zemin katlar günlük çalışma alanları oldukları için sağır, üst katlar (birinci ve ikinci katlar) çevre ile ilişki kurdukları için pencereli ve hareketli olarak yapılmıştır [25].

Zemin kat bir geçiş alanı olup, merdiven ile üst katlara çıkılır. Merdivenler sofaya çıkar, odalar ise sofaya açılır. Tek ve iki girişli tipleri olan evlerin plan şemaları sofa etrafında şekillenmiştir. Böylece Türk evini Batı Avrupa evinden en fazla ayıran özellik odaların ayrı ayrı sofaya açılmaları ve sofanın evin içindeki hareket yollarına meydan oluşturmasıdır [26].

Planı oluşturan en küçük birim odadır. Odalar; biçimleri, büyüklükleri, konumları, diğer birimlerle ilişkileri gibi özellikleriyle belli tipler oluştururlar. Bir araya gelerek sofa oluştururlar veya oluşturmazlar. Sofalar kendi içerisinde çeşitlere ayrılır. Plan özellikleri incelenirken birçok ev göz önünde bulundurularak karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırmalar sonucunda bazı ortak özellikler tespit edilmiş ve örneklerle incelenmiştir (Şekil 3.33 ve Şekil 3.34).

Planı oluşturan başlıca elemanlar; Odalar, sofalar ve müştemilatı, geçit ve merdivenler olarak gruplandırılabilir [26].

Eldem, evleri dört tipe ayırarak incelemiştir. Bunlar;

1) Sofasız plan tipi
2) Dış sofalı plan tipi
3) İç sofalı plan tipi
4) Orta sofalı plan tipi'dir.

Sofa; geleneksel evlerde oda kapılarının açıldığı genişçe mekana verilen isimdir [27]. Plan içinde kapladığı alan ve oynadığı önemli rolden dolayı sofayı, planı meydana getiren elemanların başlıcaları olarak saymak gerekir. Sofanın şekli doğrudan doğruya

ev tipini belirler. Sofa, oda sırasının önünde, arasında veya odaların arasında olmasına göre üç temel plan tipi şemasıyla odaları meydana getirir [26].

Boyabat evleri ise iç sofalı plan tipi özellikleri göstermektedir. Odalar sofaya açılmaktadır. Sofaların eyvanla sonlandığı plan tipleri de vardır. Merdivenler genellikle sofada açık olarak konumlanmış olup, bazı tiplerde ayrı bir bölüm halinde kapı ile geçiş verilmiştir. Plan şemalarında ortak bir sofaya açılan en fazla dört oda olduğu görülmektedir. Sofalar için belli bir geometrik genelleme yapılamamıştır, plana göre şekillenmiştir. Sofanın odaların önünde ve arasında olduğu örnekler vardır.

Girişler yapıyı ortalamaktadır. Bazı evlerde yapının zemin kat ve birinci kattan olmak üzere iki adet girişi bulunmaktadır. Böylece depo amaçlı kullanılan kat ile yaşam katı ayrılmıştır. Aynı kottan olup da iki girişi bulunan yapılar da yer almaktadır. Bu yapılarda örneğin zemin katta farklı iki cepheden giriş yapılabilmektedir. Farklı iki giriş kapısı farklı iki merdivenle ayrılmaktadır. Bu girişler ortak kullanılan mekanlar ile özel mekanları ayırabilmektedir.

Merdivenler, sofa içinde yer aldığında plan üzerine fazla etki etmemektedir. Ancak, sofanın dışında yani kendilerine özel yer ayrılmış bir bölümde oldukları zaman ev planını etkilerler. Dış sofalı evlerde merdiven sofanın yerleşmemiş bir yerinde ve nadiren odalar sırası içindedir. Fakat iç sofalı evlerde, merdiven için ayrı bir yer ayrıldığı daha fazla görülmektedir [26]. İncelenen plan tiplerinde de görülmüştür ki iç sofalı plan tiplerinde merdiven için ayrı bir yer ayrılmıştır. Ayrılmadığı tipler oldukça azdır. Merdiven tipleri arasında tek kollu, çift kollu ve dönel merdivenler görülmektedir. Bazı merdivenler üst kata çıkıldığında duvar ve kapı ile sınırlandırılmıştır. Sofaya ulaşabilmek için kapıdan geçiş yapılmaktadır. Sofalar ortak bir dağılım alanı olduğu gibi, aynı zamanda toplanma mekanlarıdır.

Eyvanlı plan şemasına sahip bazı tiplerde bu bölümün bölücü duvarla kapatılarak küçük bir oda haline getirildiği görülmektedir. Bu durum sofayı daraltsa da kalabalık ailelerde fazladan bir oda imkanı sunmuştur. Boyabat evlerinde genellikle sofanın ışık alması ihtiyacı göz önünde bulundurulmuştur. İncelenen örneklerin çok azında sofanın tamamen kapalı olduğu görülmüştür. Evlerin doğal ışık almasına dikkat edilmiş, neredeyse sağır cephe hiç kullanılmamıştır.

Evlerin genellikle giriş cephesinde olan iki büyük odası bulunmaktadır. Bazen bu odaların ortasında eyvanın kapatılması ile küçük bir oda oluşturulmuştur yahut boş

bırakılmıştır. Bu iki büyük odada ‘ocaklık’ diye adlandırılan bir bölümün iki yanında simetrik olarak dolaplar yer alır. Bunlar evlerin en özellikli ve geniş odalarıdır. Birkaç örnekte evin en büyük odasında banyo da olduğu görülmüştür. Genellikle her evde banyo ve tuvalet haricinde sadece lavabonun yer aldığı bir bölüm de bulunmaktadır. Kimi zaman niş olarak yer alan lavabo, kimi zaman da ayrı bir mekan olarak ve banyo ile bağlantılı olarak planlanmıştır.

Odalarda yer alan özgün elemanlar arasında; mumluk (Şekil 3.28), sekilik, sedir (Şekil 3.29), ocaklık (Şekil 3.30), sergen (Şekil 3.31) ve yüklük (Şekil 3.32) bulunmaktadır.

Şekil 3.28 Mumluk [23]

Oda planlarının özgün yanlarından biri de dolapların, ocakların ve sedirlerin duvarlara gömme olarak yapılıp yapının inşaatı ile birlikte tamamlanmasıdır [8].

Ocaklık, odanın iç duvarlarından birinde duvarın ortasında bulunup, yarım daire biçimindedir. Duvar ile bir bütün halinde taştan veya tuğladan örülmektedir. İki yanında ise yüklük adı verilen dolaplar ve bazı odalarda ise gusülhane yer almaktadır. Ocaklık mutfak anlamında da kullanılmaktadır. Mutfak mekanında yemekleri pişirmek ya da ısıtmak için ateş yakılarak kullanılan bir bölümdür. Tıpkı odalarda bulunan ocaklık gibi mutfakta da ocağın yanında dolaplar bulunur. Dolaplar küçük

bölmelere ayrılmıştır ve bu bölmelerin her biri göz, tamamı gözlük olarak adlandırılmaktadır.

Şekil 3.29 Sedir örnekleri [23]

Şekil 3.30 Ocak [23]

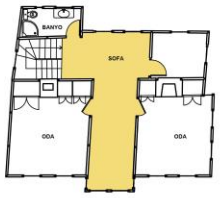
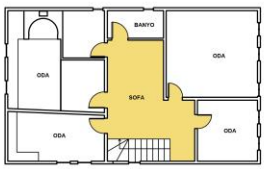
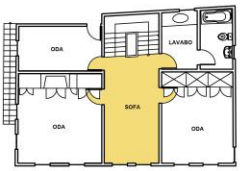
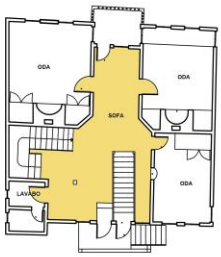
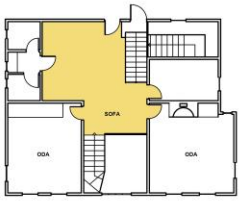
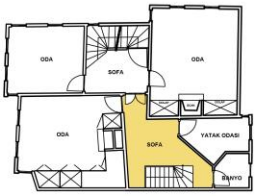
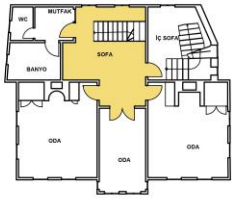
Sergenler ise, bazı odalarda bulunmakta olup; tavana yakın bir kotta yer alan raflardır. "Sergen ulaşılabilirliğin sınırıdır. Üzerine bazı eşyalar ve meyveler koyulur. İşlevsel bir korniştir [28]." cümleleriyle bu elemanın özgünlüğünden ve işlevselliğinden bahsedilmiştir.

Şekil 3.31 Ocak ve sergen

Şekil 3.32 Yüklük örneği [29]

		
26 ADA 30 PARSEL, ADİL KAHRAMAN EVİ	321 ADA 5 PARSEL, SÜLEYMAN BAŞ EVİ	321 ADA 2 PARSEL, CISTIKLARIN EVİ
		
28 ADA 2 PARSEL, CEMAL YANIKEL EVİ	314 ADA 1 PARSEL, ÖZERKANLARIN EVİ	27 ADA 6 PARSEL
		
200 ADA 1 PARSEL, NURTEN YAYLA EVİ	36 ADA 4 PARSEL, NECDİ SALİH ÖZPEKER (ve his.) EVİ	213 ADA 1 PARSEL, MUSTAFA DÜLGER EVİ

Şekil 3.33 Plan Tipleri-1

Şekil 3.34 Plan Tipleri-2

3.6.2 Yapıların cephe özellikleri ve tipolojisi

Boyabat evlerinde cepheyi şekillendiren elemanlar; kat adedi, çatı tipi, çıkmalar, kapı-pencereler, söveler, kat silmeleri, kornişler ve hafif bezemelerdir.

Geleneksel evler genellikle iki veya üç katlıdır. İki katlı olan tiplere daha çok rastlanmaktadır. Üç katlı olanları ise daha özellikli pencere tipleri ve cephe kurgusuna sahiptir.

18. yüzyıla kadar inşa edilen evlerde, dış yüzeyler fazla hareketli değildir, ev planı daha topludur. Ancak o tarihten itibaren ışık alma ihtiyacının artması ile çıkmalar fazlalaştırılmış ve dolayısıyla cepheler hareketlenmiştir [26]. Geleneksel evlerde çıkmalar (cumbalar) mevcut dokunun karakterini belirleyen önemli elemanlardır. Evlerin sokağa bakan cepheleri genellikle çıkmalıdır. İki, üç ya da dört cephesi

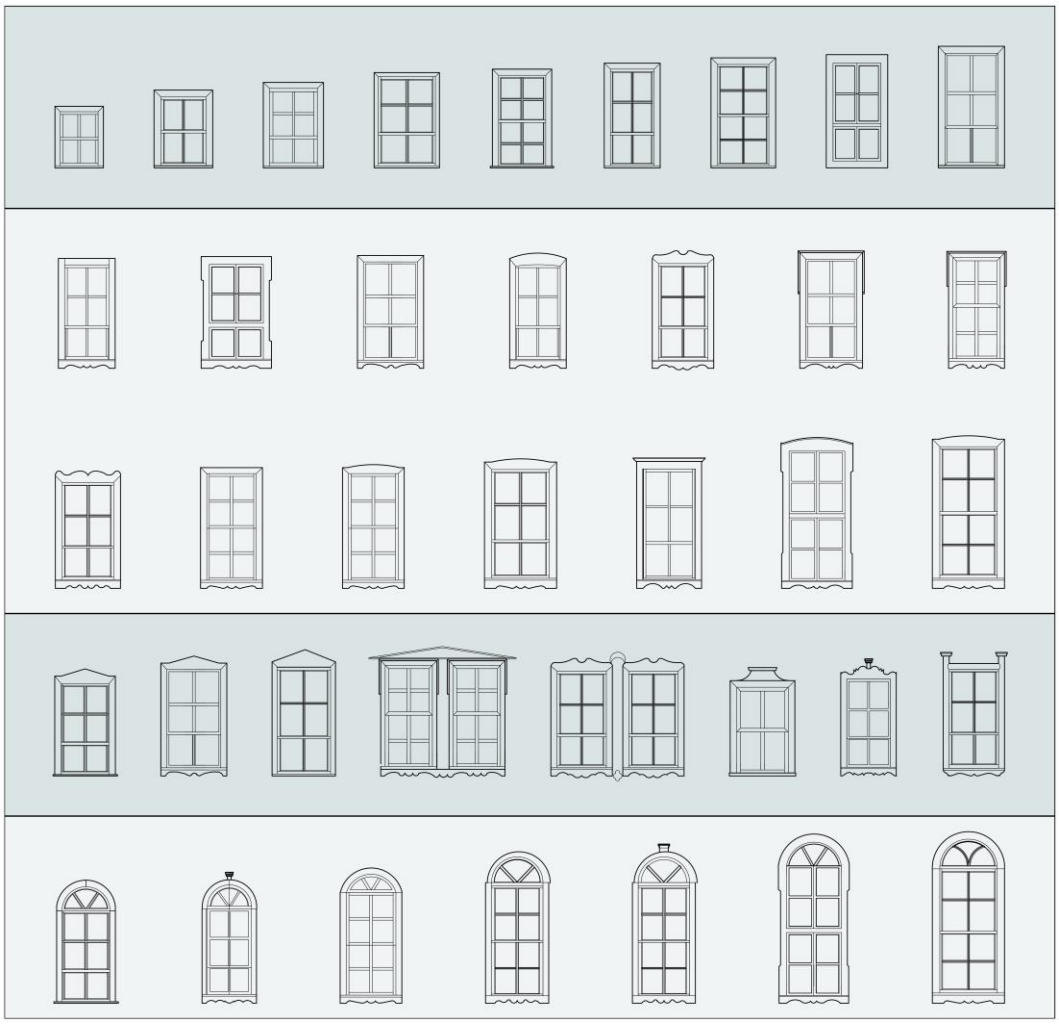
çıkmalı olan örnekler de mevcuttur. Çıkmalar genelde yapıyı ortalamaktadır ve ahşap payandalar ile desteklenmektedir. Ahşap payandalar sade olabildiği gibi, ahşap oyma ile süslenmiş tipleri de vardır. Subasman moloz taş dolgu olarak dışarıdan görülebilmektedir. Üst katlar ise sıvalıdır. Zaman içinde sıvaları dökülen evlerin taşıyıcı sistem ve malzemelerini görebilmek mümkündür. Evler; zemin kat yığma, birinci ve ikinci katlar ahşap karkas arası kerpiç dolgulu olarak yapılmıştır. Zemin kat yığma yapılarak, zemin güçlü hale getirilmiş; aynı zamanda subasman seviyesi yükseltilerek rutubet sorununun çözümlenmesi amaçlanmıştır. Bazı örneklerde ikinci katın bağdadi çıtalı olarak yapıldığı da görülmektedir. Kerpiç dolgu malzemesi dikdörtgen biçimlidir; düz veya verevli olarak yerleştirilmiştir. Evlerde kullanılan malzemelerin benzer oluşları, boyutlarının benzerlik göstermesi sebebiyle cephe tiplerinin de birbirileri ile benzerlik göstermesini sağlamıştır. Bu durum da Boyabat evleri arasında bir bütünlük oluşturarak, onlara belli bir tip kazandırmıştır.

Cephede süsleme elemanları fazla kullanılmamıştır. Bazı örneklerde çatı birleşim noktalarında ve çıkma üstlerinde hafif bezemeler yer almaktadır. Kat döşeme hizalarını belirten ahşap silmeler evlerin ortak özelliğidir. Cephede köşe noktalarında profilli ahşap süsleme elemanları bulunmaktadır ve varsa her katta yer almaktadır. Çatı ile son katın birleşiminde kullanılan profilli ahşap kornişler de geleneksel evlerin karakteristik bir özelliğidir.

Pencere tiplerini, dikdörtgen, kemerli ve kafesli olarak gruplandırabiliriz. En sık kullanılan tip dikdörtgen pencere tipidir (Şekil 3.35). Bazı örneklerde dikdörtgen pencereler üçgen alınlık veya kıvrımlı ahşap süslemelerle detaylandırılmıştır. Bölmeli ahşap giyotin pencereler; bölme sayılarına göre farklılıklar oluşturmaktadır. Sayıları yatayda aynı olan bölmelerin düşeyde değişiklik gösterdiği görülebilmektedir. Birçok örnekte üç sıra olup altı bölmeden oluşan pencerelerin; iki sıra olup dört bölmeli veya dört sıra olup sekiz bölmeli olan örnekleri de bulunmaktadır (Şekil 3.36). Dört bölmeli pencereler yalnızca zemin katta kullanılmıştır. Cephedeki doluluk-boşluklara göre pencere sayılarını baz alarak bir gruplandırma yapacak olursak; 2-2-2 pencere düzenindeki yapılar evlerin genel tipolojisini oluşturmaktadır. 2-1-2; 2-3-2; 2-4-2 düzeninde örnekler de olduğu gibi sayıları çok azdır.

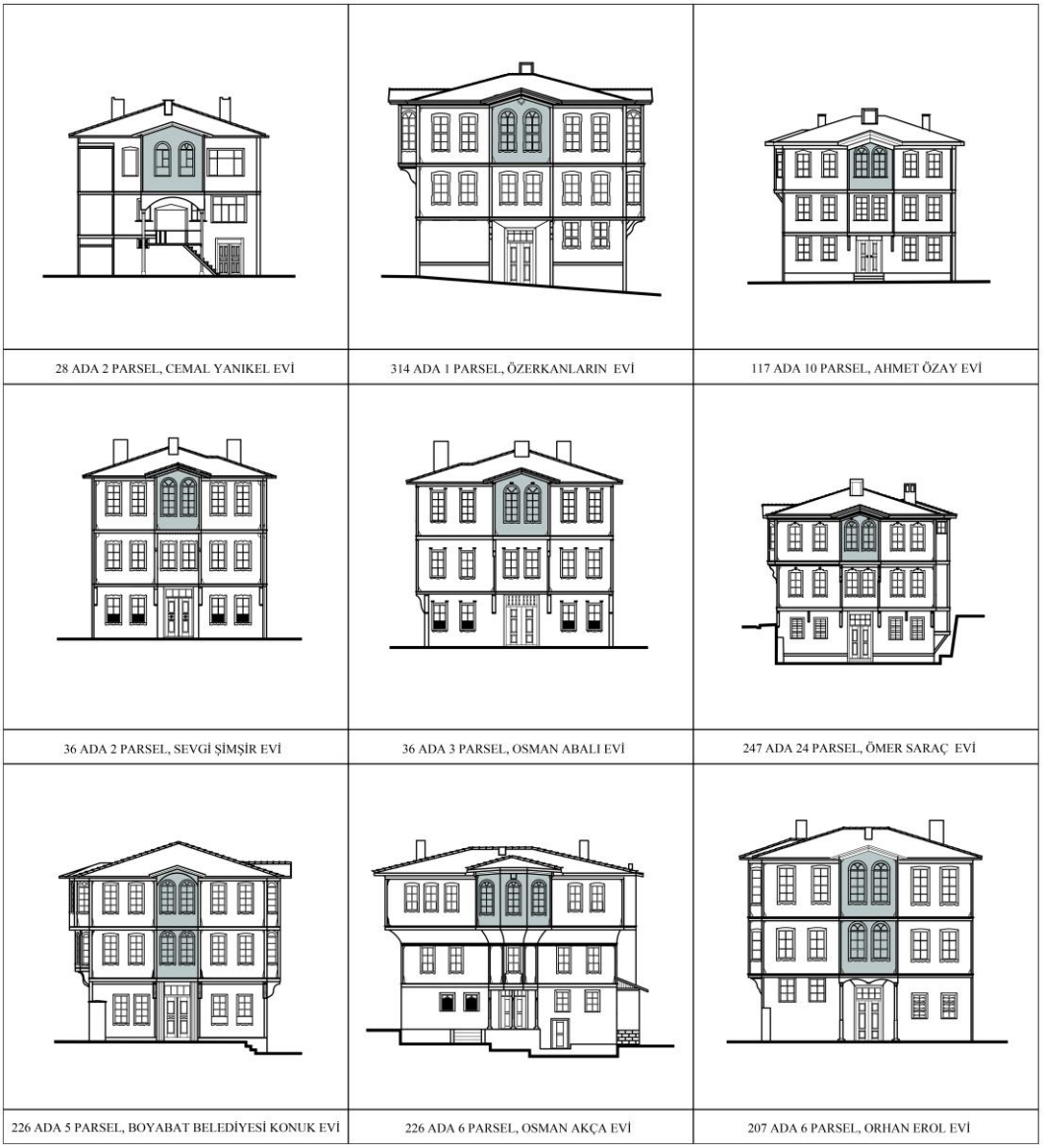

Şekil 3.35 Dikdörtgen Pencereler

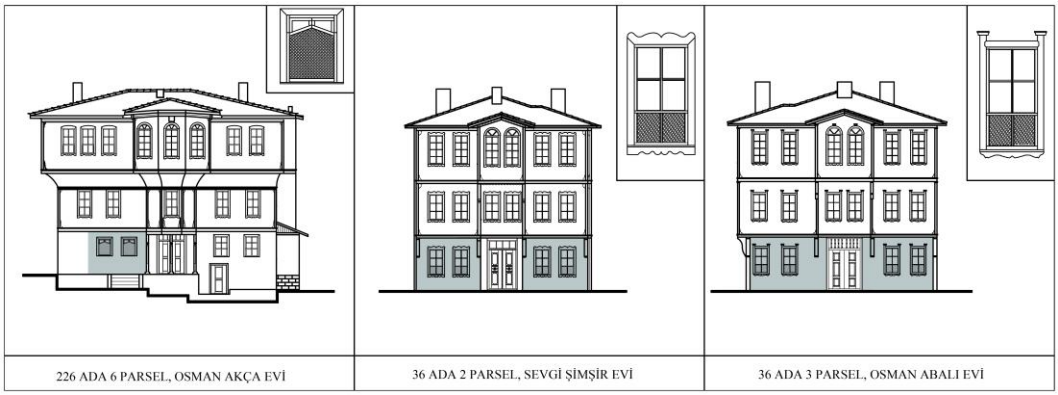
Şekil 3.36 Boyabat evleri pencere tipolojisi

Kemerli pencereler sadece çıkmalarda kullanılmıştır. Şekil 3.37'de da görüldüğü gibi yapının tüm pencereleri dikdörtgen olup, yalnızca cumbada farklılık göstererek yarım daire kemerli şeklinde olan tiplerdir. Böylelikle cumbalar daha vurgulu hale getirilmiştir. Bazı tiplerde pencere kenarlarında süslemeler de görülmektedir. Pencere bölme sayıları da pencere büyüklüklerine göre değişkenlik göstermektedir. Cumba dışında kalan diğer pencereler ise dikdörtgen ahşap giyotin doğramadır ve çift kanatlıdır.

Şekil 3.37 Kemerli Pencereler

Kafesli pencereler ise zemin katlarda mahremiyeti sağlamak için kullanılmıştır. Kafesler, genellikle dikdörtgen pencerelerde çapraz olarak yerleştirilmiş çıtalarla oluşturulan işlevsel elemanlardır. Geleneksel evlerde yaygın olarak kullanılan kafes tipleri tüm pencerenin sadece yarısını örten ve istenildiği zaman yukarı kaldırılabilen yarım kafeslerdir. 19. yüzyılda sokak cephelerinde değişik seviyelerdeki kafesli pencerelerin meydana getirdiği pencere dokusu, sokakların karakteristik özelliklerinden birini oluşturmuştur [28]. Boyabat geleneksel evlerinde de çok az kullanılmıştır ve bazı örnekleri Şekil 3.38'de gösterilmiştir.

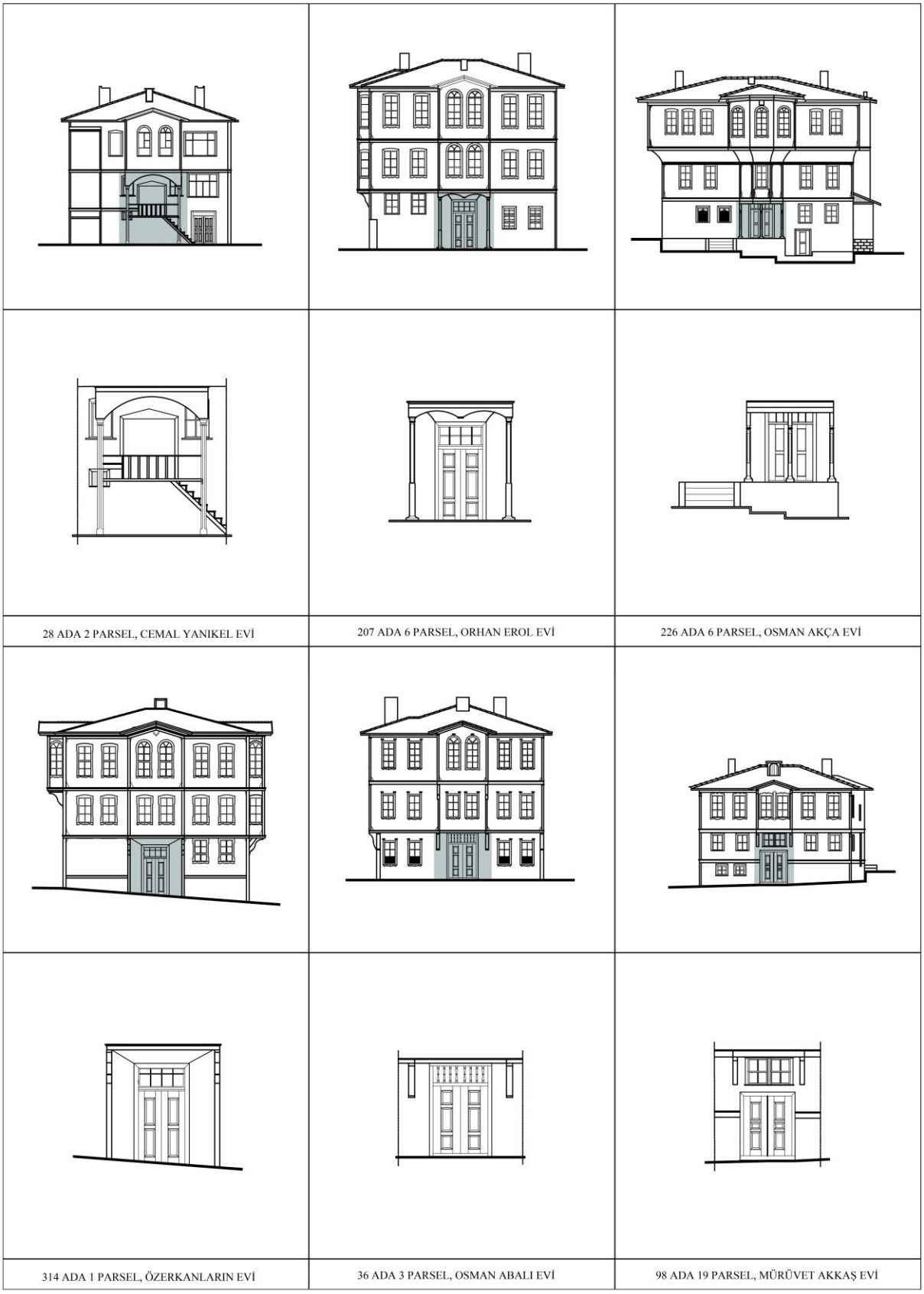

Şekil 3.38 Kafesli Pencereler

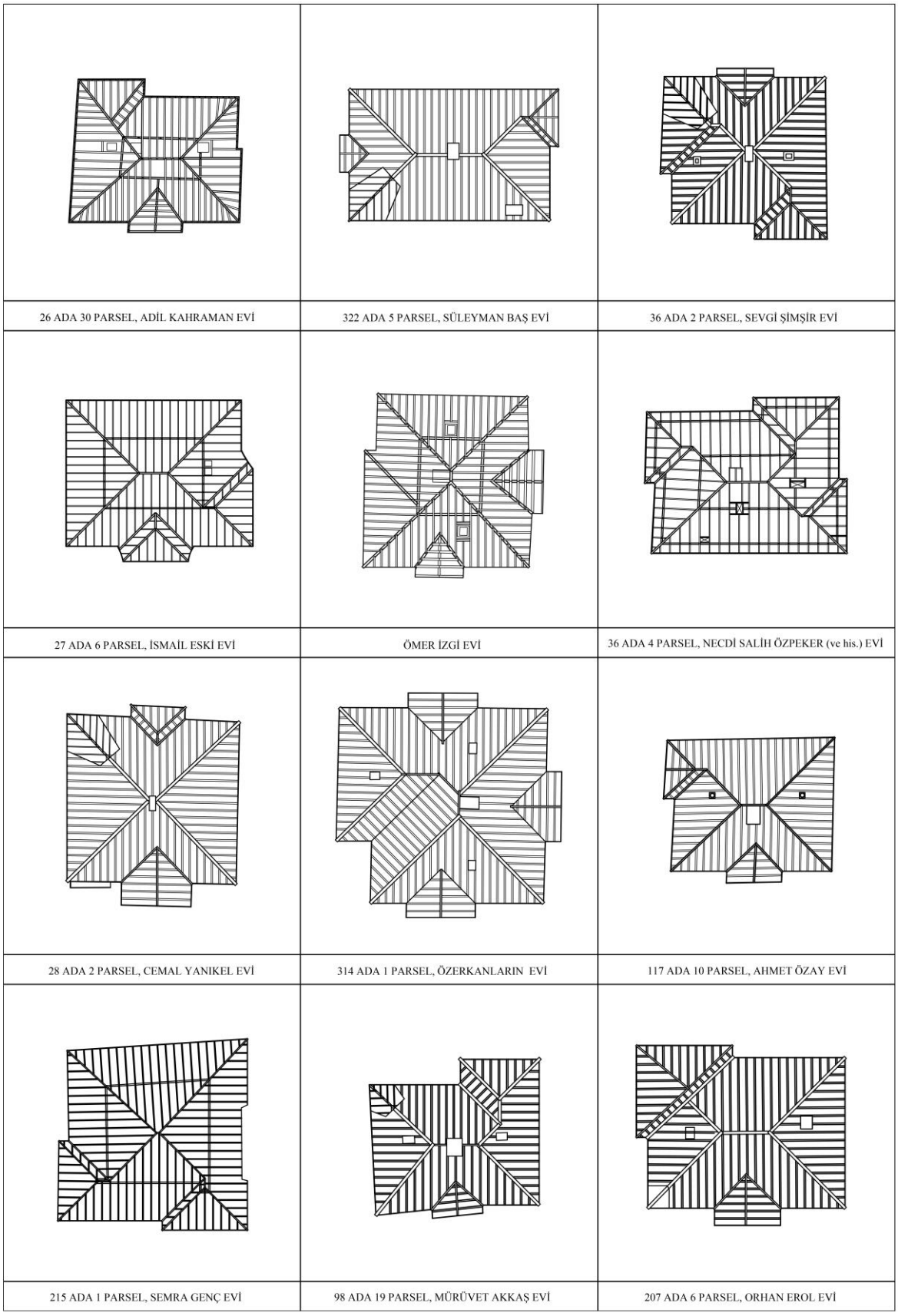
Yapıların girişleri tek cepheden olabildiği gibi iki cepheden giriş sağlanabilen örnekler de bulunmaktadır. Yapıyı ortalayan girişler, cumbalı evlerde cumbanın altındadır. Girişler hem yapının hem de cumbanın orta noktasında hizalanmıştır.

Giriş kapıları iki ya da üç tablalı, çift kanatlı ve ahşap doğramadır. Tepe pencereleri bulunmaktadır. Giriş kapıları bazı örneklerde sütun ve sütun başlıklarıyla vurgulanmaktadır. Kimi örneklerde ise tıpkı pencerelerde olduğu gibi üçgen alınlıklar ve süslemeler kullanılmaktadır (Şekil 3.39).

Geleneksel evlerde üst örtü olarak alaturka kiremit kaplı, kırma çatı kullanılmıştır. Bacalar kare veya dikdörtgen kesitlidir ve özgün örneği çok azdır. Şekil 3.40'ta Boyabat geleneksel evlerine ait farklı tiplerde kırma çatılar gösterilmektedir. Bazı çatılarda kedilik ismi verilen bir bölüm görülmektedir. Bu bölümden çatıya çıkış sağlanmaktadır ve bölgeye has bir elemandır.

Şekil 3.39 Giriş Tipleri

Şekil 3.40 Çatı Tipleri

3.7 Boyabat'taki yapı ustaları

Alan çalışması sırasında yapılan araştırmalar sonucunda yapı ustalarından kimsenin kalmadığı öğrenilmiştir. Ahşap ev mimarisi talep edilmediği ve betonarme yapım sistemine yönelim olduğu için de bu mesleği devam ettiren çıraklar da yetişmemiştir. Çevreden öğrenilen bazı yapı ustalarının isimleri şöyledir:

- Ali Ziya Usta (Uysal)

- Hasan Usta (Merviş)

- Nazif Usta (Güliş)

- Dursun Usta (Burtgil)

- Kenan Usta

- Kemal Usta

Yukarıda adı geçen ustaların hepsi vefat etmiştir. Ali Ziya Usta'nın ise en son çalışan ustalardan olduğu bilgisi biliniyor.

4 YAPILAN ÇALIŞMALARIN DEĞERLENDİRİLMESİ

5226 ve 3386 nolu yasalar ve Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Yasası kapsamında, Samsun Kültür ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu'nun 09.04.1996 tarih ve 2453 nolu kararı ile belirlenen Kentsel Sit Alanı içinde yer alan Boyabat Koruma İmar planı onaylanmıştır [30].

Boyabat merkezinde yer alan korunması gerekli yapıların tescil edilmesi için Kültür Bakanlığı tarafından 1979 ve 1987 yıllarında iki çalışma yapılmış ve kentsel sit alanları ve sınırları belirlenmiştir. Halen aynı sit kararını içeren 1996 tarihli Boyabat koruma amaçlı imar planı yürürlüktedir [31].

Bu tescil çalışmalarında Boyabat Kalesi, ilçedeki tarihi cami ve mescitler, türbe, iki adet çeşme ile iki adet eğitim yapısı ve çok sayıda sivil mimarlık örneği tescil edilmiştir. Bu doğrultuda tek yapı ölçeğinde çalışmalar yapılarak kentsel sit alanında bulunan bazı evler ve camiler restore edilmiştir. Fakat bunların sayıları oldukça azdır.

Anıt yapı ölçeğinde bakıldığında arkeolojik sit alanını oluşturan Boyabat Kalesi restore edilmiş, kaleye çıkan yollar iyileştirilmiştir. Kentsel sit alanı içerisinde Cami-i Kebir Mahallesi sınırları içerisinde bulunan Ak Mescit; Zincirlikuyu Mahallesi'nde bulunan Kaya Camisi, Kemaldede Mahallesi'nde bulunan Büyük Cami de restore edilmiş yapılar arasındadır.

5 SONUÇ

Bu çalışmanın amacı; yok olmuş ve yok olmak üzere olan yapıların arşivlenmesi; bu yapılar için altlık oluşturacak dokümanların değerlendirilmesi ve bu çalışmalarla bölgeyi canlandırmak ve kültürümüze katkı sağlamaktır.

Literatür araştırmalarından sonra, alan çalışmasına başlanmıştır. Detaylı fotoğraflama çalışmaları yapılmış; ardından analiz ve rölöve paftaları hazırlanmıştır. Envanter fişleri ile yapılar ortak bir şablonda gösterilmiştir. Daha sonra çalışma alanı dışında kalan evler de göz önünde bulundurularak tipolojik bir çalışma yapılmıştır. Bu çalışmada yapıların karakteristik özelliklerini ifade eden plan ve cephe elemanları gösterilmiştir.

Çalışmada bölge, hem kentsel ölçekte hem de yapı bazında incelenmiştir. Boyabat üç adet kentsel sit alanından oluşmaktadır. Bu alanlardaki ilçenin özgün karakterini oluşturan geleneksel evler oldukça dikkat çekmektedir. Sivil mimarlık örnekleri dışında tescillenerek koruma altına alınmış 13 adet anıt yapı da yer almaktadır. Bu yapıların içerisinde cami, çeşme, ilkokul, lise, medrese kalıntısı bulunmaktadır. Bunların başında ise arkeolojik sit alanı içerisinde olan Boyabat Kalesi gelmektedir. Boyabat Kalesi, Boyabat'ın tarihi hakkında bize ipuçları vermektedir.

Boyabat ile ilgili nüfus ve hane bilgileri araştırılır iken salnameler incelenmiş ve görülmüştür ki Boyabat ilçesi Tanzimat dönemine kadar Kastamonu iline bağlı bir ilçe imiş. Tanzimat'tan sonra ise Sinop iline bağlı bir ilçe olmuştur

Boyabat karma bir sit alanıdır. Arkeolojik, doğal ve kentsel sit alanları içermektedir. Boyabat'ta 1987 ve 2011 tarihlerinde iki çalışma yapılarak sit alanı sınırları belirlenmiş ve yapılar tescillenerek koruma altına alınmıştır.

Kolaz Nehri ve Boyabat Kalesi ilçe yerleşiminin kurulmasında etkili olmuştur. Evler; Kolaz Nehri etrafında ve Boyabat Kalesi eteklerinde konumlanmıştır. Geleneksel evlerin önemli bir özelliği birbirlerinin manzaralarını kesmiyor oluşları ve

topoğrafyaya uyumlarıdır. Çalışma içerisinde paylaşılmış olan fotoğraflarda da evlerin kale eteklerinde yerleşimlerini görebilmek mümkündür.

İlçede bulunan kargir, ahşap karkas ve karma yapım sistemli geleneksel evler sivil mimarlık örnekleridir. Konut yapıları genellikle karma yapım sistemlidir. Taş kargir zemin kat üstü kerpiç dolgulu ahşap karkas olarak yapılmıştır. Plan tipleri incelendiğinde; zemin katta taşlık, ambar, kiler ve odunluk birimleri; üst katlarda ise yaşama birimleri olan odalar, mutfak ve banyoların yer aldığı görülmektedir. Planlar iç sofalıdır. Sofalar odalar için bir toplanma mekanıdır. Cephe tipleri incelendiğinde cumbalı ev tipleri olduğu ve iki ya da üç katlı oldukları görülmektedir. Bazı örneklerde sedir ile tefrişlenmiş olan cumba; bazı örneklerde kapatılarak oda haline getirilmiştir. Cepheleri genellikle beyaz sıvalıdır. Ahşap kat silmeleri kat hizalarını vurgulamaktadır. Cepheler genellikle sadedir. Yapıların çatı tipi kırma çatıdır; çatı örtüsü ise alaturka kiremittir.

Geleneksel evlerin yer aldığı bölgeler ada ve parsel düzenleri olarak incelendiğinde ayrık nizamda yer aldıkları ve mutlaka bahçe olarak tanımlanmış bir alanlarının olduğu görülmektedir. Bazı örneklerde yapı sokağa yakın planlanarak, arka bahçe oluşturulmuş; bazı örneklerde ise yapı ön kısmında bir bahçe bırakılarak daha geride planlanmıştır. Eğer yapı tek cumbalı ise; cumba mutlaka sokak cephesine bakmaktadır.

Boyabat'ın anıt yapılarından Boyabat Kalesi 2007 yılında restore edilmiştir. Kaya Cami ve Büyük Cami ise alan çalışmalarının yapıldığı 2017 yılının başlarında restorasyon aşamasında idi. Ak Mescit Taş Camisi'nin de onarım geçirdiği bilinmektedir. Anıt yapılar dışında sivil mimarlık örnekleri arasında da restorasyon geçirmiş örnekler vardır. Bunların en dikkat çekici olanları Zübeyde Hanım Caddesi üzerindeki ilk iki yapı olan 226 Ada 5 ve 6 parsellerdeki üç katlı evlerdir. Diğer örnekler ise; 155 ada 5 parselde yer alan Kazım Maviş evi (Boyabat Ziraat Odası olarak kullanılıyor), 247 ada 24 parselde yer alan Ömer Faruk Saraç Evi, 98 ada 19 parselde yer alan Hacı Osman Akkaş Konağı, 117 ada 10 parselde yer alan Ahmet Özay evi (Sıhhiye Ahmet Özay Anaokulu olarak kullanılıyor), 27 ada 6 parselde yer alan İsmail Eski Evi'dir.

Restorasyon çalışmalarının olması geleneksel evleri canlandırmak adına önemlidir; fakat tek başına yetersizdir. Yukarıda restorasyonu yapılmış olan yapı örnekleri (226

ada 5 ve 6 parsellerdeki hariç) birbirinden ayrı noktalardaki evlerdir. Tek yapı çalışmaları dışında sokak dokusunu korumak adına sokak çalışmaları yapılması bölgeyi daha da canlandıracaktır. Böylelikle hem kültürel bir akış sağlanacak; hem de özgünlüğünü halen korumakta olan evler yok olmayacaktır.

2011 yılında tescillenmiş yapılar arasında ilçenin ticaret merkezini oluşturan, gridal plan sistemine sahip sokakları bulunan, tek ya da iki katlı tuğla kargir yapıların bulunduğu Orta Çarşı da yer almaktadır. Orta Çarşı çalışma alanı olarak seçilen Çay Mahallesi'nin bir üst sokağından başlamaktadır. Orta Çarşı, evleri ve tarihi dokusuyla özgünlüğünü korumuş birçok sokağın kesişim noktasında bulunmaktadır. Bu noktaların merkezi ve çarşısı durumundadır. 2008 yılında çarşıya oldukça yakın olan Zübeyde Hanım Caddesi üzerinde bulunan Osman Akça evi restore edilmiş ve müze olarak kullanılması önerilmiştir. Bu yapılar artırılarak, çarşıya bağlanan sokaklar canlandırılıp, kentsel ölçekte öneriler geliştirilebilir. Boyabat'ın özgün niteliğini korumuş, fakat zamanla terkedilmiş; bu yüzden işlevini kaybetmiş birçok yapısı vardır. Bunların tamamı sivil mimarlık örneğidir. Orta Çarşı'nın çalışma alanı olan Çay Mahallesi ile yakın ilişkili olması oldukça değerlidir. Orta Çarşı da tıpkı Çay Mahallesi gibi özgün yapılarıyla dikkat çekmektedir. Farklı özellikte yapılar olmasına rağmen; birbirleriyle olan bağlantıları; birbirlerini canlandırabilir. Aynı zamanda merkezlerinde bulunan Kemaldede Camisi de o bölge için çarşı dışında bir toplanma noktası oluşturmaktadır.

Çay Mahallesi evleri zaman içinde oldukça harap olmuştur. Alandaki yalnızca bir ev restore edilmiştir; o da kullanılmamaktadır. Bir başka ev de 2016 yılının sonlarında çıkan yangın sonucu yok olmuştur. Geriye kalan evler ise strüktürel özelliklerini kaybetmek üzeredir. Boyabat'ta bu mahalle gibi birkaç mahalle daha ve çokça özgün sokak dokusu yer almaktadır. Kentsel ölçekte yapılacak çalışmalar Boyabat evlerini yeniden canlandırabileceği gibi, geleneksel dokuyu korumak için önemli bir adım olacaktır. Bu çalışmanın amacı; Boyabat evlerini tanıtmak; özgün plan ve cephe tiplerini yani onların kimliklerini belgelemek, bu evlerin oluşturduğu sokak dokularını incelemek ve ileride çalışılması beklenen projeler için bir veri oluşturmaktır.

KAYNAKLAR

[1] Çal, H. (2014). Boyovası/Boyabat Kazasında Türk Mimarisi. Ankara: Atatürk Kültür Merkezi

[2] Başoğlu, B. (1972). Boyabat ve Çevresi Tarihi. Ankara: Doğuş Matbaacılık.

[3] Esemenli, D. (1990). Sinop İli Türk Dönemi Mimarisi. Doktora Tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.

[4] Zeyrek, A. (2013). Boyabat İlçe Analizi, Kuzey Anadolu Kalkınma Ajansı, Kastamonu.

[5] "Sinop" Maddesi. (1982). Yurt Ansiklopedisi-Türkiye, İl, İl: Dünü, Bugünü, Yarını içinde (Cilt 9, s. 6747-6834). İstanbul: Anadolu Yayıncılık.

[6] Boyabat Jeoloji Raporu (1977).

[7] Başoğlu, B. (1990). Boyabat Yöresi Araştırmaları, Sinop: Boyabat Matbaası.

[8] T.C. Sinop Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. (2013). Sinop Tarihi ve Kültür Envanteri.

[9] Eser, E. (2006). Boyabat Kalesi. C.Ü. Sosyal Bilimler Dergisi, 30 (2).

[10] http://www.writeopinions.com adresinden 04.05.2018 tarihinde alınmıştır.

[11] Anonim (1321 /M. 1904). Kastamonu Salnamesi. Kastamonu: Vilayet Matbaası.

[12] Foto Resul Arşivi (2017).

[13] Boyabat Belediyesi Arşivi (2017).

[14] Memiş, E. (2016). Boyabat Kaya Camii Restorasyon Projesi, Yüksek Lisans Tezi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Mühendislik ve Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

[15] http://boyabat.meb.gov.tr adresinden 17.04.2017 tarihinde alınmıştır.

[16] Dökü, E., Dinç, G. ve Şimşek, F. (2006). Ahmet Gökoğlu Not Defterleri: Paphlagonia Bölgesi İlk Kültür Envanteri. Anatolia 30. Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

[17]Tosun, H. (2015). Sinop'ta Paphlagonia Kaya Mezarları. http://www.turizmhaberleri.com, adresinden 05.05.2018 tarihinde alınmıştır.

[18] http://www.kulturportali.gov.tr adresinden 10.04.2017 tarihinde alınmıştır.

[19] Unutmaz, İ. (2013). Anadolu'da Antik Dönemden Günümüze "Su Mühendisliği Harikaları". İstanbul: Wilo.

[20] http://www.boyabat.gov.tr adresinden 05.03.2017 tarihinde alınmıştır.

[21] http://www.milliparklar.gov.tr adresinden 17.04.2017 tarihinde alınmıştır.

[22] Seçkin, N., Erdem, A. ve Özakın R., Sinop-Boyabat Kentsel Mimarlık Envanter Raporu 2002 Yılı Çalışması, TÜBA Kültür Envanteri Dergisi 90-105.

[23] Ahmet Küçükbaş arşivi (2017).

[24] Hasan Gömeç arşivi (2017).

[25] Çobancaoğlu, T. (2003) Türkiye'de Geleneksel Ahşap Ev Yapı Sistemlerinin İrdelenerek Gruplandırılmasına Yönelik Bir Değerlendirme, Tasarım+Kuram, 2 (3).

[26] Eldem, S. H. (1954). Türk Evi Plan Tipleri, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi. İstanbul: Pulhan Matbaası.

[27] Hasol, D. (2010). Ansiklopedik Mimarlık Sözlüğü (Geliştirilmiş 11. Baskı). İstanbul: YEM Yayın.

[28] Kuban, D. (2017). Türk Ahşap Konut Mimarisi 17. - 19. yüzyıllar. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

[29] http://www.boyabatgazetesi.com adresinden 18.04.2018 tarihinde alınmıştır.

[30] Özcan, Ü. (t.y.). Boyabat Kentsel Sit Alanı Sokak Sağlıklaştırma Projesi Raporu.

[31] http://sinopkoyleri.com adresinden 18.04.2018 tarihinde alınmıştır.

[32] http://www.dagtabakli.com adresinden 05.03.2017 tarihinde alınmıştır.

EKLER

EK A: Boyabat ve Geleneksel Ev Fotoğafları

EK B: Analizler

EK C: Envanter Fişleri

EK D: Rölöveler

EK E: Geleneksel Yapı Sözlüğü

ÖZGEÇMİŞ

Ad-Soyad **:** Zeyneb Ayla KİRENCİ ERUZUN

Doğum Tarihi ve Yeri **:** 21.06.1992/ İstanbul

E-posta **:** zeynebayla@gmail.com

ÖĞRENİM DURUMU

Lisans: 2014, Trakya Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, Mimarlık Bölümü

MESLEKİ DENEYİMLER

Yıl	Yer	Görev
2016	İBB Kültürel Miras Koruma Müdürlüğü	Mimar
2017- halen	Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fak./Mimarlık Böl.	Arş. Gör.

EK A: Boyabat ve Geleneksel Ev Fotoğrafları

Şekil A.1 226 Ada 5 Parsel, Envanter No: 14

Şekil A.2 226 Ada 6 Parsel, Envanter No: 15

Şekil A.3 207 Ada 3 Parsel, Envanter No: 20

Şekil A.4 206 Ada 7 Parsel, Envanter No: 23

Şekil A.5 315 Ada 2-3 Parsel, Envanter No: 25

Şekil A.6 196 Ada 3 Parsel, Envanter No: 28

Şekil A.7 151 Ada 22-23 Parsel, Envanter No: 29

Şekil A.8 154 Ada 1 Parsel, Envanter No: 30

Şekil A.9 154 Ada 2 Parsel, Envanter No: 31

Şekil A.10 155 Ada 4 Parsel, Envanter No: 35

Şekil A.11 155 Ada 5 Parsel, Envanter No: 36

Şekil A.12 213 Ada 1 Parsel, Envanter No: 40

Şekil A.13 189 Ada 5 Parsel, Envanter No: 42

Şekil A.14 191 Ada 1 Parsel, Envanter No: 43

Şekil A.15 214 Ada 23 Parsel, Envanter No: 49

Şekil A.16 192 Ada 1 Parsel, Envanter No: 50

Şekil A.17 215 Ada 1 Parsel, Envanter No: 52

Şekil A.18 187 Ada 1 Parsel, Envanter No: 56

Şekil A.19 187 Ada 8-9 Parsel, Envanter No: 57

Şekil A.20 186 Ada 3 Parsel, Envanter No: 58

Şekil A.21 182 Ada 8 Parsel, Envanter No: 59

Şekil A.22 181 Ada 1 Parsel, Envanter No: 60

Şekil A.23 180 Ada 1 Parsel, Envanter No: 62

Şekil A.24 26 Ada 45 Parsel, Envanter No: 79

Şekil A.25 26 Ada 23 Parsel, Envanter No: 80

Şekil A.26 114 Ada 1 Parsel, Envanter No: 81

Şekil A.27 113 Ada 1 Parsel, Envanter No: 82

Şekil A.28 110 Ada 6 Parsel, Envanter No: 84

Şekil A.29 108 Ada 1 Parsel, Envanter No: 86

Şekil A.30 Envanter No: 89

Şekil A.31 Envanter No: 90

Şekil A.32 36 Ada 4-5 116 Parsel, Envanter No: 91

Şekil A.33 Envanter No: 92

Şekil A.34 247 Ada 24 Parsel, Envanter No: 93

Şekil A.35 383 Ada 100 Parsel, Envanter No: 94

Şekil A.36 239 Ada 10 Parsel, Envanter No: 95

Şekil A.37 107 Ada 1 Parsel, Envanter No: 99

Şekil A.38 102 Ada 2 Parsel, Envanter No: 101

Şekil A.39 95 Ada 2-3 Parsel, Envanter No: 102

Şekil A.40 103 Ada 5 Parsel, Envanter No: 103

Şekil A.41 87 Ada 24 Parsel, Envanter No: 104

Şekil A.42 87 Ada 17-18-19 Parsel, Envanter No: 106

Şekil A.43 98 Ada 19 Parsel, Envanter No: 107

Şekil A.44 116 Ada 9 Parsel, Envanter No: 109

Şekil A.45 117 Ada 10 Parsel, Envanter No: 110

Şekil A.46 115 Ada 16 Parsel, Envanter No: 112

Şekil A.47 64 Ada 2 Parsel, Envanter No: 114

Şekil A.48 47 Ada 8 Parsel, Envanter No: 2011-1

Şekil A.49 31 Ada 4 Parsel, Envanter No: 2011-2

Şekil A.50 31 Ada 5 Parsel, Envanter No: 2011-3

Şekil A.51 38 Ada 2 Parsel, Envanter No: 2011-4

Şekil A.52 54 Ada 1-2 Parsel, Envanter No: 2011-12

Şekil A.53 54 Ada 8-9 Parsel, Envanter No: 2011-15

Şekil A.54 56 Ada 5-6 Parsel, Envanter No: 2011-16

Şekil A.55 60 Ada 5 Parsel, Envanter No: 2011-18

Şekil A.56 59 Ada 1 Parsel, Envanter No: 2011-19

Şekil A.57 57 Ada 2 Parsel, Envanter No: 2011-21

Şekil A.58 53 Ada 5 Parsel, Envanter No: 2011-23

Şekil A.59 207 Ada 14 Parsel, Envanter No: 2011-25

Şekil A.60 226 Ada 15 Parsel, Envanter No: 2011-26

Şekil A.61 26 Ada 28 Parsel, Envanter No: 2011-28

Şekil A.62 194 Ada 12 Parsel, Envanter No: 2011-37

Şekil A.63 214 Ada 18 Parsel, Envanter No: 38

Şekil A.64 195 Ada 1 Parsel, Envanter No: 2011-39

Şekil A.65 215 Ada 9 Parsel, Envanter No: 2011-40

Şekil A.66 28 Ada 4-5 Parsel, Envanter No: 2011-41

Şekil A.67 247 Ada 5-6 Parsel, Envanter No: 2011-43

Şekil A.68 87 Ada 6 Parsel, Envanter No: 2011-48

Şekil A.69 87 Ada 44 Parsel, Envanter No: 2011-50

Şekil A.70 160 Ada 1 Parsel, Envanter No: 2011-54

Şekil A.71 178 Ada 2 Parsel, Envanter No: 2011-59

Şekil A.72 216 Ada 3 Parsel, Envanter No: 2011-60

Şekil A.73 57 Ada 6 Parsel

Şekil A.74 64 Ada 4 Parsel

Şekil A.75 187 Ada 5 Parsel

Şekil A.76 188 Ada 5 Parsel

Şekil A.77 192 Ada 2 Parsel

Şekil A.78 194 Ada 19 Parsel

Şekil A.79 196 Ada 1 Parsel

Şekil A.80 225 Ada 17 Parsel

Şekil A.81 370 Ada 35 Parsel

EK B: Analizler

Şekil B.1 Ulaşım Analizi

Şekil B.2 Doluluk-Boşluk Analizi

Şekil B.3 Mimari Yapılar Analizi

Şekil B.4 Tescil Durumu Analizi

Şekil B.5 Mülkiyet Durumu Analizi

Şekil B.6 Kat Adedi Analizi

Şekil B.7 Strüktürel Durum Analizi

Şekil B.8 İşlev Analizi

Şekil B.9 Korunmuşluk Durumu Analizi

Şekil B.10 Malzeme ve Yapım Tekniği Analizi

Şekil B.11 Çatı Analizi

EK C: Envanter Fişleri

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	01	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	200		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KAYIP ESER
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	1	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	ŞEKER SOKAK, NO: 1; KANDİLCİ SOKAK, NO: 2				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	☐ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ☐ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ○ KIRMA ○ KUBBE	☐ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ	FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ○ HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ○ YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

YAPI; 2016 YILININ SONLARINDA ÇIKAN YANGIN SONUCU YOK OLMUŞTUR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

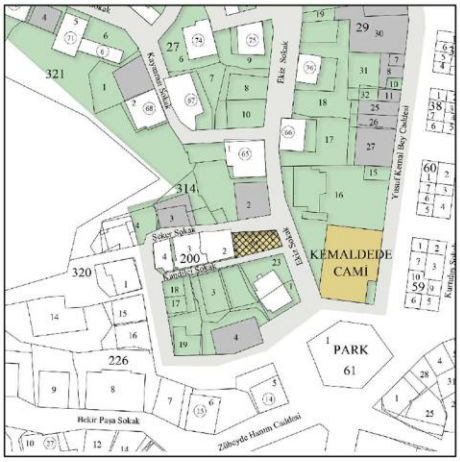
GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

04.07.2016 TARİHİNDE YAPILAN TESPİTE GÖRE YAPI; EKİZ SOKAK, ŞEKER SOKAK VE KANDİLCİ SOKAĞI'NIN BİRLEŞİM NOKTASINDA KÖŞE PARSELDE YER ALMAKTADIR. DİKDÖRTGEN PLANLIDIR; ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. GİRİŞİ KUZEY YÖNÜNDENDİR. DOĞU YÖNÜNÜN KUZEY KÖŞESİ VE KUZEY YÖNÜ BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR. SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI, ÇİFT KANATLI VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAP KAPLIDIR. ÇIKMALAR AHŞAP ELİBÖĞRÜNDELER İLE DESTEKLENMEKTEDİR. KAT ARALARINDA BULUNAN AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	02	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	314		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	1	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYA ARASI SOKAĞI, NO: 1				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA

☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ
○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI

KARKAS

■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ

☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL
○ BEŞİK ○ TONOZ
● KIRMA ○ KUBBE

ÖRTÜ MALZEMESİ

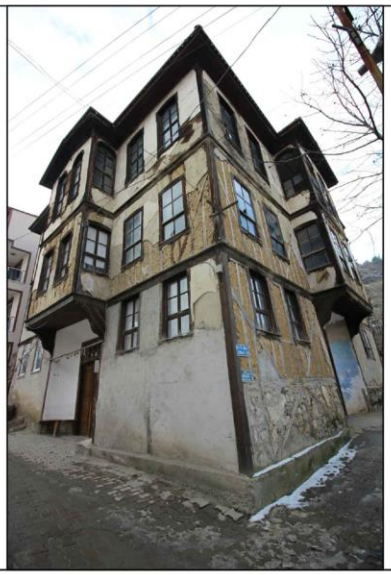
■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ
☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR
☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ	FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ● AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

EKİZ SOKAK VE KAYA ARASI SOKAĞI'NIN KESİŞİM NOKTASINDA BULUNAN, KÖŞE PARSELDE YER ALAN YAPI, ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. KUZEY VE DOĞU YÖNLERİNDEN OLMAK ÜZERE TOPLAM İKİ GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. YAPININ ORTA AKSI KUZEY, GÜNEY VE DOĞU YÖNLERİNDE BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPILARI İKİ TABLALI, AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. DOĞU CEPHESİNDE İKİNCİ KAT ÇIKMASINDAKİ PENCERELER YARIM DAİRE KEMERLİDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAP KAPLIDIR. ÇIKMA, İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE DESTEKLENMEKTEDİR. KAT ARALARINDA BULUNAN AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR.

BEZEME	● VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	AHŞAP OYMA	CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

CEPHEDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN BAĞDADİLER GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ PENCERELERİ AHŞAP GİYOTİNDİR FAKAT; DOĞU YÖNÜNÜN GÜNEY KÖŞESİNDEKİ İKİ ADET PENCERE PVC DOĞRAMADIR. EKİZ SOKAK'A BAKAN GİRİŞ CEPHESİNDE ZEMİN KAT SIVALIDIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	03	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	29		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	17	TEKNİK DONATI	■ ELEKTRİK ■ SU ■ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 11				ISITMA	○ KALORİFER ● SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

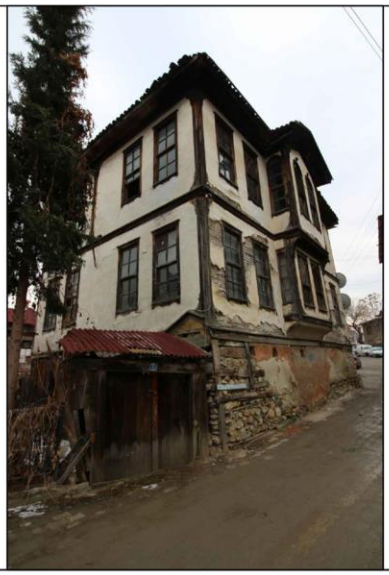
ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI PARSELİN KUZEYBATI KÖŞESİNDE KONUMLANMIŞ OLAN YAPI ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPININ KUZEYİNDE BAHÇESİ BULUNMAKTADIR VE BAHÇE GİRİŞİ DOĞU YÖNÜNDENDİR. YAPIYA GİRİŞ İSE BAHÇE İÇİNDEN VE GÜNEY YÖNÜNDENDİR. DOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSINDA BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR. KEMALDEDE CAMİİ'NİN KUZEYBATISINDA YER ALMAKTADIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI MOLOZ TAŞ VE YER YER KERPİÇTİR. ÜST KATLAR İSE BAĞDADİ ÇITALIDIR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT ARASI AHŞAP ÇITALIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ÇIKMA PENCERELERİNİN AHŞAP KAFESLERİ BULUNMAKTADIR. SAÇAK ALTI AHŞAPTIR. BİRİNCİ KAT ÇIKMA ALTI PAHLI, İKİNCİ KAT ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE SONLANMAKTADIR.

BEZEME	● VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	AHŞAP OYMA	CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ ZEMİN KATI HARAP DURUMDADIR. MOLOZ TAŞLARDA DÖKÜLMELER VARDIR. CEPHEDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN BAĞDADİLER GÖRÜLMEKTEDİR. YAPIYA GİRİŞ BAHÇE İÇİNDENDİR. BAHÇE GİRİŞİ MUHDESTİR. ÜSTÜ OLUKLU ÇATI ÖRTÜSÜ İLE KAPLIDIR. ÇATI KİREMİTLERİNDE DÖKÜLMELER VARDIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	04	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	322		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	☐ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI PARSELİN GÜNEYBATI KÖŞESİNDE KONUMLANMIŞTIR. ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. GÜNEYDOĞU YÖNÜNDEN DE GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI MOLOZ TAŞ, ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİDİR. ÇIKMA BAĞDADİ SIVALIDIR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI AHŞAPTIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI KÖTÜ DURUMDADIR. CEPHEDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN BAĞDADİLER GÖRÜLMEKTEDİR. ÇATIDA YER YER ÇÖKMELER VE MALZEME KAYIPLARI VARDIR. YAPININ DÜŞEY TAŞIYICILARI SEĞİM YAPMIŞTIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	05	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	321		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	2	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: 3				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

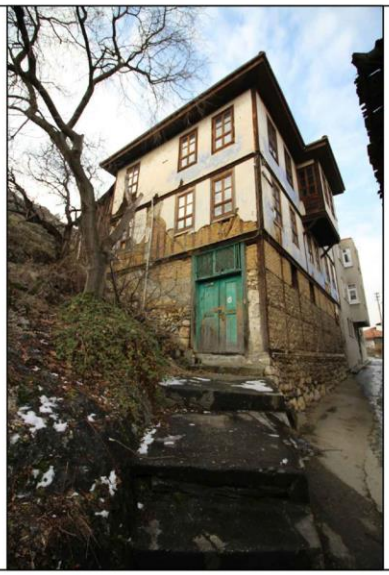
ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	☐ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

EĞİMLİ BİR ARAZİDE KONUMLANMAKTA OLAN YAPI YÜKSELTİLMİŞ ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. SOKAK KOTUNDAN BEŞ BASAMAKLA GİRİŞ KOTUNA ULAŞILMAKTADIR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI MOLOZ TAŞ, ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİDİR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI, İKİ TABLALI, ÇİFT KANATLI, KAFESLİ TEPE PENCERELİ VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. ÇIKMA KISMINDA SIVA ALTINDAN BAĞDADİLER GÖRÜLMEKTEDİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	06	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	322		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: 8				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

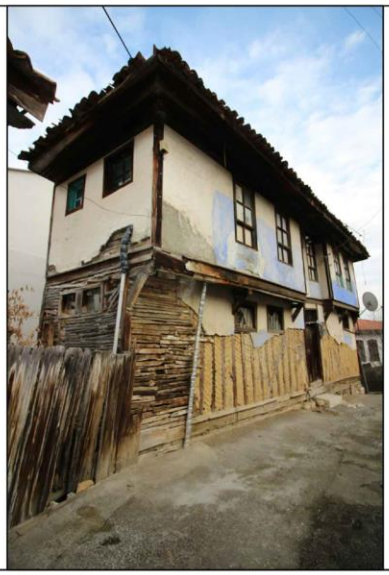
ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

PARSELİN GÜNEYBATI UCUNDA, EĞİMLİ BİR ARAZİDE KONUMLANMAKTA OLAN YAPI ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEYBATI YÖNÜNDENDİR. SOKAK KOTUNDAN İKİ BASAMAKLA GİRİŞ KOTUNA ULAŞILMAKTADIR. GÜNEYBATI YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE İÇERİ ÇEKİLMİŞTİR. AYNI YÖNDE İKİNCİ KAT PLANI İKİ KÖŞEDE DE ÇIKMALIDIR. GÜNEYDOĞU YÖNÜNDEN BAHÇE GİRİŞİ BULUNMAKTADIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİDİR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI, İKİ TABLALI, TEK KANATLI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR. HER İKİ ÇIKMA DA ÜÇER ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN AHŞAP VE KERPİÇ MALZEMELER GÖRÜLMEKTEDİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	07	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	322		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KONUT
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: 10				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

PARSELİN GÜNEYDOĞU UCUNDA, EĞİMLİ BİR ARAZİDE KONUMLANMAKTA OLAN YAPI KUZEYDOĞU YÖNÜNDE ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. GÜNEYBATI YÖNÜNDE İSE TEK KATLIDIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEYBATI YÖNÜNDENDİR. SOKAK KOTUNDAN BEŞ BASAMAKLA GİRİŞ KOTUNA ULAŞILMAKTADIR. KUZEYBATI YÖNÜNDEN BAHÇE GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ÜST KATLAR İSE AHŞAP İSKELETLİDİR. ÜSTÜ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME GÜNEYBATI CEPHESİ HARİÇ TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI, ÜÇ TABLALI, ÇİFT KANATLI, TEPE PENCERELİ VE AHŞAP DOĞRAMADIR. KUZEYDOĞU CEPHESİNDEKİ PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. GÜNEYBATI CEPHESİNDEKİ PENCERE AÇILIR KANAT, AHŞAP DOĞRAMADIR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR. ÇIKMA İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, TAŞ, SIVA

FOTOĞRAF

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN AHŞAP VE TAŞ MALZEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ GİRİŞ CEPHESİ TEK KATLI SIRADAN BİR EVİ ANDIRIRKEN, ARKA CEPHESİ BOYABAT EVLERİ ÖZGÜN MİMARİSİNE UYGUNDUR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	08	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	321		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KONUT
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	2	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	● EVET ○ HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI PARSELİN GÜNEYBATI UCUNDA, EĞİMLİ BİR ARAZİDE KONUMLANMAKTADIR. ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR. ÇIKMA İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ DÜŞEY TAŞIYICILIĞINA VE CEPHESİNE BAKILDIĞINDA YAKIN TARİHTE ONARIM GEÇİRDİĞİ DÜŞÜNÜLMEKTEDİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU	TESCİLSİZ / TESCİLLİ	TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	09	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ ● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İL	SİNOP	ADA	322					
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: -				ISITMA: ○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK			

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

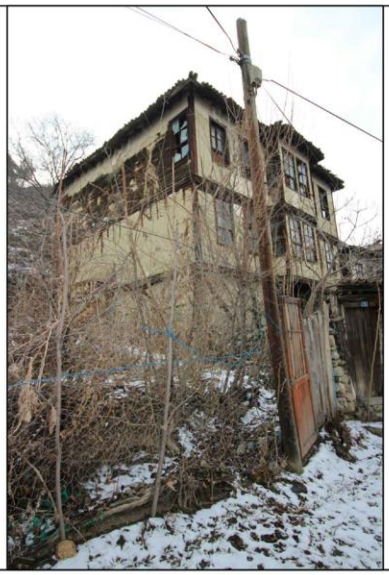
ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI PARSELE YATAY YÖNDE YERLEŞMİŞTİR. EĞİMLİ BİR ARAZİDE KONUMLANMAKTADIR. ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSI BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI TEPE PENCERELİDİR VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN AHŞAP VE KERPİÇ MALZEMELER GÖRÜLMEKTEDİR. CAMLAR HARAP DURUMDADIR. YAN CEPHELERİNDE BAĞDADİ ÇITALAR GÖRÜLMEKTEDİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU	TESCİLSİZ / TESCİLLİ	TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	10	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ ● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İL	SİNOP	ADA		TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL			ISITMA: ○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: -							

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

KARE PLANLI YAPI ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPININ KUZEY VE GÜNEY YÖNLERİNDEN OLMAK ÜZERE İKİ ADET GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. GÜNEY YÖNÜNDEKİ GİRİŞİ BİRİNCİ KATTANDIR VE DOKUZ BASAMAKLA BU KOTA ÇIKILMAKTADIR. GÜNEY YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR. KUZEY YÖNÜNDEKİ GİRİŞİN BİR KISMI YOL KOTUNUN ALTINDA KALMIŞTIR. KUZEY YÖNÜNÜN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVASIZDIR. ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT AHŞAP KARKAS ARASI KERPİÇ DOLGULU; İKİNCİ KAT İSE BAĞDADİ SIVALIDIR. BİRİNCİ KAT VE İKİNCİ KAT ARASINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME TÜM CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR. GİRİŞ KAPISI TEPE PENCERELİDİR VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAPTIR. BİRİNCİ KAT ÇIKMA ALTI BALKONDUR VE İKİ ADET AHŞAP DİKME HEM BALKONU SINIRLANDIRMAKTA HEM DE İKİNCİ KAT ÇIKMASINI DESTEKLEMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇ DUVARLARI BOYALIDIR. TAVAN VE ZEMİN DÖŞEMELERİ AHŞAPTIR. KAPILAR AHŞAP DOĞRAMADIR. DOLAP NİŞLERİ YER ALMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ SIVASI NEREDEYSE TAMAMEN DÖKÜLMÜŞ DURUMDADIR. CAMLAR HARAP DURUMDADIR. KUZEY CEPHEDE ZEMİN KATTA İKİ ADET PENCERE SAC LEVHA İLE KAPATILMIŞTIR.

YAPININ GÜNEY CEPHESİ BAHÇEYE BAKMAKTADIR. GÜNEY CEPHEDEKİ ÇIKMA PENCERELERİ YARIM DAİRE KEMERLİDİR. BU CEPHEDEKİ DİĞER PENCERELER DE AÇILIR KANAT AHŞAP DOĞRAMADIR. ÇIKMA ALTINDAKİ AHŞAP DİKMELER GİRİŞİ DE VURGULAMAKTADIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	11	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	27		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	6	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 5				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA

☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ
○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI

KARKAS

■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ

☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL
○ BEŞİK ○ TONOZ
● KIRMA ○ KUBBE

ÖRTÜ MALZEMESİ

■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ
☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR
☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ	FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	● EVET ○ HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ	■ İYİ
☐ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ

ÜST YAPI	İÇ YAPI
■ İYİ	■ İYİ
☐ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ

SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
☐ İYİ	■ YOK
☐ ORTA	☐ İZİ VAR
☐ KÖTÜ	☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

YAPI; BODRUM KAT, ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. KUZEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSINDA BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN CUMBASI BULUNMAKTADIR. CUMBA GİRİŞİN ÜST HİZASINDADIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI, ÇİFT KANATLI, AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ÇIKMA ALTI VE SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	TAŞ, TUĞLA, SIVA, AHŞAP

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

ZEMİN KAT PENCERELERİNİN ÜSTÜNDE BASIK TUĞLA KEMERLER BULUNMAKTADIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	12	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	27		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	9	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

EKİZ SOKAK VE BİLGİÇ SOKAĞI'NIN KESİŞİM NOKTASINDA BULUNAN, KÖŞE PARSELDE YER ALAN YAPI, PARSELİN KUZEYBATI KÖŞESİNDE KONUMLANMAKTADIR. ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ DOĞU YÖNÜNDENDİR. YAPININ ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE CUMBALIDIR. KUZEY YÖNÜNÜN DOĞU KÖŞESİ DE BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI TUĞLADIR. ÜST KATLAR AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. GİRİŞ KAPISI İKİ KANATLI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERE PERVAZLARI AHŞAPTIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR. KAT ARALARINDA AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, TUĞLA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

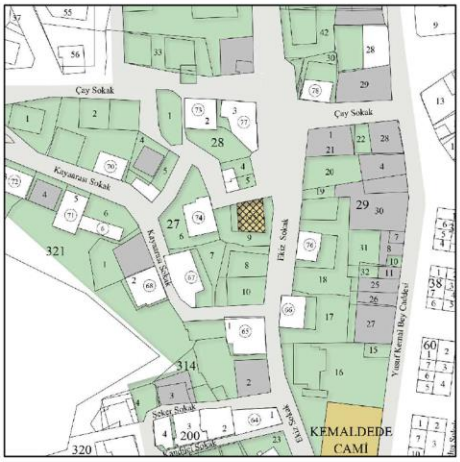
GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ ZEMİN KATI SONRADAN DELİKLİ TUĞLA VE BRİKET İLE KAPLANMIŞTIR. PENCERELERİN YALNIZCA AHŞAP PERVAZLARI MEVCUTTUR. YAPININ CEPHESİ SIVALI DEĞİLDİR. BU NEDENLE AHŞAP, KERPİÇ VE TUĞLA MALZEMELER GÖRÜLEBİLMEKTEDİR. YAPININ ZEMİN KAT PENCERELERİ KAPATILMIŞTIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	13	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	29		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	18	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 9				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA

☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ
○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI

KARKAS

■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ

☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL
○ BEŞİK ○ TONOZ
● KIRMA ○ KUBBE

ÖRTÜ MALZEMESİ

■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ
☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR
☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ	FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ	☐ İYİ
■ ORTA	■ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ

ÜST YAPI	İÇ YAPI
☐ İYİ	☐ İYİ
■ ORTA	■ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ

SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
☐ İYİ	☐ YOK
☐ ORTA	■ İZİ VAR
☐ KÖTÜ	☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI, PARSELİN ORTA NOKTASINDA KONUMLANMAKTADIR. YÜKSELTİLMİŞ ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ BATI YÖNÜNDENDİR. YAPININ ORTA AKSI BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE CUMBALIDIR. YAPININ DOĞU YÖNÜNÜN KUZEY KÖŞESİ ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ SUBASMANI MOLOZ TAŞ, ÜST KATLARI SIVALIDIR. GİRİŞ KAPISI İKİ KANATLI, AHŞAP BEZEMELİ, TABLALI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. GİRİŞ KAPISININ ÜSTÜNDE BİR ADET PENCERE BULUNMAKTADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİN DOĞRAMADIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR. KAT ARALARINDA AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR.

BEZEME	● VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	AHŞAP OYMA	CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ SIVALARI DÖKÜLMÜŞ KISIMLARINDAN BAĞDADİ ÇITALAR VE KERPİÇ MALZEME GÖRÜLMEKTEDİR. YAPININ KUZEY YÖNÜNDEN DE BİR ADET GİRİŞİ BULUNMAKTA VE DEPO OLARAK KULLANILMAKTADIR. BU CEPHEDE ZEMİN KATTA TAŞ MALZEME YANINA SONRADAN BRİKET MALZEME DE EKLENMİŞTİR. ZEMİN KATTA MALZEME KAYIPLARI MEVCUTTUR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	14	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	28		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 2, 2A				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA

☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ
○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI

KARKAS

■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ

☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL
○ BEŞİK ○ TONOZ
● KIRMA ○ KUBBE

ÖRTÜ MALZEMESİ

■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ
☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR
☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK

○ ÖZGÜN
○ ÖZGÜN DEĞİL
● İŞLEVSİZ

FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK

○ ÖZGÜN
● AZ DEĞİŞMİŞ
○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ
○ YENİDEN YAPIM

YAKIN TARİHLİ ONARIM

○ EVET ● HAYIR

DEVŞİRME MALZEME

○ VAR ● YOK

TARİHİ

SAĞLAMLIK DURUMU

☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ	☐ İYİ
■ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	■ KÖTÜ

ÜST YAPI	İÇ YAPI
☐ İYİ	☐ İYİ
■ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	■ KÖTÜ

SÜSLEME ELEMANLARI	RUTUBET
☐ İYİ	☐ YOK
☐ ORTA	■ İZİ VAR
☐ KÖTÜ	☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

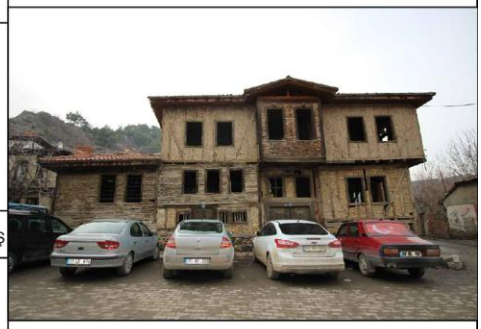
EKİZ SOKAK VE ÇAY SOKAĞI'NIN KESİŞİM NOKTASINDA BULUNAN KÖŞE PARSELDE YER ALAN YAPI ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. GÜNEYİNDEKİ BÖLÜM İSE TEK KATLIDIR. YAPIYA GİRİŞ DOĞU YÖNÜNDENDİR. YAPININ İKİNCİ KATI, YAPI BOYUNCA ÇIKMALIDIR. DOĞU YÖNÜNDE GİRİŞ KAPISININ ÜST HİZASINA DENK GELEN ORTA AKSI CUMBALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI MOLOZ TAŞTIR. BİRİNCİ KATIN GÜNEY YÖNÜ VE İKİNCİ KAT ÇIKMASI BAĞDADİ ÇITALIDIR. DİĞER KISIMLAR AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. GİRİŞ KAPISI İKİ TABLALI, İKİ KANATLI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP DOĞRAMADIR. GİRİŞ KAPISININ ÜSTÜNDE İKİ ADET AHŞAP GİYOTİN DOĞRAMA PENCERE BULUNMAKTADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ GİRİŞ KAPISI YOL KOTUNUN ALTINDA KALDIĞINDAN GİRİŞ KAPISININ İKİ TABLASI ALGILANABİLMEKTEDİR. BİRKAÇ PENCERE HARİÇ PENCERELERİN YALNIZCA AHŞAP PERVAZLARI MEVCUTTUR. CEPHE SIVALI DEĞİLDİR. BU NEDENLE AHŞAP, KERPİÇ VE TAŞ MALZEMELER GÖRÜLEBİLMEKTEDİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	15	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	26		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	30	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	ÇAY SOKAK, NO: 10				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ☐ İZİ VAR ■ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI PARSELİN GÜNEY UCUNDA KONUMLANMAKTADIR. ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEY YÖNÜNDENDİR. GÜNEY YÖNÜNÜN ORTA AKSINDA BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN CUMBASI BULUNMAKTADIR. CUMBA GİRİŞİN ÜST HİZASINDADIR. DOĞU YÖNÜNÜN GÜNEY KÖŞESİ DE BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI, ÇİFT KANATLI, AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ÇIKMA ALTI VE SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, SIVA, BOYA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

ZEMİN KAT PENCERELERİ AHŞAP ELEMANLARLA KAPATILMIŞTIR. BATI CEPHESİ SIVASIZDIR VE TAŞIYICI SİSTEMİ GÖRÜLEBİLMEKTEDİR. BU CEPHEDE BİR ADET PENCERE BULUNAMAKTADIR. PENCERELERİN DOĞRAMALARI MEVCUTTUR; FAKAT CAMLARI KIRIK DURUMDADIR. CEPHEDE SIVA VE BOYA DÖKÜLMELERİ OLDUKÇA FAZLADIR. GİRİŞ KAPISI BİR MİKTAR YOL KOTUNUN ALTINDA KALMIŞTIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	16	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	26		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	45	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	YUSUF KEMAL BEY CADDESİ, NO: 14				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

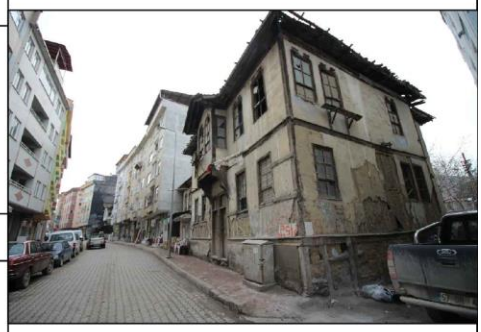
FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

GÜNEYDOĞU YÖNÜNDE BİTİŞİK NİZAMLI, KARE PLANLI YAPI ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. GÜNEYDOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSINDA BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN CUMBASI BULUNMAKTADIR. CUMBA GİRİŞİN ÜST HİZASINDADIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ SUBASMANI MOLOZ TAŞ, ÜST KATLARI İSE SIVALIDIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI, ÇİFT KANATLI, AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ZEMİN KAT PENCERELERİ DEMİR PARMAKLIKLIDIR. ÇIKMA ALTI VE SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

CEPHEDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. ÖZELLİKLE KUZEYDOĞU CEPHESİNDE KERPİÇ MALZEME KAYIPLARI GÖRÜLMEKTEDİR. CAMLAR KIRIK DURUMDADIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	17	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA			● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL		TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	TABAKHANE SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ■ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

KÖŞE PARSELİN KUZEYBATI KÖŞESİNDE KONUMLANMAKTA OLAN YAPI KARE PLANLIDIR. ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ DOĞU YÖNÜNDENDİR. KUZEY VE DOĞU YÖNLERİNİN ORTA AKSI İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYACAK ŞEKİLDE ÇIKMALIDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALIDIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ÇIKMA PENCERELERİ YARIM DAİRE KEMERLİ, DİĞER PENCERELER ÜÇGEN ALINLIKLIDIR. ÇIKMA ALTI VE SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. KAT ARALARINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. ÇIKMA ALTI İKİ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR. ZEMİN KATTA KUZEY CEPHESİ SAĞIRDIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN BAĞDADİ ÇITALAR GÖRÜLMEKTEDİR. CAMLAR KIRIK DURUMDADIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	18	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	28		● TESCİLLİ	16.04.2011	3077	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	4	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

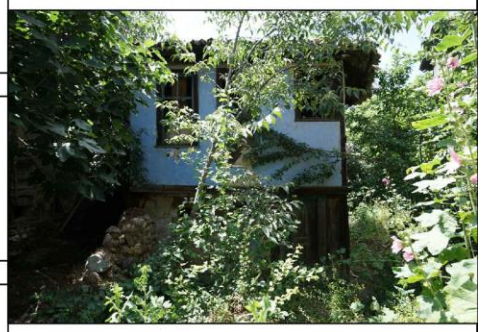
ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ☐ İZİ VAR ■ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ	YAPI ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ DOĞU YÖNÜNDENDİR.
CEPHE ÖZELLİKLERİ	YAPININ ZEMİN KATI AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. BİRİNCİ KATI İSE SIVALI VE BOYALIDIR. GİRİŞ KAPISI TABLALI, TEK KANATLI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİN DOĞRAMADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ	YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPININ BİRİNCİ KATINDA BOYA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. BOYA ALTINDAN BAĞDADİ ÇITALAR GÖRÜLMEKTEDİR. PENCERELERİN DOĞRAMALARI MEVCUTTUR; FAKAT CAMLARI KIRIKTIR. ZEMİN KAT PENCERELERİ KAPATILMIŞTIR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	19	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	28		○ TESCİLLİ	16.04.2011	3077	KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	5	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 6				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ☐ İZİ VAR ■ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

YAPI ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ GÜNEY YÖNÜNDENDİR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ ZEMİN KATI, AHŞAP PAYANDALI, MOLOZ TAŞ DOLGULUDUR. BİRİNCİ KATI İSE BAĞDADİ ÇITALIDIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİN DOĞRAMADIR. AHŞAP KÖŞE BİTİRME ÇITALARI YER ALMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, TAŞ, SIVA,

FOTOĞRAF

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

YAPI CEPHESİNDEKİ SIVALAR BÜYÜK ORANDA DÖKÜLDÜĞÜ İÇİN, YAPIM SİSTEMİ GÖRÜLEBİLMEKTEDİR. PENCERE DOĞRAMALARI MEVCUTTUR, FAKAT CAMLARI KIRIKTIR. YAPININ ÇATISI ÇÖKMÜŞTÜR, BEDEN DUVARLARI MEVCUTTUR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	20	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	200		○ TESCİLLİ			KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	2	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KANDİLCİ SOKAK, NO: 4				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI; ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPININ KUZEY VE GÜNEY YÖNLERİNDEN OLMAK ÜZERE TOPLAM İKİ GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. KUZEY YÖNÜNÜN BATI KÖŞESİNE DOĞRU BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ AHŞAP SUNTA İLE KAPLANMIŞTIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. GÜNEY CEPHESİNDEKİ GİRİŞ KAPISI İKİ TABLALI, TEK KANATLI, AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP DOĞRAMADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

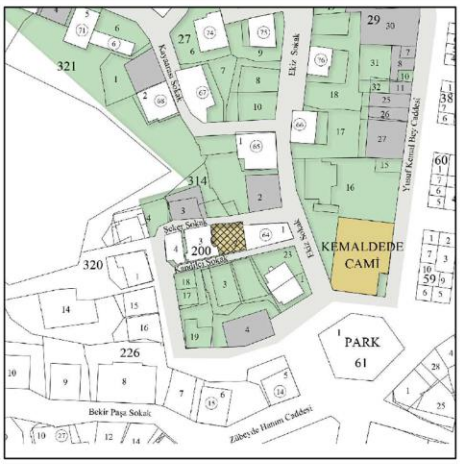
ZEMİN KATTA BRİKET EKLER GÖRÜLMEKTEDİR. KAPI VE PENCERE DOĞRAMALARI AHŞAPTIR VE HARAP DURUMDADIR. YALNIZCA DOĞRAMALARI KALMIŞTIR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. MİMARİ ÖZELLİKLERİNDEN DOLAYI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMUŞ OLMASI VE DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ	ENVANTER NO	21	MAHALLE	KEMALDEDE	TESCİL DURUMU	● TESCİLSİZ ○ TESCİLLİ	TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	İL	SİNOP	ADA	200					KULLANILMIYOR
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	3	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	ŞEKER SOKAK, NO: 7				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

YAPI; ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPININ KUZEY VE DOĞU YÖNLERİNDEN OLMAK ÜZERE TOPLAM İKİ GİRİŞİ BULUNMAKTADIR. KUZEY YÖNÜNDE GİRİŞ KAPISININ DOĞUSUNDA BAHÇE GİRİŞİ YER ALMAKTADIR. KUZEY YÖNÜNÜN BATI KÖŞESİNDE BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR. DOĞU YÖNÜNDE DE BİRİNCİ VE İKİNCİ KAT PLANLARINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT AHŞAP İSKELETLİ, KERPİÇ DOLGULUDUR. İKİNCİ KAT BAĞDADİ ÇITALIDIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT DEMİR PARMAKLIKLIDIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR. KAT ARALARINDA BULUNAN AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR.

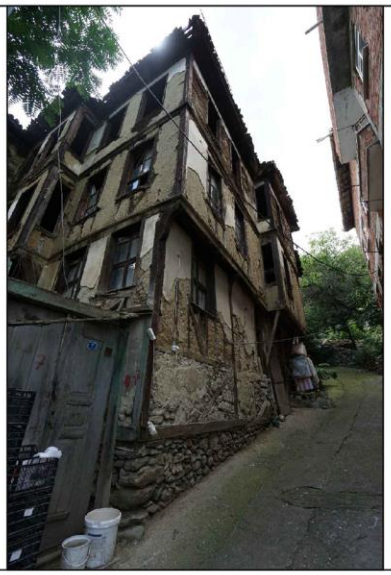
BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

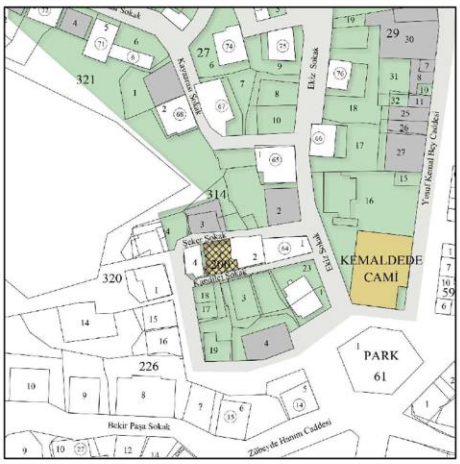
YAPI HEM ŞEKER SOKAĞI'NA HEM DE KANDİLCİ SOKAĞI'NA CEPHE VERMEKTEDİR. YAPIDA AHŞAP VE KERPİÇ MALZEME KAYIPLARI BULUNMAKTADIR. BAZI PENCERELERİN DOĞRAMALARI KOPMUŞ DURUMDADIR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. MİMARİ ÖZELLİKLERİNDEN DOLAYI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMUŞ OLMASI VE DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	22	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	200		○ TESCİLLİ			KONUT
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	4	TEKNİK DONATI	■ ELEKTRİK ■ SU ■ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	ŞEKER SOKAK, NO: 9 KANDİLCİ SOKAK, NO: 8				ISITMA	○ KALORİFER ● SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ■ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

YAPI; ZEMİN KAT VE İKİ NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEY, GÜNEY VE BATI YÖNLERİNDENDİR. KUZEY VE GÜNEY YÖNLERİNİN BATI KÖŞESİNDE İKİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR. HER İKİ CEPHEDEKİ ÇIKMA SİMETRİKTİR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI; SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. CEPHESİ SIVALI VE BOYALIDIR. GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR VE TEPE PENCERELİDİR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAP KAPLIDIR. ÇIKMA ÜÇ ADET AHŞAP PAYANDA İLE DESTEKLENMEKTEDİR. KAT ARALARINDA BULUNAN AHŞAP SİLME, CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

CEPHEDE SIVA DÖKÜLMELERİ MEVCUTTUR. SIVA ALTINDAN KERPİÇ DOLGULAR GÖRÜLMEKTEDİR. GÜNEY YÖNÜNDEKİ GİRİŞ YOL KOTUNUN AŞAĞISINDA KALMIŞTIR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. MİMARİ ÖZELLİKLERİNDEN DOLAYI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMUŞ OLMASI VE DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	23	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	-		○ TESCİLLİ			KONUT
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	1	TEKNİK DONATI	■ ELEKTRİK ■ SU ■ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 1				ISITMA	○ KALORİFER ● SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA

☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ
○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI

KARKAS

☐ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ

☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL
○ BEŞİK ○ TONOZ
● KIRMA ○ KUBBE

ÖRTÜ MALZEMESİ

■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ
☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR
☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ	FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ	☐ İYİ
☐ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
■ İYİ	☐ İYİ
☐ ORTA	☐ ORTA
☐ KÖTÜ	☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ	■ YOK
☐ ORTA	☐ İZİ VAR
☐ KÖTÜ	☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

GÜNEY YÖNÜNDE BİTİŞİK NİZAMLI OLAN DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI; BODRUM KAT, ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. BAHÇE GİRİŞİ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. YAPININ KUZEY VE DOĞU YÖNLERİNDE BAHÇESİ BULUNMAKTADIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ BODRUM KATI MOLOZ TAŞ VE DOLU TUĞLADIR; ÜST KATLARI SIVALI VE BOYALIDIR. BAHÇE GİRİŞ KAPISI AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP DOĞRAMADIR. ZEMİN KAT PENCERELERİ DEMİR PARMAKLIKLIDIR. KAT ARASINDAN GEÇEN AHŞAP SİLME CEPHEYİ DOLAŞMAKTADIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	TAŞ, TUĞLA, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

BODRUM KAT PENCERELERİ ÖZGÜNDÜR; FAKAT ZEMİN KAT VE BİRİNCİ KAT PENCERELERİ ÖZGÜN DEĞİLDİR. YAPININ KUZEYBATI CEPHESİNDE PENCERE ALTLARINDA DELİKLİ TUĞLA EKLER GÖRÜLMEKTEDİR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. FAKAT DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	24	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	-		○ TESCİLLİ			KONUT
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	2	TEKNİK DONATI	■ ELEKTRİK ■ SU ■ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	EKİZ SOKAK, NO: 18				ISITMA	○ KALORİFER ● SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	☐ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	■ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

KUZEY YÖNÜNDE BİTİŞİK NİZAMLI OLAN DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI; BODRUM KAT, ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR. BAHÇE KOTUNDAN ÜÇ BASAMAKLA GİRİŞ KOTUNA ÇIKILMAKTADIR. BAHÇE GİRİŞİ KUZEYDOĞU YÖNÜNDENDİR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPI; SUBASMAN SEVİYESİNE KADAR MOLOZ TAŞTIR. ÜST KISIMLAR DOLU TUĞLADIR. GİRİŞ KAPISI ÜÇ TABLALI VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP DOĞRAMADIR. ZEMİN KAT PENCERELERİ DEMİR PARMAKLIKLIDIR. BİRİNCİ KAT PENCERELER AHŞAP KAPAKLIDIR. SAÇAK ALTI AHŞAP KAPLIDIR.

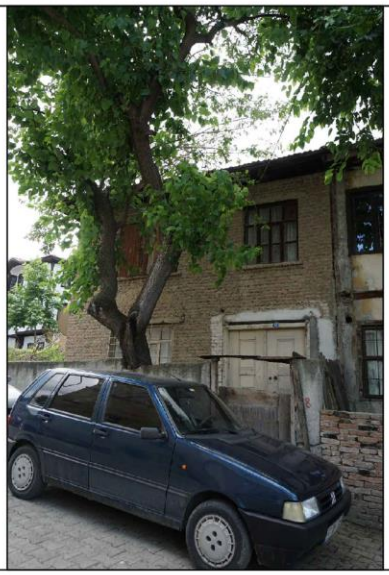
BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	TAŞ, TUĞLA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

ZEMİN KAT PENCERELERİNİN ÜSTÜNDE BASIK TUĞLA KEMERLER BULUNMAKTADIR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. FAKAT DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU		TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	25	MAHALLE	KEMALDEDE		● TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	26		○ TESCİLLİ			KIRAATHANE
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	28	TEKNİK DONATI	■ ELEKTRİK ■ SU ■ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	YUSUF KEMAL BEY CADDESİ				ISITMA	○ KALORİFER ● SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ☐ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	☐ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ■ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ○ TONOZ ● KIRMA ○ KUBBE	☐ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ☐ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	● ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ○ İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	☐ HARAP ☐ ORTA ■ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ■ ORTA ☐ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
■ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	■ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

KUZEY-GÜNEY YÖNÜNDE KONUMLANMAKTA OLAN DİKDÖRTGEN PLANLI YAPI GÜNEY YÖNÜNDE BİTİŞİK NİZAMLIDIR. ZEMİN KAT VE BİR NORMAL KATTAN OLUŞMAKTADIR. YAPIYA GİRİŞ DOĞU YÖNÜNDENDİR. DOĞU YÖNÜNÜN ORTA AKSINDA BİRİNCİ KAT PLANINA YANSIYAN ÇIKMASI BULUNMAKTADIR.

CEPHE ÖZELLİKLERİ

YAPININ CEPHESİ SIVALIDIR. GİRİŞ KAPISI ÇİFT KANATLI, ÜÇ TABLALI, TEPE PENCERELİ VE AHŞAP DOĞRAMADIR. PENCERELER AHŞAP GİYOTİNDİR. SAÇAK ALTI VE ÇIKMA ALTI AHŞAP KAPLIDIR. ÇIKMA İKİ ADET AHŞAP ELİBÖĞRÜNDE İLE DESTEKLENMEKTEDİR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

FOTOĞRAF

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

ZEMİN KAT PENCERELERİ YENİLENMİŞTİR. BİRİNCİ KAT PENCERELERİ KIRIK DURUMDADIR.

YAPI TESCİLLİ DEĞİLDİR. MİMARİ ÖZELLİKLERİNDEN DOLAYI ÖZGÜNLÜĞÜNÜ BÜYÜK ÖLÇÜDE KORUMUŞ OLMASI VE DOKUYA UYGUNLUĞU NEDENİYLE TESCİLE ÖNERİLMİŞTİR.

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.07.2016

KÜLTÜR VARLIKLARI ENVANTERİ					TESCİL DURUMU	TESCİLSİZ / TESCİLLİ	TESCİL TARİHİ	KARAR NO	GÜNÜMÜZDEKİ İŞLEVİ
	ENVANTER NO	26	MAHALLE	KEMALDEDE		○ TESCİLSİZ			
	İL	SİNOP	ADA	322		● TESCİLLİ	26.09.1989	397	KALINTI
	İLÇE	BOYABAT	PARSEL	6	TEKNİK DONATI	☐ ELEKTRİK ☐ SU ☐ KANALİZASYON ☐ DOĞALGAZ ☐ TELEFON			
	ADRES	KAYAARASI SOKAK, NO: -				ISITMA	○ KALORİFER ○ SOBA ○ GELENEKSEL ○ MODERN ○ YOK		

TAŞIYICI SİSTEM

YIĞMA	KARKAS
☐ AHŞAP ☐ KERPİÇ ☐ TUĞLA ■ TAŞ ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI ○ HATILLI	■ AHŞAP ☐ BETONARME ☐ ÇELİK

ÖRTÜ TÜRÜ	ÖRTÜ MALZEMESİ
☐ DÜZ ☐ EĞİMLİ ☐ EĞRİSEL ○ BEŞİK ● TONOZ ○ KIRMA ○ KUBBE	☐ ALATURKA KİREMİT ☐ MARSİLYA KİREMİDİ ■ TAŞ ☐ KURŞUN ☐ ÇİNKO ☐ BAKIR ☐ TOPRAK ☐ BETON ☐ AHŞAP ☐ DİĞER

İŞLEVSEL ÖZGÜNLÜK		FİZİKSEL ÖZGÜNLÜK	
	○ ÖZGÜN ○ ÖZGÜN DEĞİL ● İŞLEVSİZ		● ÖZGÜN ○ AZ DEĞİŞMİŞ ○ BÜYÜK ÖLÇÜDE YENİLENMİŞ ○ YENİDEN YAPIM
YAKIN TARİHLİ ONARIM	○ EVET ● HAYIR	DEVŞİRME MALZEME	○ VAR ● YOK
TARİHİ		SAĞLAMLIK DURUMU	■ HARAP ☐ ORTA ☐ İYİ

KORUMA DURUMU

TAŞIYICI YAPI	DIŞ YAPI
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
ÜST YAPI	**İÇ YAPI**
☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ	☐ İYİ ☐ ORTA ■ KÖTÜ
SÜSLEME ELEMANLARI	**RUTUBET**
☐ İYİ ☐ ORTA ☐ KÖTÜ	☐ YOK ☐ İZİ VAR ☐ ÖNEMLİ

FOTOĞRAF

PLAN ÖZELLİKLERİ

TONOZLU YAPI KALINTISI PARSELİN GÜNEYBATI UCUNDA KONUMLANMAKTADIR. PARSELE KUZEYBATI-GÜNEYDOĞU YÖNÜNDE YERLEŞMİŞ DİKDÖRTGEN PLANLI KALINTININ GÜNEYDOĞU YÖNÜNDE AÇIKLIĞI VARDIR.

FOTOĞRAF

CEPHE ÖZELLİKLERİ

TONOZLU YAPI MOLOZ TAŞTAN OLUŞMAKTADIR.

BEZEME	○ VAR ● YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ		CEPHEYE İLİŞKİN MALZEME	AHŞAP, KERPİÇ, TAŞ, SIVA

İÇ MEKAN ÖZELLİKLERİ

YAPININ İÇİNE GİRİLEMEDİĞİNDEN İNCELEME YAPILAMAMIŞTIR.

BEZEME	○ VAR ○ YOK	BEZEME ÖZELLİĞİ	

GÖZLEM VE AÇIKLAMALAR

VAZİYET PLANI

VAZİYET PLANI

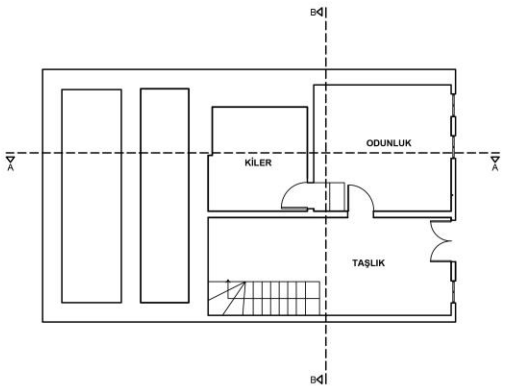

HAZIRLAYAN	ZEYNEB AYLA KİRENCİ ERUZUN	TARİH	04.02.2017

EK D: Rölöveler

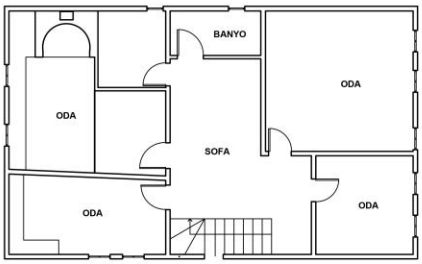
Şekil D.1 26 Ada 30 Parsel

ZEMİN KAT PLANI

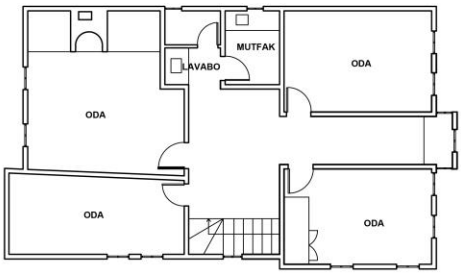
KUZEY CEPHESİ

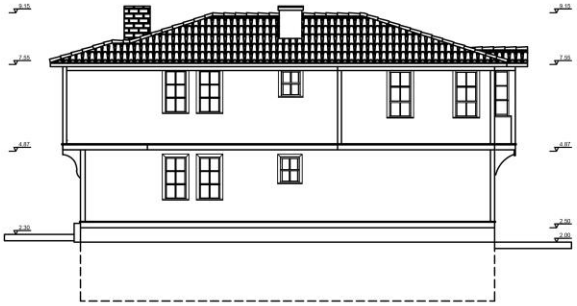
BİRİNCİ KAT PLANI

GÜNEY CEPHESİ

İKİNCİ KAT PLANI

DOĞU CEPHESİ

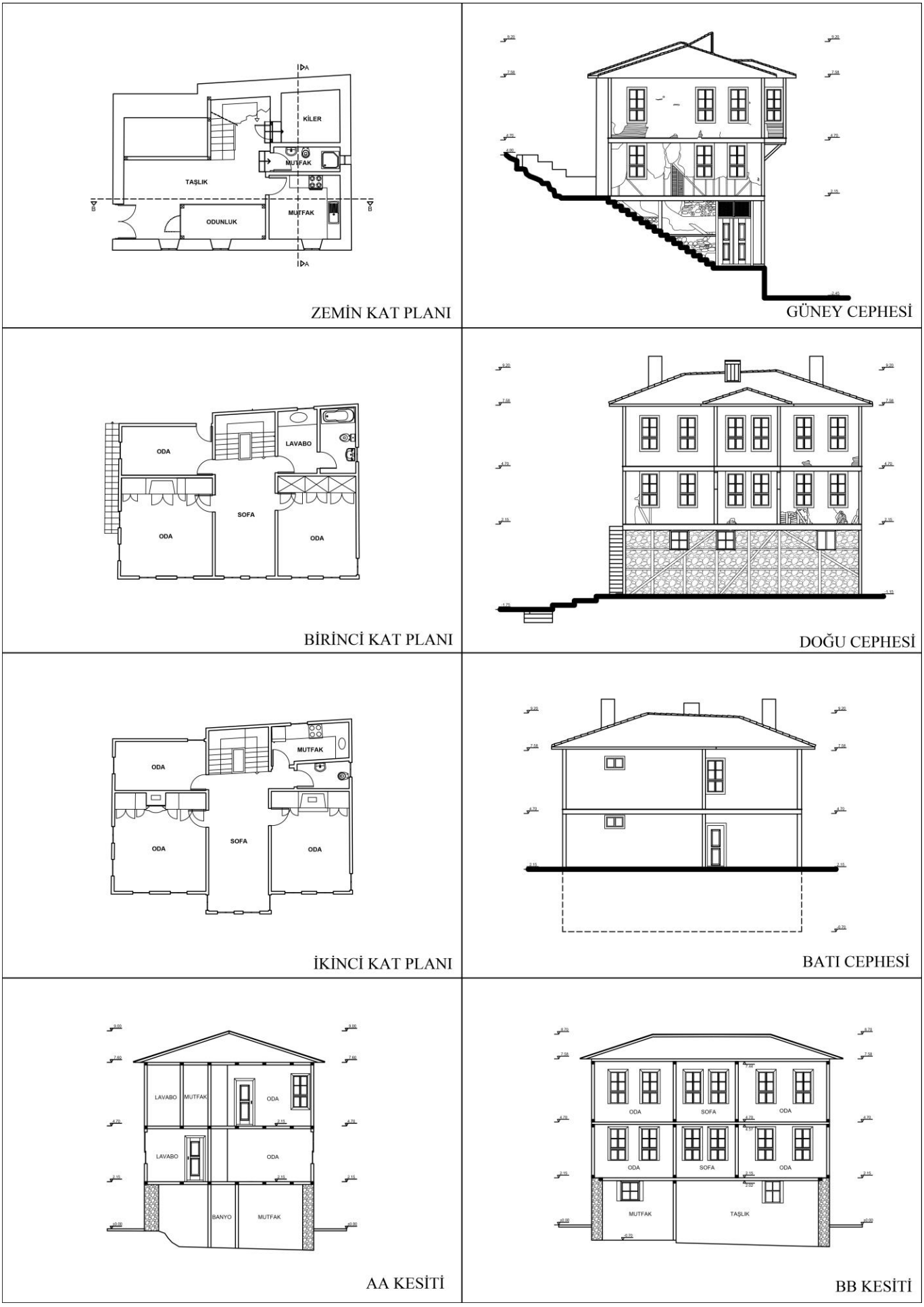

AA KESİTİ

BB KESİTİ

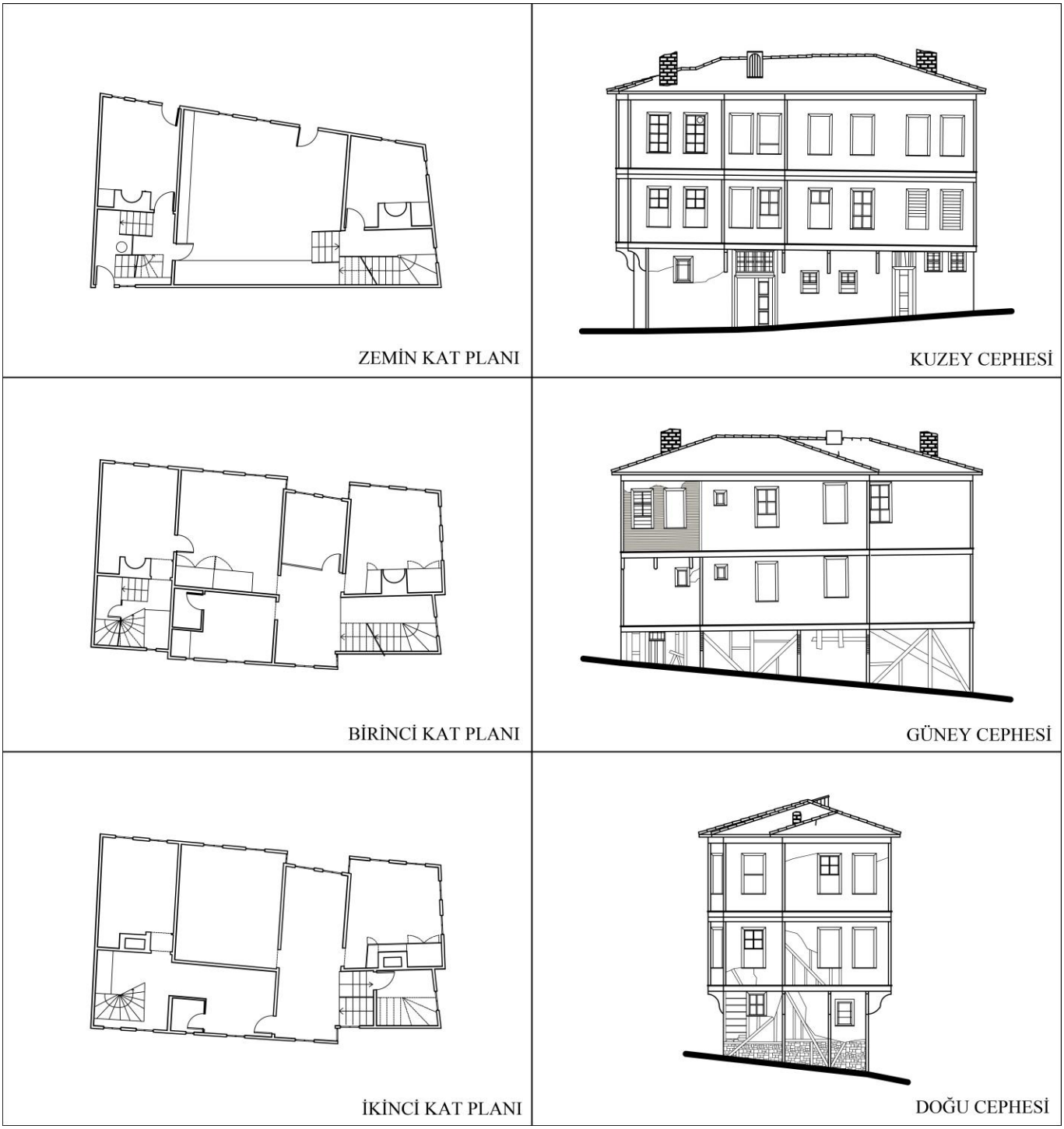
Şekil D.2 321 Ada 5 Parsel

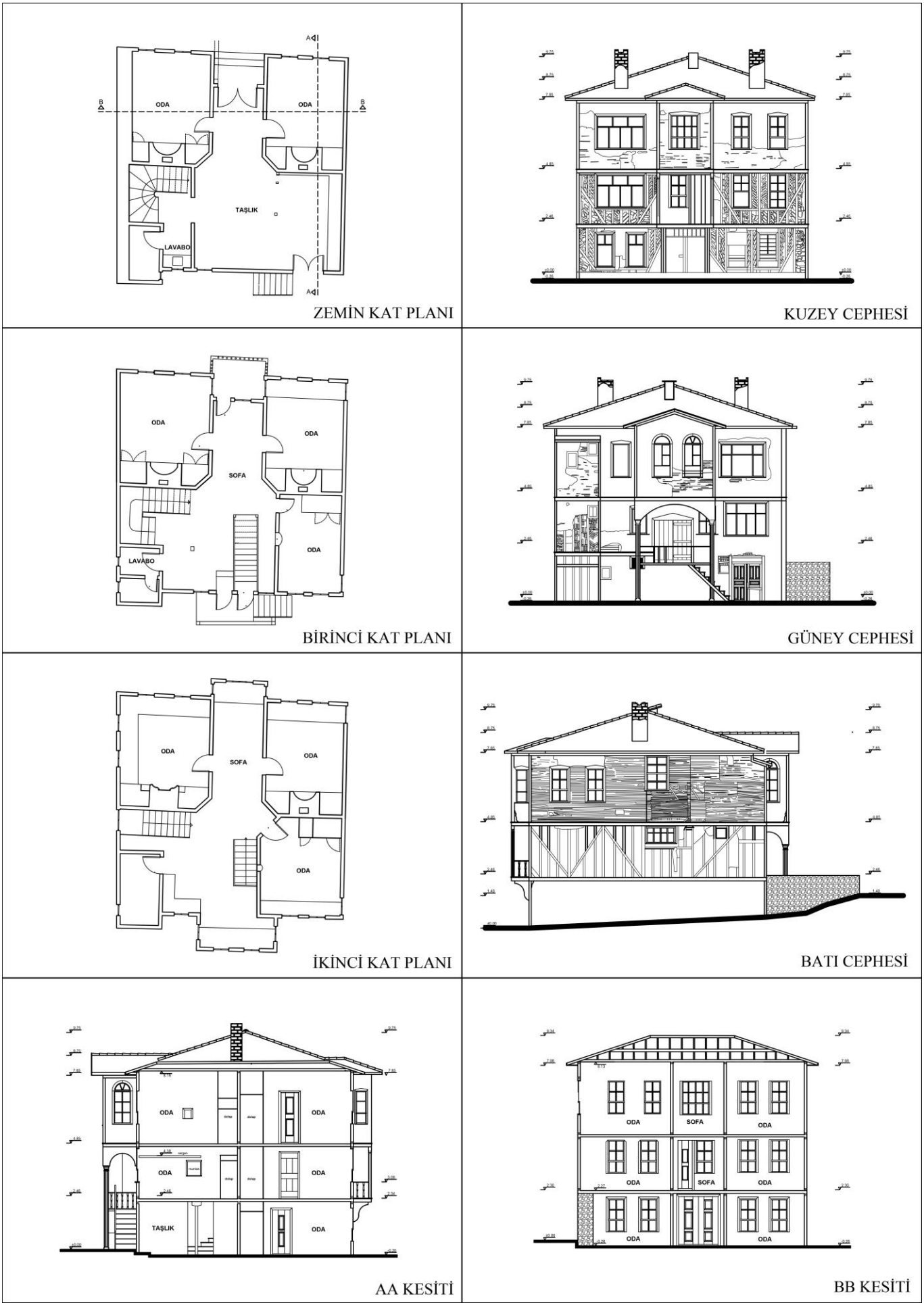
Şekil D.3 321 Ada 2 Parsel

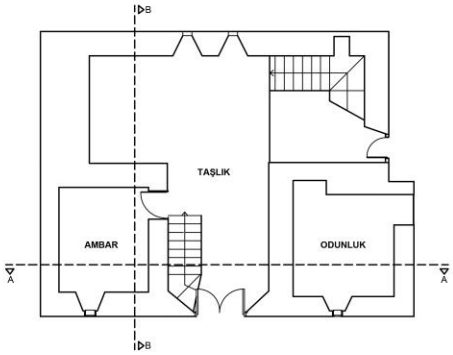
Şekil D.4 314 Ada 1 Parsel

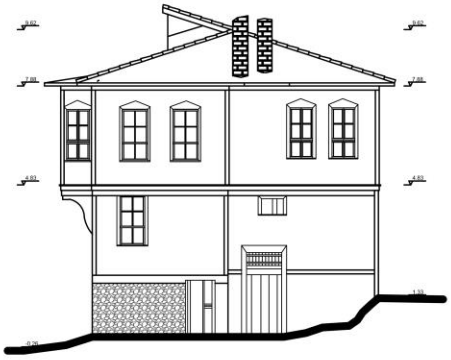
Şekil D.5 200 Ada 1 Parsel

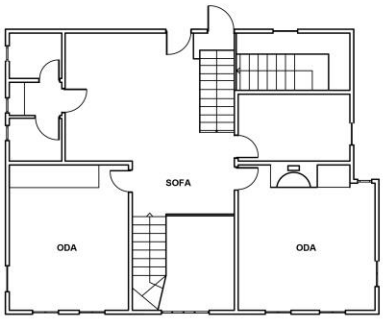
Şekil D.6 28 Ada 2 Parsel

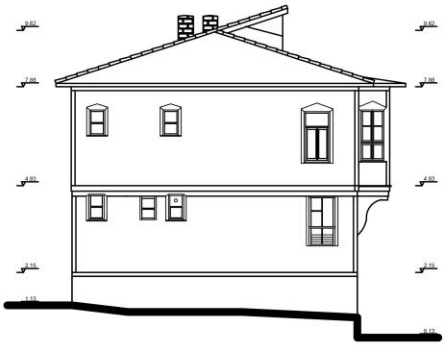
ZEMİN KAT PLANI

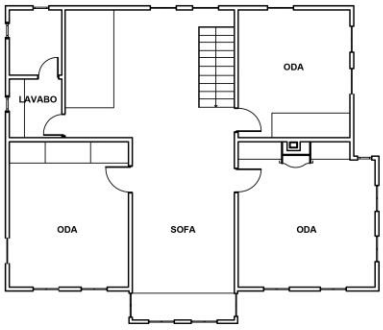
KUZEY CEPHESİ

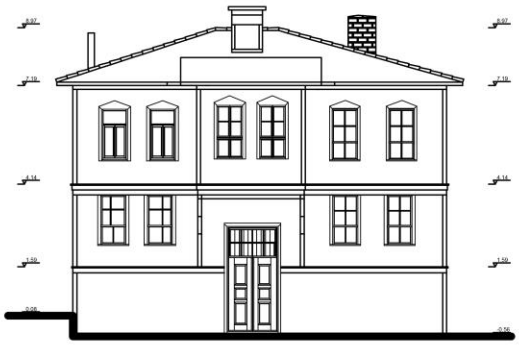
BİRİNCİ KAT PLANI

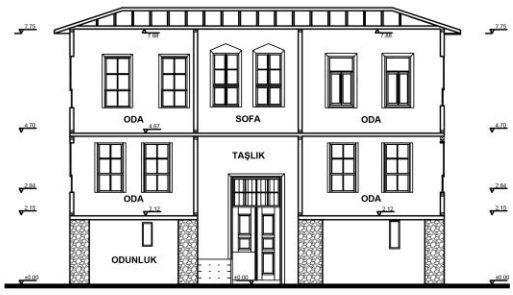
GÜNEY CEPHESİ

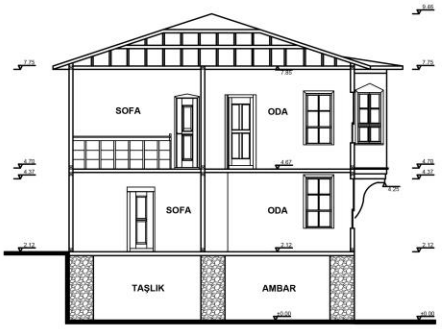
İKİNCİ KAT PLANI

DOĞU CEPHESİ

AA KESİTİ

BB KESİTİ

Şekil D.7 27 Ada 6 Parsel

EK E: Geleneksel Yapı Sözlüğü

bağdadi: Ağaç direkler üzerine çakılmış çıtalara sıva vurularak yapılan duvar ya da tavandır. Bu şekilde duvarda ya da tavanda kullanılan çıtaya bağdadi çıtası denilmektedir. Bağdadi çıtaları genellikle 1 cm kalınlığında, 2-3 cm genişliğinde olurlar. Üzerlerine bağdadi sıvası yapılmak üzere ahşap taşıyıcıların yüzlerine çakılırlar [27].

cumba: Geleneksel Türk evlerinde zemin katın üzerindeki katlarda dışa taşan oda bölümüdür (çıkma) [27].

daraba: Evin dış kaplamasında yada balkon çıkmalarında kullanılan ahşap elemanlardır.

eliböğründe: Evin cumbaları (çıkmaları) altına aralıklı olarak konulan eğik ahşap desteklerden her birine verilen isimdir [28].

eyvan: Sofada iki oda arasında kalan, sedir konularak oturma alanı olarak düzenlenebilen aynı zamanda bazı tiplerde oda oluşturmak için kapatılabilen önü açık bölüme verilen isimdir.

göz: İçine girilebilen ya da öteberi konan her bir bölme, dolap bölümüdür [27].

gözlük: Ocak veya ocaklık kenarlarında bulunan gözler veya küçük dolaplardır.

gurluk: Geleneksel evlerde genellikle giriş katta bulunan taşlık bölümüne verilen isimdir.

gusülhane: Su dökmeye mahsus içi çinko veya çini kaplı büyücek yüklük şeklinde yıkanma yeridir [28].

korniş: Klasik mimarlıkta saçaklığın en üst bölümüdür. Saçak kenarındakine saçak silmesi de denilmektedir (kirpikorniş). Bir binanın yüzünde üst kenarı sınırlandırmak ya da katları birbirinden ayırmak için yapılmış, boydan boya uzanan profilli çıkıntıdır [27].

mumluk: Genellikle dolap raflarında ya da ocaklık üstünde yer alan gözlerde mum koymak için tanımlanmış küçük bölümlerdir.

ocaklık: Genellikle mutfak bölümünde odanın orta noktasında yer alan, pişirme ve ısınma ihtiyaçlarını karşılamak üzere, yapının inşası sırasında duvar ile bütün olarak yapılan bölümdür.

payanda: Ahşap yapım sisteminde düşey bir taşıyıcıyı güçlendirmek için eğik olarak vurulan destektir. Göğüsleme olarak da isimlendirilir [27].

sedir: Misafir odalarında bulunan üzeri minderle kaplı oturulan yer [32].

seki: Ahşap dikmeleri nemden korumak için altlarına konulan taş altlık, düz ve yüksekçe yer parçasıdır [27].

sergen: Geleneksel evlerde, duvarlarda ya da kapı üstlerinde bulunan raflara verilen isimdir [27].

sofa: Evlerde oda kapılarının açıldığı genişçe mekan, holdür [27].

söve: Pencere-kapı çerçevesine verilen özel isimdir [28].

taşlık: Bazı bölgelerde guruluk da denilen taş döşeli avlu yada avlunun taş döşeli kısmıdır [28].

terek: Raf veya sergene verilen bir başka geleneksel isimdir [28].

yüklük: Yatak, yorgan yada öteberi koymaya yarayan, genellikle seki altında bulunan dolaplardır [28].